

PROPHECY SCHOOL ITALY

SOLA SCRIPTURA – THE STORM IS COMING

28 MEI T/M 6 JUNI 2017

---NOTITIEBOEK---

(Nederlandse versie)

Future Is Now

i.s.m.

Declaring the End from the Beginning *ministries*

---

fin

INHOUDSOPGAVE

Jeff Pippenger - Het zevende zegel.....	4
Thabo Mtetwa 1 – De zeven donderslagen van Samuel Snow.....	27
Thabo Mtetwa 2 – Geruchten uit het Noorden.....	39
Thabo Mtetwa 3 – Geruchten uit het Oosten.....	49
Thabo Mtetwa 4 – Voorspelling voor Middernacht (Ezra 8).....	57
Tamina Bläsing - De Reformlijn van Maarten Luther.....	64

JEFF PIPPENGER - HET ZEVENDE ZEGEL

1798 – DE LEEUW VAN DE STAM VAN JUDA

“Het was de Leeuw van de stam van Juda die het boek ontzegelde en gaf de openbaring over wat zou gebeuren in de laatste dagen, aan Johannes. “Daniel stond op in zijn lot om zijn getuigenis te geven, dat verzegeld was tot de tijd van het einde, wanneer de eerste engelen boodschap in onze wereld verkondigd zou worden.” *Testimonies to Ministers*, 115 – TM 115

“De profetieën schetsen de opeenvolging van gebeurtenissen die reiken tot het begin van het oordeel. Dit geldt vooral voor het boek Daniël. Toch moest Daniël op Gods bevel zijn profetieën die betrekking hebben op „het laatste der dagen” verborgen houden en verzegelen „tot de eindtijd.” Pas in die tijd zou een boodschap over het oordeel worden verkondigd. Deze boodschap zou gebaseerd zijn op de vervulling van zijn profetieën. Over de eindtijd zegt de profeet Daniël: „Velen zullen onderzoek doen, en de kennis zal vermeederen.” (Daniël 12:4). De apostel Paulus heeft de eerste christengemeenten ervoor gewaarschuwd dat ze de wederkomst van Christus niet in zijn dagen hoefden te verwachten. Hij zegt: „Laat niemand u misleiden, op welke wijze ook, want eerst moet de afval komen en de mens der wetteloosheid zich openbaren.” (2 Tessalonicenzen 2:3). Pas na de grote afval en de lange heerschappij van de 'mens der wetteloosheid' mochten de christenen de komst van de Heiland verwachten.

“De 'mens der wetteloosheid', die ook 'het geheimenis der wetteloosheid', 'de zoon des verderfs' en 'de tegenstander' genoemd, is het pausdom, dat volgens de profetie gedurende 1260 jaar zou heersen. Aan deze periode kwam een eind in 1798. De wederkomst van Christus kon dus niet vóór die tijd plaatsvinden. Paulus bestrijkt met zijn waarschuwing de hele periode van de christelijke bedeling tot het jaar 1798. Pas na die tijd zou de boodschap van Christus' wederkomst worden verkondigd.

“Nooit is een dergelijke boodschap verkondigd in het verleden. Paulus, zoals we gezien hebben, verkondigde het niet; hij wees zijn broeders op het feit dat de wederkomst pas in een ver verwijderde toekomst zou plaatsvinden. De hervormers hebben het niet gedaan. Maarten Luther meende dat het oordeel ongeveer driehonderd jaar na zijn tijd zou plaatsvinden. Maar sinds 1798 is het boek Daniël ontzegeld, is de kennis over de profetieën vermeederd en hebben velen de plechtige boodschap dat het oordeel nabij is, verkondigd. {GC 355-356}

DE ONTZEGELING

Datgene dat Daniel opgedragen werd te verzegelen en te sluiten, (Daniel 12:4) is nu, door de almachtige bemiddeling van **de Leeuw van de stam van Juda**, aan ons geopenbaard. Openbaring 5:5. Sindsdien “speuren velen het na en is de wetenschap vermenigvuldigd.” ... **Dus het openen, en het ontvouwen van het profetische woord, is een ander overtuigend bewijs dat we aan het einde der tijd zijn aangekomen; het ontzegelen van de profetie, en de openbaring van het “geheimenis van God”, is bewaard tot “de tijd van het einde”.** Daniel 12:9; Openbaring 10:7.” {James White, *Review and Herald*, November 1, 1853}.

Openbaring 5:1 – 8:1

“Wij vragen Johannes wat hij **zag en hoorde** in het gezicht op Patmos, en hij antwoordt: *“En ik zag in de rechter hand Desgenen, Die op den troon zat, een boek, geschreven van binnen en van buiten, verzegeld met zeven zegelen. En ik zag een sterken engel, uitroepende met een grote stem: **Wie is waardig het boek te openen, en zijn zegelen open te breken?** En niemand in den hemel, noch op de aarde, noch onder de aarde, kon het boek openen, noch hetzelfde in zien.*

“Daar in zijn geopende hand lag het boek, **de boekrol van de voorzienigheden Gods, de profetische geschiedenis van naties en de kerk.** Het bevatte de goddelijke bevelen. Zijn autoriteit, Zijn geboden, Zijn wetten, alle symbolische raad van de Eeuwige, en de geschiedenis van alle heersende machten in de naties. In deze boekrol was **in symbolische taal** elke invloed opgenomen van alle naties, talen en volkeren vanaf het begin der wereldgeschiedenis tot het einde ervan. Deze boekrol was *“geschreven van binnen en van buiten.”* Johannes zegt: *“En ik weende zeer, dat niemand waardig gevonden was, om dat boek te openen, en te lezen, noch hetzelfde in te zien.”* Het gezicht dat Johannes ontving maakte een grote indruk op zijn geest. **Het lot van iedere natie was opgenomen in dat boek.** Johannes was radeloos te zien dat geen mens of engel in staat was de woorden te lezen, of er zelfs maar een blik op te werpen. Zijn ziel was zo overstuurd geraakt in angst en spanning, dat één van de sterke engelen medelijden met hem had, en zijn hand op hem legde, en hem met stelligheid vertelde: *“Ween niet; zie, de Leeuw, Die uit den stam van Juda is, de Wortel Davids, heeft overwonnen, om het boek te openen, en zijn zeven zegelen open te breken.”*

“Johannes vervolgt: *“En ik zag, en ziet, in het midden van den troon, en van de vier dieren, en in het midden van de ouderlingen, een Lam, staande als geslacht, hebbende zeven hoornen, en zeven ogen; dewelke zijn de zeven geesten Gods, die uitgezonden zijn in alle landen. En Het kwam, en heeft het boek genomen uit de rechter hand Desgenen, Die op den troon zat.”*

“Toen de boekrol werd open gerold, waren allen die erop keken met ontzag vervuld. Er waren geen lege plekken in het boek te vinden. Er was geen plaats over voor enige schrijfwerk. [Openbaring 5:8–14; 6:8, geciteerd.]” *Manuscript Releases*, volume 20, 197 – 20MR 197

“De beweging verspreidde zich als een vloedgolf over het land. Ze drong door van stad tot stad, van dorp tot dorp en bereikte zelfs de verst afgelegen plaatsen totdat het volk van God, dat in afwachting leefde, helemaal wakker was. Het fanatisme verdween door deze verkondiging als sneeuw voor de zon. De gelovigen werden bevrijd van hun twijfel en onzekerheid en ze kregen weer hoop en moed. Het werk bleef gespaard van de uitersten die altijd voorkomen wanneer de mens zich opwindt, maar niet tegelijkertijd wordt beheerst door de invloed van het Woord en de Geest van God. De gelovigen kwamen tot inkeer zoals de Israëlieten na de vermaning van Gods dienstknechten. Deze beweging had dezelfde kenmerken als Gods werk door de eeuwen heen. Er was weinig extatische vreugde, maar men deed aan een grondig gewetensonderzoek, men beleed zijn schuld en rekende af met de wereld. De enige bekommernis van de gelovigen was hun voorbereiding om Christus te ontmoeten. Er werd met volharding gebeden en men wijdde zich onvoorwaardelijk aan God. Miller heeft deze opwekking als volgt beschreven: „Er is geen uitbundige vreugde; die wordt als het ware onderdrukt voor een andere gelegenheid, wanneer de hemel en de aarde zich samen zullen verheugen met onuitsprekelijke blijdschap. Er wordt niet gejuicht; ook dat wordt uitgesteld tot de tijd wanneer het geroep uit de hemel zal komen. De zangers zwijgen; ze wachten het ogenblik af om zich te voegen bij de engelenscharen, het hemelkoor... Er zijn geen

meningsverschillen; allen zijn één van hart en één van geest.” (Bliss, pp. 270, 271).

“Iemand anders die zich ook bij deze beweging had aangesloten, verklaarde: „Overal leidde deze beweging tot een erg grondig gewetensonderzoek en een zeer oprechte verootmoediging voor God in de hoogste hemelen. Onder invloed van deze beweging maakte men zich los van de dingen van deze wereld, werden geschillen en vijandschappen beëindigd, werden de zonden beleden, verootmoedigde men zich voor God en smeekte Hem berouwvol en met een gebroken hart om vergiffenis van Hem te krijgen en door Hem te worden aangenomen. Dit leidde zoals nooit tevoren tot nederigheid en ootmoed. Zoals de Here bij monde van de profeet Joël had voorspeld wat er zou gebeuren wanneer de ‘grote dag des Heren’ nabij was, leidde het werk ‘tot scheuren van de harten en niet van de klederen’ en bekeerde men zich tot de Here ‘met vasten en met geweene en met rouwklacht’. Zoals God bij monde van Zacharia sprak, werd een geest van genade en van gebed over zijn kinderen uitgestort. Zij keken op naar Hem die zij hadden doorstoken en de rouwklacht was groot in het land... zij die naar de komst van Christus uitkeken, verootmoedigden zich voor Hem.” (Bliss, in Advent Shield and Review, vol. 1, p.271).

“Van alle grote godsdienstige bewegingen sinds de apostolische tijd is er geen enkele geweest die meer gespaard is gebleven van menselijke onvolmaaktheid en van de listen van Satan als juist die van de herfst van 1844. Zelfs nu nog, nadat er zoveel jaren zijn verstreken, voelen allen die zich bij die beweging hadden aangesloten en standvastig zijn blijven staan op de waarheid, de heilige invloed die uitging van dat gezegende werk, en getuigen dat het Gods werk was.

“Bij het geroep: „De bruidegom, zie, gaat uit hem tegemoet!”, stonden de wachtenden op en brachten hun lampen in orde. Ze onderzochten Gods Woord met meer belangstelling dan ooit tevoren. Er werden engelen uit de hemel gezonden om degenen die ontmoedigd waren uit hun slaap te wekken en hen voor te bereiden om de boodschap aan te nemen. Het werk was niet gegrondvest op de wijsheid en kennis van mensen, maar op de kracht Gods. Het waren niet de meest begaafden, maar de eenvoudigste en de meest toegewijden die de oproep het eerst hoorden en gehoorzaamden. Boeren lieten hun oogst op het veld staan, ambachtslieden legden hun gereedschap neer en gingen met tranen in de ogen en vol blijdschap de waarschuwingsboodschap verkondigen. Zij die vroeger de leiding hadden, behoorden tot de laatsten die zich bij deze beweging aansloten. Over het algemeen verwierpen de kerken deze boodschap. Velen die haar wel aannamen, verlieten die kerken. In Gods voorzienigheid viel deze verkondiging samen met de boodschap van de tweede engel en zij gaf kracht aan dat werk.

“De boodschap, „De Bruidegom, zie, gaat uit hem tegemoet!”, was eigenlijk geen onderwerp van discussie, daar het bewijs uit de Schrift duidelijk en afdoend was. Er ging een enorme stuwkracht uit van deze boodschap, die de mensen in beweging bracht. Er was geen twijfel. Er werden geen vragen opgeworpen. Bij Christus’ triomfantelijke intocht in Jeruzalem stroomden de mensen die uit alle delen van het land waren samengekomen om feest te vieren naar de Olijfberg. Naarmate zij zich aansloten bij de schare die Jezus vergezelde, kwamen zij onder de indruk van de gebeurtenissen en droegen er het hunne toe bij om de uitroep „Gezegend Hij, die komt in de naam des Heren” (Matteüs 21:9) te versterken. Op dezelfde manier voelden de ongelovigen die de bijeenkomsten van de adventisten bijwoonden - sommigen uit nieuwsgierigheid, anderen alleen om te spotten - de overtuigende kracht die uitging van de boodschap „De Bruidegom, zie, gaat uit Hem tegemoet!”

“In die tijd bracht het geloof antwoord op de gebeden en keek men in geloof uit naar de beloning. De Geest van genade daalde op de oprechte gelovigen neer als een regenbui op de dorstige aarde. De gelovigen hoopten dat ze spoedig hun Verlosser zouden zien en dat was voor hen een bron van plechtige, onuitsprekelijke vreugde. De overweldigende kracht van de Heilige Geest vertederde hun hart wanneer zijn zegen rijkelijk werd uitgestort op de getrouwe gelovigen.

“De gelovigen die de boodschap hadden aangenomen, leefden ingetogen, wachtend op de dag dat zij hun Heer zouden ontmoeten. Elke morgen wilden zij er in de eerste plaats zeker van zijn dat alles in orde was tussen hen en God. Ze waren innig met elkaar verbonden en baden veel met en voor elkaar. Zij kwamen vaak samen op afgelegen plaatsen om contact te zoeken met God. Uit de velden en bossen stegen hun gebeden op naar de hemel. Zij hadden meer behoefte aan de zekerheid dat God hen had aangenomen dan aan voedsel. Als een wolk hun ziel verduisterde, rustten zij niet voordat die verdreven was. Naarmate zij meer bewijzen van zijn vergevende genade kregen, verlangden zij meer naar Hem die zij zo liefhadden.

“Maar ze zouden weer worden teleurgesteld. Het tijdstip waarop ze Christus verwachtten, was verstreken en hun Heiland was niet teruggekomen. {*The Great Controversy* 400-403} GC 400-403

DANIEL 11:1 – 10:1

DANIEL 11:2 – 16-22

DANIEL 11:3-5

Lysimachus (N), Cassander (W), Seleucus (O), Ptolemy (Z)
“de prins” = Seleucus Nicator (ooit generaal onder Ptolemy)

SELEUCUS NICATOR'S GROTE HEERSCHAPPIJ

Drie geo-grafische gebieden:

1. Seleucus (O) 301vC.
2. Cassander (W) 286 vC.
3. Lysimachus (N) 281 vC.

TW-toepassing: Daniel 8:9; 11:15-17; 40-43 (heidens Rome 31 vC. & Pauselijk Rome in 538 nC.)

DANIEL 11:6-9 – DODELIJKE WOND (246 & 1798)

VREDESVERDRAG: 252vC.

De Tweede Syrische Oorlog (260-253 vC.); Deze oorlog werd afgesloten met een vredesverdrag waarin Antiochus de dochter van Ptolemy trouwt, Berenice Syra . Hiervoor zet Antiochus zijn

eigen vrouw aan de kant, Laodice, en schenkt haar een substantieel domein.

Vers 6a: “op het einde van jaren”; een vredeverdrag (“bevrienden”) in 252 vC. De koning van het Zuiden, Ptolemy Philadelphus, geeft zijn dochter Berenice ('zij die de overwinning brengt') aan de koning van het Noorden, Antiochus Theos. Deze scheidt van zijn vrouw Laodice.

TW-toepassing:

Vredesverdrag: Verdrag van Tolentino 19 Februari 1797 tussen Revolutonair Frankrijk (Napoleon) en het Vaticaan. Dit verdrag wordt verbroken door Napoleon in wraak/vergelding op de moord op Franse generaal Duphot door pauselijke troepen wanneer deze een Jacobijnse demonstratie opzette.

Vers 6b: Berenice, haar zoon (Seleucus Callinicus), en haar supporters worden vermoord in **246 vC**. Bekend onder de naam **Derde Syrische Oorlog**, of **Laodicea Oorlog**.

Vers 7: “tegen zijn sterke plaatsen” - “spruit”: Berenice's broer Ptolemeus 3e Euergetes valt Seleucus Callinicus aan in 246 vC.

Vers 8&9: Brengt zijn buit terug in Egypte; een vergelding vanwege gedrag van de KN. Komt in de hoofdstad (“sterkte”), maar verwoest deze niet. KZ overwint voor de eerste keer de KN; KN wordt gevangen genomen. KN komt om het leven wanneer hij van zijn paard **valt**. Brengt zijn buit terug in Egypte, inclusief kunststukken. Herstelt de afgodsbeelden in de Egyptische tempels, en ontvangt de naam “weldoener”.

“Wij hebben geen tijd te verliezen. Moeilijke tijden staan ons te wachten. De wereld wordt verontrust door de geest van oorlog. Spoedig zullen de tonelen van de benauwdheid, waarover in de profetie gesproken wordt, plaatsvinden. De profetie in het elfde hoofdstuk van Daniël is bijna volledig in vervulling gegaan. **Een groot deel van de geschiedenis, dat reeds heeft plaatsgevonden in vervulling van deze profetie, zal zich herhalen.**

“In vers 30 wordt van een macht gesproken ...” [Daniël 11:30-36 geciteerd]

“Tonelen, gelijk omschreven in deze woorden, zullen opnieuw plaatsvinden.
{*Manuscript Releases*, vol. 13, 394} 13MR 394

TW-toepassing in 1798:

Aanval van vergelding/wraak door de KZ vanwege het gedrag van de KN. De KZ (communism) komt het Vaticaan binnen maar verwoest niets en werpt de KN (Katholisme) omver; en neemt KN gevangen. KN komt om het leven in gevangenschap in 1799, **Babylon is fallen, is fallen**. Frankrijk brengt buit mee vanuit het Vaticaan naar Frankrijk, inclusief kunstwerken. Herstel van God geestelijke tempel begint. Daniel 8:14

DANIEL 11:10 – TIJD VAN HET EINDE: 219 vC EN 1989

“als een vloed overstromen en doortrekken” is het zelfde als “overstromen en doortrekken” in Daniel 11:40; Jesaja 7:8-9; 8:8.

“zijn zonen” = twee zonen Seleucus Ceraunus en **Antiochus de Grote**

“**een** van hen zal snellijk komen ... en **hij** zal wederom komen” = Antiochus de Grote valt Ptolemy

Philapator aan in **219 vC**. Hij verovert alles, behalve Egypte “tot aan zijn sterke plaats toe”, in tegenstelling tot “tegen die sterke plaatsen” in vers 7.

DANIEL 11:14-16

63 vC. Pompey: “verderving zal in zijn hand wezen”

Belegering van drie maanden, met name op de sabbatten; treedt voor de eerste keer het Heilige der Heilige binnen. (Tekenen van 'verwoestende gruwel'); grote slachting 12.000.

DANIEL 11:17-19 – EINDE VAN GRIEKSE RIJK

Vers 17: “hij” Julius Ceasear “zal zijn aangezicht stellen” **Jeremia 42:15-17**; in 47 vC Julius Ceasar verovert Egypte.

“De vertaling die bisschop Newton van dit vers geeft, schijnt de betekenis ervan duidelijk uit te drukken: 'En hij zal er naar streven om door strijdkracht het gehele koninkrijk te bezetten.' Vers 16 bracht ons tot de inneming van Judea en Syrië door de Romeinen. Voordien had Rome reeds Macedonië en Thracië overwonnen. Egypte was het enige koninkrijk dat van het gehele rijk van Alexander was overgebleven en nog niet was onderworpen aan de Romeinen, die daarom besloten het land met geweld binnen te dringen.” **Uriah Smith**, *Daniel and the Revelation*, 260

DANIEL 11:11-12 – MIDDERNACHT

Vierde Syrische Oorlog: (219-217 vC.) Slag om Raphia; In de zomer van 22 juni 217BC, Ptolemeus verslaat de sterk vertraagde Antiochus in de slag om Raphia. Door Ptolemeus overwinning behield hij de controle over Coele-Syria, en de zwakke koning daalde verder af om verder in Antiochus Rijk te treden. **De slag om Raphia was de beslissende slag in de Vierde Syrische Oorlog.** (Wikipedia)

De onverwachte overwinning van de beruchte wrede en immorele koning van het Zuiden: Ptolemeus Philapator. De gehele regio bewijst eer aan Ptolemeus, inclusief de Joden die hem uitnodigen naar Jeruzalem te komen. Hij accepteert de uitnodiging en gaat opweg naar Jeruzalem en “zal zijn hart verheffen”: Daniel 5:23; 2 Kronieken 26:16-21.

KS probeert een reukoffer te brengen. Maar 81 priesters proberen hem hiervan te weerhouden. Hij ontvangt een teken van melaatsheid op het voorhoofd, uit de tempel gestuurd “tot verdervens toe”.

Na het verslaan van de USA op Middernacht, zal Rusland zichzelf verheffen. Ptolemeus Philapator verhief zijn hart en trad de tempel binnen. Toen Ptolemeus werd geweerd, begon hij een vervolging van de Joden waarin “enige tienduizenden” omkwamen. Zodoende is hierin een gebeurtenis beschreven waarin Rusland wetten zal voorschrijven, of een koers zal inzetten waarin het de religieuze vrijheid zal beperken. Deze wetten zullen Adventisten onderdrukken (en mogelijk andere denominaties) en zullen zodoende de hulp van de Amerikaanse overheid zoeken. De Amerikaanse overheid, die haar (militaire) krachten versterken om een wraak aanval na haar nederlaag van Daniel 11:11 in te zetten, zullen de Adventkerk ondersteunen die leiden onder de Russische onderdrukking. Het versterken van militaire en economische krachten wordt beschreven in Daniel 11:13. Het getal 13 representeert de rebellie door de ZDA-kerk bij Middernacht en de Amerikaanse rebellie van M-MR. De verbinding van de ZDA-kerk en de

Amerikaanse overheid is het **teken** van het beeld van het beest dat de Priesters moeten herkennen voor hun **belegering** plaatsvind bij de Middernachtelijke Roep.

De Priesters (Christus) zullen op dit moment worden beschouwd als een verraderlijk element en worden het doelwit van de Amerikaanse overheid, vanwege de vervulling van de voorspelling dat Rusland, op dat moment een vijand van de staat, de Amerikaanse overheid zal overwinnen. Deze vervolging zal plaatsvinden in samenwerking met de conference Kerk (Joden) en dwaze priesters (Judas). De dwaze priesters worden voorbereid om de rol van Judas te vervullen door de valse late regen boodschap die hen voor Middernacht zal samenbinden. Een element van deze valse late regen boodschap is het verwerpen dat de koning van het zuiden in Daniel 11:5-16 Rusland is. De Amerikaanse overheid, de Adventistische organisatie en de dwaze maagden vormen samen de drie-voudige eenheid dat Gods volk bij Middernacht zal vervolgen.

DANIEL 11:13,15 – DE MIDDERNACHTELIJKE ROEP

De Vijfde Syrische Oorlog (202 – 195 vC) – De dood van Ptolemeus IV in 204 vC werd gevolgd door een bloedig conflict over de opvolging, omdat zijn zoon Ptolemeus V nog maar een kind was. Het conflict begon met de moord op de vrouw van de vader van de koning en zus Arsinoë door de ministers Agthocles en Soisibius. Agthocles lijkt voor een periode de macht in handen te hebben gehad, totdat hij vermoord werd door een vluchtige bende uit Alexandrië. De macht werd overgegeven van de ene adviseur naar de ander; het koninkrijk bevond zich in een staat van anarchie. Antiochus III zag hier voordeel uit te kunnen slaan, door een tweede invasie op Syrië in te zetten. **Hij sloot een overeenkomst met Philip V van Macedonië** om Ptolemeus' grondgebied te veroveren en onder elkaar te verdelen, ookal hield deze alliantie niet lang stand. Antiochus raasde door het gebied. Na een korte terugslag in Gaza, bracht hij **zijn verwoestende aanval op de legers van Ptolemeus in de slag om Panium dichtbij de bron van de rivier de Jordaan**, wat hem de belangrijke havenstad Sidon opleverde. Slag om Panium 198 or 200 vC? – In **200 vC**. Kwamen roomse afgevaardigden naar Philip en Antiochus met het verzoek niet Egypte binnen te trekken. De Romeinen zouden zodoende geen ontregeling ondervinden van hun graantoevoer vanuit Egypte, essentieel voor het in standhouden van de grote populatie in Italië. En omdat geen van beide koningen zelfstandig plannen had om Egypte binnen te trekken, gingen ze akkoord met het Roomse verzoek. Antiochus beëindigde zijn ondererping van Coele-Syria in **198 vC**, en ging verder om de overige legers van Ptolemeus aan te vallen langs de kust in Caria en Cilicia. -- *Wikipedia*

Helaas zijn de belangrijkste veldslagen van de opvolgers slecht beschreven, waar de slag van Panium er één van is, waarvan we de locatie hebben kunnen vaststellen, maar waarvan de historische context ontbreekt. We weten zelfs niet exact wanneer de veldslag plaatsvond, het kan 200 vC, of 198 vC zijn, zo slecht is deze geschiedenis bewaard gebleven. Wat we wel over deze geschiedenis weten is dat in de heuvels en kleine hoogvlakte dichtbij **de bron van Pan** in Baniyas (later Caeserea Philippi), gelocaliseerd aan de noordelijke grens van het moderne Israël, een beslissende veldslag plaatsvond dat **een einde bracht aan de heerschappij van Ptolemeus in Coele-Syrie, de laatste grote handeling in de honderd jaar lang durende Syrische oorlogen.**

ancientbattles.com

De naam Panium is gerelateerd aan de god Pan, de god van de wilde dieren. Panium werd later Caeserea Philippi genoemd, waar Jezus tot zijn discipelen zie 'Op deze rots zal ik mijn kerk

bouwen', wat verwijst naar de Overwinnende Gemeente (Church Triumphant) bij de Middernachtelijke Roep. Dit verhaal staat beschreven in *De Wens der Eeuwen*, Hoofdstuk 45, en markeert de Middernachtelijke Roep welke de Zondagswet voorafschaduwde.

DANIEL 11:23

“Nadat de profeet ons heeft gewezen op de staatkundige gebeurtenissen van het rijk tot aan het einde van de zeventig weken, **neemt hij ons in vers 23 mee terug naar de tijd waarin de Romeinen nauw met het volk van God verbonden werden door het joodse verdrag in 161 vC.** Vanaf dat moment vinden wij een directe lijn van gebeurtenissen die reikt tot de uiteindelijke overwinning van de gemeente en de oprichting van Gods eeuwig koninkrijk.

Omdat de Joden door de koningen van Syrië gruwelijk onderdrukt werden zonden zij een ambassadeur naar Rome, met een verzoek om hulp van de Romeinen en om een verbond van **alliantie** en vriendschap aan te gaan. 1 Mac. 9, Prideaux II, pag. 166; Josephus' Oudheden, deel 12, hfst. 10, par. 6. De Romeinen voldeden aan het verzoek van de Joden en vaardigden het volgende decreet uit:

“Het dekreet van de Senaat aangaande een verbond van hulp en vriendschap met de natie der joden. Het staat niemand vrij, die een onderdaan van de Romeinen is, oorlog te voeren tegen de joodse natie, noch degenen die zulks doen, behulpzaam te zijn door het leveren van granen, schepen of geld. Indien de joden worden aangevallen, dan zijn de Romeinen verplicht alle mogelijke hulp te verlenen, en wederkerig wanneer de Romeinen worden aangevallen, dan zijn de joden verschuldigd de helpende hand te bieden. Indien de joden te eniger tijd voornemens zijn aan dit verbond iets toe te voegen of af te doen, dan zal zulks gedaan worden in overleg met de Romeinen. Elke wijziging die aldus tot stand komt, is rechtsgeldig.”

“Dit dekreet”, zegt Josephus, “werd geschreven door Eupolenus, zoon van Johannes, en door Jason, zoon van Eleazer, toen Judas hogepriester over het volk was en zijn broer Simon bevelhebber over het leger. Dit was het eerste verbond dat de joden met de Romeinen aangingen en het kwam op deze wijze tot stand.”

“In die tijd waren de Romeinen een klein volk en begonnen bedrieglijk te handelen of, zoals de Schrift zegt, bedrog te plegen. Maar vanaf die tijd steeg hun macht zeer snel en gedurig, totdat zij de macht hadden bereikt die zij later bezaten. {Uriah Smith, *Thoughts on Daniel and Revelation*, 271, 272}

De eerst joodse alliantie met de Romeinen was in 161 vC. De chart zegt 158 vC. – De Adventkerk zal in een alliantie, of confederatie treden met de overheid van de VS bij Middernacht. Dit is het teken van de gruwel der verwoesting dat vooraf gaat aan de belegering bij de Middernachtelijke Roep. De reden voor deze alliantie is omdat de Syriërs God's volk onderdrukken bij Middernacht. In Daniel 8:9 **Syrië was het land in het oosten** en het werd in 65 vC door Rome veroverd. Persië (oost) vs. Rome (west) was de sleutel dat Islam ontketend onder de eerste Wee. Hetzelfde vond plaats gedurende de Koude Oorlog waar Rusland in het oosten zich verzetten tegen de VS in het westen. En de Koude Oorlog, en met name de Afghanistan Oorlog tussen 1979-1989, was de sleutel dat voor de ontketening van radicale Islam zorgde met 9/11 als gevolg. Vandaar dat de Syriërs die Gods volk onderdrukten een symbool voor Rusland zijn bij Middernacht.

Bij Middernacht wordt de Koning van het Noorden beschreven als dat hij “sterk wordt met weinig volk”. Als we dit bezien in het licht van de geschiedenis van de Franse Revolutie, dan zien we daar een versterking van welvaart en macht in handen van een kleine elite groep komt. De geschiedenis van de Franse Revolutie is tegenwoordige waarheid. Veel van de dynamiek die leidde tot deze Revolutie zijn nu ook aanwezig en Revolutie zelf zal plaatsvinden bij Middernacht, en het terreurbewind ('Reign of Terror') zal plaatsvinden bij de Middernachtelijke Roep.

“Tezelfder tijd probeert de anarchie alle wetten, niet alleen de goddelijke maar ook de menselijke, weg te vagen. De **centralisering van welvaart en macht**, de enorme fusies om een minderheid te verrijken ten koste van de meerderheid, de afspraken van de arme klassen ter verdediging van hun belangen en eisen; de geest van onrust, van oproer en bloedvergieten; de wereldwijde verspreiding van dezelfde doctrines die leidde tot de Franse Revolutie – dat alles schijnt de gehele wereld te verwickelen in een strijd gelijk aan die welke Frankrijk in beroering bracht.” {*Education*, 228}

Deze versterking van de welvaart die tot de crisis zal leiden, gesymboliseerd door de Franse Revolutie, vindt plaats tussen M – MC. Dit vind je in Genesis 41 terug, waar alle welvaart van de VS wordt gecentraliseerd in de handen van Jozef.

“Hij zal bedrog plegen”

Deze rebellie tegen de constitutie zal door bedrog worden bewerkstelligd. Vleierij en bedrog zijn karakteristieken van Tiberius, die in de profetische lijn van de vier Romeinse keizers een type is van Donald Trump.

DANIEL 11:24

“In dit vers wordt het karakter van het Romeinse koninkrijk beschreven. Hij betreedt de meeste dichtbevolkte plaatsen, en verspreid de roof en buit onder de meer afhankelijke delen van de Romeinse overheid. Was het niet Rome dat vele rijkdommen vanuit Azië bracht en ze onder het westerse rijk verspreidde? Welke luxe zorgde voor haar verwoesting? “Doch voor een tijd” (KJV); ik stel voor dat dit de tijd is waarin Heidens Rome zou bestaan, welke, wat ik hierna zal aantonen, 666 jaar is. Zie Openbaring 13:18.” {**Johua Himes**, *HST*, 41}

Vóór de opkomst van Rome hadden de naties elkaar gewoonlijk door middel van oorlog en strijd begeerlijke landschappen en rijke gebieden ontnomen. Rome zou nu doen wat noch zijn vaders, noch zijn voorvaders hadden gedaan, namelijk de landen vreedzaam in bezit nemen. Een gewoonte die voordien ongebruikelijk was werd nu ingevoerd, namelijk dat de koningen door wilsbeschikking hun landen aan Rome overdroegen. Rome kreeg op deze wijze grote landschappen in bezit. Allen die zich op deze wijze grote landschappen in bezit. Allen die zich op deze wijze aan Rome onderwierpen trokken er grote voordelen uit. Zij werden met zachtheid en vriendelijkheid behandeld. Het stond gelijk aan uitdeling van roof en buit. Zij ontvingen bescherming tegen hun vijanden en leefden in rust en vrede onder het schild van de Romeinse macht.

Bisschop Newton is van mening dat het denkbeeld, uitgedrukt in het laatste gedeelte van het vers, beter tot uiting komt door het woordje '*vanuit*' de versterkte plaatsen in plaats van '*tegen*' hem. De Romeinen smeedden hun plannen binnen de versterkingen van hun stad, die

op zeven bergen gebouwd is. *“Doch tot op zekere tijd toe”* omvat ongetwijfeld het profetisch tijdperk van 360 jaar. Vanaf welk tijdstip moeten deze jaren gerekend worden? Wellicht vanaf de gebeurtenis die in het volgende vers geopenbaard wordt.” {**Uriah Smith**, *Thoughts on Daniel and Revelation*, 273}

Rome overwint op een manier die tot op dat moment onbekend was, namelijk door overeenkomsten. En tevens de verspreiding van welvaart in nieuwe territorien. De karakteristiek van “vreedzaam” overwinnen wordt hier beschreven in de geschiedenis van Tiberius welke een type is van Donald Trump in de lijn van de vier Romeinse Keizers. Daniel 11:21.

“Hij zal doen wat zijn vaders noch zijn voorvaders gedaan hebben”.

De 'founding fathers' en presidenten van de VS hebben nooit getracht een dictatuur te vestigen door het intrekken van de constitutie. Maar Trump zal dit wel doen. De nederlaag gebracht door Rusland bij Middernacht zal kracht geven aan deze ontwikkeling doordat de sociale en politieke omstandigheden creëert die zullen leiden tot voldoende support voor verrijkende wijzigingen in de constitutie (grondwet). Islam speelt een rol hierin en zal op dat moment (Middernacht) een kalifaat vormen als voorbereiding op een significante aanval op de VS bij Middernachtelijke Roep (zie de lijnen van Openbaring 9 en Bileam).

“Roof en buit en goederen zal hij onder hen uitdelen.”

Dit is een vervolg op het commentaar op de economische structuur uit vers 23. In de eerste, of historische vervulling distribueerde Rome haar welvaart onder de provincies die onder haar heerschappij kwamen. Dit systeem stimuleert samenwerking bij hen die hulp geboden wordt. Het wijst naar het oprichten van een gecontroleerde economie welke alleen support geeft aan hen die sympathiseren met de nieuwe wetten en de nieuwe regeringsvormen. De geschiedenis van Jozef tijdens de hongersnood is hier een getuige van. Genesis 41:54-57.

De economische centralisatie moet plaatsvinden zodat de VS sommige groepen kan weerhouden te kopen of verkopen, in vervulling van Openbaring 13:16-17.

“Tegen de versterkte plaatsen zijn plannen beramen,”

De sterkte van Amerika is haar constitutie, haar grondwet. 'Plannen beramen tegen de sterkte' laat zien hoe Trump de constitutie zal gebruiken (of eerder *misbruiken*) om het politieke doel te bereiken in het vestigen van zichzelf als alleenheerser, of dictator; en zichzelf de macht te geven die tegen hen gebruikt zullen worden die niet het Merkteken van het Beest ontvangen; en om zichzelf de macht te geven hen te dwingen het voorbeeld van Amerika te volgen.

“Doch tot een zekere tijd toe.”

Een tijd is 360 jaar. Dit begon met de slag om Actium en eindigde met de scheiding van het koninkrijk door Constantijn in 330 nC. Voor de slag bij Actium Octavius (Augustus Ceasar) en Antony versterkten hun troepen als voorbereiding op een beslissende slag. Deze strijd werd gewonnen door Octavius. Deze geschiedenis is een parallel met de slag bij Panium die de Middernachtelijke Roep markeert in de lijn van Daniel 11:5-16.

DANIEL 11:25

“Door de verzen 23 en 24 worden wij bepaald bij de tijd na het verbond tussen de joden

en Romeinen van 161 n.C. tot de tijd waarin Rome een wereldwijd beheer voerde. Het vers dat wij nu voor ons hebben gewaagt van een hevige strijd tegen de koning van het zuiden (Egypte) en een geduchte veldslag tussen grote en machtige legers. Vonden zulke gebeurtenissen in de geschiedenis van Rome omstreeks die tijd plaats? Inderdaad! Er brak oorlog uit tussen Egypte en Rome en deze onvergetelijke strijd werd gestreden in de zeeslag bij Actium. Laat ons in het kort nagaan welke omstandigheden tot deze strijd aanleiding gaven.” **Uriah Smith**, *Thoughts on Daniel and Revelation*, 273

De enorme macht en dominantie van het Romeinse Rijk tijdens de drie eeuwen die de slag van Actium volgde, hebben menig historisch oog verblind. ... **De slag bij Actium werd gevolgd door de laatste verovering van Egypte.**” **A.T. Jones**, *The Great Empires of Bible Prophecy*, 314.

Een oorlog tussen Antonius en Cleopatra (Koning van het Zuiden) en Augustus Caesar (Koning van het Noorden). De slag bij Actium werd spoedig gevolgd door de verovering van Egypte. Octavius' overwinning bij Actium markeert tevens de vestiging van despotisme (het uitoefenen van absolute macht, meestal op een wrede wijze), omdat hij daarna de keizer van het Romeinse Rijk werd. De VS bereid een wraak aanval voor en verslaat Rusland. De slag om Panium is hier ook een type van, en markeren we bij de Middernachtelijke Roep.

DANIEL 11:26

“De val van Antonius is toe te schrijven aan de desertie van zijn bondgenoten en vrienden, “*die aan zijn tafel aten*”. **Eerst** Cleopatra die, zoals reeds beschreven is, zich plotseling met zestig schepen uit de slag terugtrok. Ten **tweede** de landmacht die walgde van de dwaze verliefdheid van Antonius en overliep naar Caesar, die hen met open armen ontving. Ten **derde**, toen Antonius in Lybië aankwam zag hij dat de landmacht, die hij daar onder de leiding van Scapus had achtergelaten om de grenzen te bewaken, eveneens partij had gekozen voor Caesar. Ten **vierde**, toen Caesar hem naar Egypte achtervolgde werd hij door Cleopatra verraden, en zijn strijdmachten werden overgeleverd aan Caesar. Daarop ontnam hij zich in een vlaag van woede en wanhoop het leven.” {**Uriah Smith**, *Thoughts on Daniel and Revelation*, 276}

Antonius is volledig verslagen en Egypte wordt door Octavius veroverd. Zijn val vond plaats in vier stappen. Het getal vier is een symbool van verstrooiing/verwoesting. Rusland en zijn bondgenoten zullen volledig verslagen worden.

DANIEL 11:27

“Antonius en Caesar waren voordien bondgenoten, maar onder de dekmantel van vriendschap streefden beiden op listige wijze naar de alleenheerschappij. Hun uitingen van eerbetoen en vriendschap voor elkaar waren slechts uiterlijke vertoningen van huichelaars. Zij spraken leugen aan één tafel. Toen Octavia, de vrouw van Antonius en zuster van Caesar, door Antonius werd verstoten, verklaarde zij ten aanhoren van het Romeinse volk dat zij hem alleen gehuwd had in de hoop zo de band tussen Antonius en Caesar te verstevigen. Maar dat besluit had geen succes. Er ontstond een breuk en uit de strijd die daarop volgde kwam Caesar als

overwinnaar tevoorschijn.” {**Uriah Smith**, *Thoughts on Daniel and Revelation*, 277}

De koning van het Noorden en de koning van het Zuiden schetsen het beeld, publiekelijk, dat zij vriendschappelijk en ondersteunend tot elkaar zijn. Maar achter de schermen bekonkelde beide partijen wereldwijde macht. Het verdrag van wederzijdse goedkeuring werd bestempeld door het huwelijk tussen Antonius en Octavia. Maar dit verdrag faalde, net als het huwelijk. Voor Actium (Middernachtelijke Roep) zullen Trump en Putin schijnheilig voorgeven een vriendschap te hebben met elkaar en de landen die zij representeren (zoals nu gebeurd). Maar achter de schermen zijn beide partijen uit op overheersing. Ondanks een verlies bij Middernacht zullen Trump en de VS als overwinnaar uit de strijd komen. Het huwelijk tussen Octavia en Mark Anthonius identificeert verdragen tussen Rusland en de VS. “*De vastgestelde tijd*” is de Zondagswet.

DANIEL 11:28

“Er is hier sprake van twee terugkeringen uit buitenlandse oorlogen. De eerste na de gebeurtenissen die beschreven zijn in de verzen 26 en 27 en de tweede nadat deze macht een aanval had gedaan op het heilig verbond en heldendaden had verricht. De eerste werd vervuld door de terugkeer van Caesar na zijn strijd tegen Egypte en Antonius. Hij keerde naar Rome terug, overladen met eer en rijkdommen: Want zegt Prideaux, (II,380) “in die tijd werden zulke grote rijkdommen uit Egypte naar Rome gebracht dat door de terugkeer van Octavianus (Caesar) en zijn troepen uit Egypte, de waarde van het geld tot op de helft daalde en de prijzen van alle eetbare en verkoopbare goederen verdubbeld werden.” Caesar vierde zijn overwinning in een driedaagse zegetocht, een overwinning die Cleopatra zelf, als één van de koninklijke gevangenen, luister zou hebben bijgezet als zij niet op listige wijze een adder had laten komen om zich een dodelijke beet te laten geven.

“De volgende grote onderneming van de Romeinen, na de overwinning op Egypte, was de veldtocht tegen Judea en de inneming en verwoesting van Jeruzalem. Het heilig verbond ziet ongetwijfeld op Gods verbond met Zijn volk dat onder verschillende vormen en in verschillende tijden van de wereld, met allen die in Hem geloofden gehandhaafd werd. De joden verwierpen Christus en overeenkomstig de bepalingen van de profetie zouden allen die niet naar de profeet luisterden afgesneden worden. Zij werden uit hun land verdreven en verstrooid onder alle volkeren van de aarde. Hoewel beide, de joden en christenen, door de Romeinen werden verdrukt heeft deze tekst ongetwijfeld in het bijzonder betrekking op de onderwerping van Judea. {**Uriah Smith**, *Thoughts on Daniel and Revelation*, 278}

Sluiting van de genadetijd voor de Joodse natie en de verwoesting van Jeruzalem die daar een gevolg van was. Na Actium, dat het verlies van Rusland bij de Middernachtelijke Roek voorstelt, zal de koning van het Noorden zich richten op de zijn eigen land.

“Zijn hart zal tegen het heilig verbond zijn”

Dit markeert de uitvaardiging van de zondagswet. Dit is ook terug te vinden in [Daniel 11:30](#).

Daniel 11:30

Uriah Smith identificeert het “gram worden” en “acht geven op” het heilige verbond als het decreet van Justitianus die de Paus als de 'veroordeler van kettters' verklaarde. Dit markeert de

Zondagswet waar een decreet wordt uitgevaardigd die dezelfde macht geeft aan de vereniging van protestantse kerken in de VS. De “heldendaden” in de eerste vervulling bestaat uit de verwoesting van Jeruzalem, wat bij de Zondagswet plaats zal vinden. Dit vers laat ook het einde (“tijd”) van Rome’s macht zien. In de eerste vervulling wordt het einde van deze tijd gemarkeerd door Constantijn wanneer hij het Romeinse Rijk verdeeld (330nC). Ook dit kan een type zijn van de Zondagswet waar nationale verwoesting de nationale afval volgt.

DANIEL 11:29

“Ter bestemder tijd”

Dit is dezelfde “tijd” die we ook terug vinden in het laatste deel van vers 24; “*doch tot op zekere tijd toe*”. Een tijd is 360 dagen of jaren. Het moment van vervulling hiervan, zoals reeds aangegeven, was de slag bij Actium in de herfst van 31 vC. De 360 jaar zou ons tot 329 nC. brengen, toen, volgens Daniel, “*hij opnieuw in het zuiden zou binnenvallen*”. De Romeinse overheid zou terug moeten komen naar het zuiden, d.i. Egypte, op dezelfde manier als dat ze terugkwamen van de grote heldendaden, de verwoesting van Jeruzalem en de verstrooiing van de kerk in Jeruzalem.

“Het zal niet zijn gelijk de eerste keer”

Dat is, toen Rome naar Egypte kwam voor de verovering van dat koninkrijk, en de vergroting van hun macht over de aarde, en als teken van hun overwinning.

“Nog gelijk de laatste keer”

“Toen ze de Joodse natie omver wierpen en de gemeente van God verspreidde. Maar hij zal wederkeren als een teken van zijn eigen ondergang. Dit was de verwijdering van de zetel door Constantijn van het Rijk van het westen naar het oosten. De stad Constantinopel werd in november 329 vC door Constantijn gevestigd als de zetel van keizerlijke macht. [*Encyclopedia Americana, art. Constantinople.*]” **John Loughborough, PREX2, 65**

Het verwijderen van de zetel van het keizerrijk van Rome naar Constantinopel aan het einde van de profetische 360 jaar, markeert het begin van de val van het keizerrijk. Na de uitvaardiging van de Zondagswet zullen de VS en de overheden van de wereld definitief in verval (verwoesting) geraken. Dit verval wordt gemarkeerd door het verplaatsen van de zetel van Rome naar Constantinopel. Vervolgens verdeelde Constantijn zijn rijk onder zijn drie zoons, welke een type worden voor de drie-voudige eenheid van modern Babylon dat bij de Zondagswet volledig gevestigd zal zijn. Het einde van de “tijd” markeert tevens het einde van de VS als het zesde koninkrijk en het begin van de VN, of 10 koningen uit Openbaring 17, als het zevende koninkrijk.

DANIEL 11:11, OPENBARING 8 EN RUSLAND'S OVERWINNING BIJ MIDDERNACHT

De gebeurtenissen van Daniel 11:23 dienen in verbinding gebracht te worden met Daniel 11:11. dat een strijd voorstelt tussen de VS en Rusland, die de Russen zullen winnen. Een voorbeeld van deze ontwikkeling is de volgende toepassing van de eerste vier bazuinen.

1. De Goten (eerste bazuin): stelt de gebeurtenissen voor van 1989 in de alliantie tussen Rome en de opvolger van Alaric, welke een type zijn van de alliantie tussen de VS en het

Pausdom.

2. De Vandalen (tweede bazuin): Islam en haar aanval op 9/11 die een economische crisis in de VS (en de wereld) teweeg bracht.
3. De Hunnen (derde bazuin): stelt Rusland voor en haar aanval tegen de VS bij Middernacht. Dit is in overeenstemming met Daniel 11:11. Atilla wordt beschreven als "Alsem" ("Wordwood" KJV) en beschrijft daarmee de bittere ervaring die dit verlies tot de VS zal brengen.
4. De Heruli (vierde bazuin): stelt de gebeurtenissen voor bij de Middernachtelijke Roep. Onder deze bazuin werden de zon, maan en sterren geslagen (de drie takken van de overheid van de VS). Dit is een symbool voor het omverwerpen van de grondwet bij de Middernachtelijke Roep, de crisis omtrent het oprichten van het 'beeld van het beest' en de vestiging tirannie en dictatuur. In deze geschiedenis van de eerste vier bazuinen wordt een geheime voorbereiding geopenbaard.

"Deze bazuin beschrijft het werk van de verschrikkelijke Attila, zijn Hunnen en bondgenoten." **Terwijl voor een periode van veertig jaar de Vandalen onder Genserik [de "grote brandende berg"] Rome verwoestte over zee, waren er andere barbaarse groepen die samenwerkten om te strijden in een beslissende slag over land. Heel Europa en een deel van Azië werden opgewekt voor de grote strijd om de overheersing.** Velen stammen verzamelden zich bij de banier van Attila, en de Romeinen bereiden zich voor hun verschrikkelijke vijand te weerstaan. Attila anticipeert dat hij meer kans maakt buiten de Alpen. Op het geluid van zijn oorlogskreet verzamelt geheel Europa zich in oorlog. Sinds de dagen van Xerxes die zijn immense leger verzamelde tegen de Grieken, heeft zich geen groter leger verzameld in de vervulling van de profetie. De verbintenis die volgde (de slag bij Chalons) is opgenomen in één van de vier beslissende veldslagen van de geschiedenis. (A. T. Jones, *Review and Herald*, August 21, 1900)

Terwijl Rome (symbool voor de VS) de Vandalen pareerde (Islam) voor een periode van 40 jaar (911 – Middernacht), versterkte de Hunnen (Rusland) zich in voorbereiding op hun aanval. Aan het einde van de 40 profetische jaren bij Middernacht, Rusland, net als Attila, zullen een significante nederlaag aan de VS toebrengen.

DANIEL 11:30-39

DANIEL 11:30

"Werden er ooit vanuit Carthago zeeslagen geleverd tegen de Romeinen? **We behoeven slechts te denken aan de verschrikkelijke aanvallen van de Vandalen onder de leiding van de woeste Genserik op Rome**, om de vraag bevestigend te kunnen beantwoorden. Elk voorjaar deed hij een uitval uit de haven van Carthago en aan het hoofd van zijn grote en goed gedrilde vloot verspreidde hij schrik en verwarring in alle kustprovincies van het rijk.

Dar op dit werk gedoeld wordt blijkt duidelijk wanneer wij in overweging nemen dat de profetie ons bij die tijd bepaalt. **Vers 29 ziet ons inziens op de verplaatsing van de zetel van het rijk naar Constantinopel.** Hierop volgden precies op de vooruit bepaalde tijd, als **volgende opmerkelijke omwenteling, de invallen van de barbaren uit het noorden. De belangrijkste**

daarvan was de reeds genoemde oorlog van de Vandalen. De jaren 428 tot 468 na Chr. Kenmerken de loopbaan van Genseric.

“Daarom zal hij afgeschrikte worden en terugkeren.” Dit kan betrekking hebben op de wanhopige pogingen die ondernomen werden om Genseric de heerschappij ter zee te ontnemen, eerst door Maiorianus en later door Leo die beide jammerlijk faalden. Rome was gedwongen de vernedering te ondergaan dat haar landschappen geplunderd en de 'eeuwige stad' door de vijand verwoest werden. Zie Openbaring 8:8.

“en vergramd worden tegen het heilig verbond;” dat wil tegen de Heilige Schrift, het boek van het verbond. Een dergelijk verzet vond plaats in Rome. De Goten, Herulen en Vandalen die Rome innamen, omhelsden het Arianisme en werden vijanden van de Roomse kerk. Met het speciale doel deze ketterij uit te roeien, **liet Justitianus het dekreet uitvaardigen dat de Paus het hoofd van de kerk en de kastijder van de kettters werd.** Toen besloot men ook al spoedig dat de Bijbel een gevaarlijk boek is dat niet door het gewone volk gelezen mocht worden, en dat alle geschillen daarover voorgelegd moesten worden aan de Paus. Op die wijze werd Gods woord oneer aangedaan. De Romeinse keizers van het oostelijke deel van het rijk waren zich hiervan zeer goed bewust, doch zij spanden samen met de kerk van Rome. Te zamen vormden zij de grote afval met de bedoeling alle ketterijen uit te roeien. Op deze wijze werd het verbond overtreden. De mens der zonde werd op de door hem zelf gemaakte troon verheven door de overwinning op Ariaanse Goten die destijds, in 538 nC, het bewind voerden in de stad van Rome.” {Uriah Smith, *Daniel and the Revelation*, 253, 254}

Vers 29, laat de val van de VS laat zien nadat het de Zondagswet uitvaardigt;

“de schepen van Chittim zullen komen”

De schepen van Chittim zijn een verwijzing naar de Vandalen (tweede bazuin) en hun activiteiten tegen het Romeinse rijk, een symbool voor Islam. Door de derde aanval van de radicale Islam “zal hij met smart bevangen worden” en leidt ertoe dat hij de Zondagswet zal uitvaardigen. De “hem” tegen wie de schepen van Chittim zullen komen is Heidens Rome, en dat symboliseert de VS.

“Daarom zal hij met smart bevangen worden en wederkeren”

Rome streed tegen de Vandalen om zodoende de provincies die zij verloren hadden weer terug te winnen.

“Gram worden” en “acht geven” “tegen het heilig verbond”

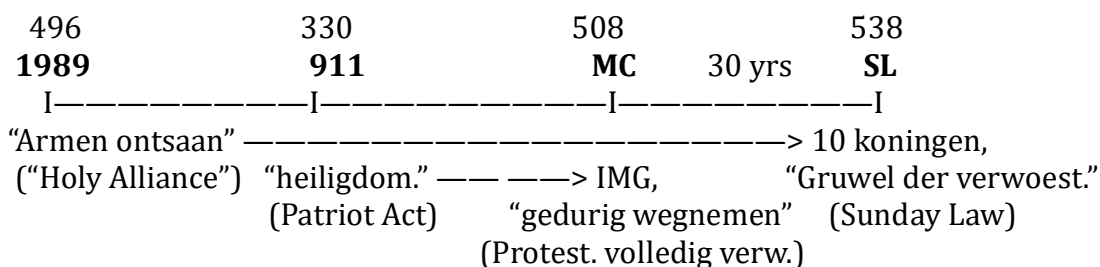
Verwijst naar het dekreet van Justitianus dat in 533 werd uitgevaardigd en ging in 538 in werking. Dit staat symbool voor de Zondagswet zoals beschreven in Daniel 11:28

Daniel 11:28

Zo beschrijft Daniel 11:30 de gebeurtenissen van 911 – ZW.

DANIEL 11:31

“En er zullen armen uit hem ontstaan [496], en zij zullen het heiligdom ontheiligen [330], en de sterkte, en zij zullen het gedurige offer wegnemen [508], en een verwoestende gruwel stellen [538].”

"De macht van het rijk werd aangewend om dit werk ten uitvoer te brengen. **"En zij zullen het heiligdom, de vestiging, (Rome) ontheiligen."** Indien dit betrekking heeft op hetgeen de Barbaren zouden doen, dan is dit letterlijk in vervulling gegaan want Rome werd door de Goten, Hunnen en Vandalen in puin gelegd en het Westers Romeinse rijk verviel toen Odoacer Rome innam. Indien men het echter wil toepassen op de heersers die het pausdom ondersteunden in de strijd tegen de invloeden van het heidendom en alle andere vijandelijk gezinde godsdienstige instellingen, dan duidt dit op **de verplaatsing van de rijkszetel van Rome naar Constantinopel - een daad die meer dan iets anders heeft bijgedragen tot de val van Rome.** Deze schrijftuurplaats komt dan overeen met Daniel 8:11 en Openbaring 13:2.

"En zij zullen het gedurig offer wegnemen." In onze opmerking over hoofdstuk 8:13 werd reeds gezegd, dat het woord 'offer' abusievelijk door de vertalers ingelast werd en dat 'afval' het juiste woord is. Deze uitdrukking duidt een verwoestende macht aan die geestverwant is aan de 'ontzettende' verwoester die later openbaarde. De 'gedurige' afval was het heidense Rome en de 'verwoestende' afval was het pausdom. Maar er zou gevraagd kunnen worden of dit betrekking kan hebben op het pausdom, aangezien Christus daarover spreekt in verband met Zijn profetie over de verwoesting van Jeruzalem? Het antwoord is: Christus doelde ongetwijfeld op het negende hoofdstuk van Daniël, waarin de voorspelling van de verwoesting van Jeruzalem is vermeld en niet op dit vers van hoofdstuk 11, dat geen betrekking heeft op die gebeurtenis. Daniel spreekt in het negende hoofdstuk over verwoestingen en gruwelen in het meervoud. Daaruit blijkt dat de gemeente door meer dan één gruwel vertrappt zou worden. Voor zover het de gemeente aangaat zijn zowel het heidendom als het pausdom beide gruwelen. Maar ter onderscheiding van die twee wordt de taal aangepast. De ene is de 'gedurige' afval en de andere is de overtreder bij uitstek, ofwel de 'verwoestende' afval.

"Hoe werd het 'gedurig' of heidens bewind weggenomen? Omdat hierover wordt gesproken in verband met de vestiging of oprichting van de verwoestende afval, of anders gezegd het pausdom, moet het niet alleen duiden op een verandering van de godsdienst van het rijk, van heidendom naar christendom, zoals bij de zogenaamde bekering van Constantijn. **Het wijst heen op de grondige uitroeiing van het heidendom in alle delen van het rijk, waardoor de weg volledig geopend werd voor de opkomst van de pauselijke gruwelen en de aanmatigende eisen van Rome.** Een dergelijke omwenteling heeft duidelijk plaatsgevonden, doch niet eerder dan ongeveer tweehonderd jaar na de dood van Constantijn.

"Omstreeks 508 nC. ontstond er een grote crisis tussen het katholicisme en de heidense invloeden die nog steeds in het rijk bestonden. Tot op de bekering van Clovis, de koning van Frankrijk, in 496 nC. waren de Franse en andere naties van het Westers Romeinse rijk alle heidenen, maar daarna werden de pogingen om de heidenen tot het Roomse geloof te bekeren met groot succes bekroond. Men zegt dat **de bekering van Clovis** aanleiding was om deze

Franse koning de volgende titels te verlenen: De meest christelijke majesteit, de 'oudste zoon van de kerk.' **Tussen die tijd en 508 nC werden door middel van bondgenootschappen, nederlagen en overwinningen de Arborici, de Romeinse garnizoens in het Westen, Bretagne, De Bourgondiërs en de Westgoten onderworpen.**

“Vanaf de tijd dat deze overwinningen behaald werden, namelijk 508 nC. zegevierde het pausdom over het heidendom; want hoewel het heidendom de verspreiding van het katholicisme tegenstond, kon dit het geloof en de aanmatigen van de Roomse geestelijkheid niet onderdrukken. **Toen de voornaamste Europese machten zich afkeerden van het heidendom werden zij voortplanters van die gruwelen in een andere vorm, want de christelijke leer die door de katholieke kerk aan de dag werd gelegd, is slechts een gedoopt heidendom.** {Uriah Smith, *Daniel and the Revelation*, 254–256}

Daniel 11:31 herhaalt en verdiept Daniel 11:30. De “armen” zijn Clovis en de koningen van Europa zijn de tien koningen van Openbaring 17 die de VS aan het hoofd hebben staan. Deze koningen steunen op het Pausdom bij de Zondagswet, wanneer het zevende koninkrijk van Openbaring 17 (tien koningen) het zesde koninkrijk (VS) vervangt. De armen die ontstaan kunnen we herleiden naar de alliantie met Amerika in 1989.

“het heiligdom”

De stad Rome als type. De grondwet van de VS als antitype.

“En het had twee horens als die van het Lam.” De horens „als die van het Lam” wijzen op de jeugdigheid, onschuld en tederheid: De juiste beschrijving van het karakter van de Verenigde Staten toen ze in 1798 „opkwamen”, zoals de profeet had gezegd. Onder de eerste christelijke ballingen die naar Amerika vluchtten om te ontsnappen aan verdrukking door de kroon en aan de onverdraagzaamheid van de geestelijkheid, waren er velen die **een staat wilden stichten op de brede basis van burgerrechten en godsdienstvrijheid.** Hun opvattingen werden uitgewerkt in de Amerikaanse Onafhankelijkheidsverklaring, die de belangrijke waarheid onderstreept dat „alle mensen gelijk geschapen zijn” en begiftigd zijn met het onvervreembare recht op „leven, vrijheid en geluk”. **De Amerikaanse Grondwet** erkent het recht op zelfbestuur en bepaalt dat de wetten moeten worden gemaakt door de vertegenwoordigers van het volk. De Grondwet erkent ook het recht op godsdienstvrijheid; iedereen heeft het recht om zijn God te dienen volgens zijn eigen geweten. **De republikeinse staatsvorm en het protestantisme werden de grondbeginselen van het Amerikaanse volk. Deze beginselen verklaren zijn kracht en welvaart.** De verdrukten en vervolgd uit de hele christelijke wereld kwamen met hoop en optimisme naar dit land. Miljoenen zijn de zeeën overgestoken en de Verenigde Staten behoren nu tot de machtigste landen ter wereld.” {GC 141.1}

“ontheiligen”

“Ontheiligen” is het “vervuilen” of “waardeloos maken” van. De constitutie wordt ontheiligd als religieuze amendementen er aan worden toegevoegd bij de Middernachtelijke Roep.

“het gedurige”

Heidendom in de type. Protestantism in de antitype.

Hij zal de grondwet “ontheiligen” door het introduceren van religieuze amendementen en Protestantisme “wegnemen”. Wanneer protestantisme volledig verwijderd is, dan is de gruwel der verwoesting (beeld van het beest) gevestigd.

DANIEL 11:32

“Zij die het verbond, de Heilige Schrift, verzaakten en meer waarde hechtten aan dekreten van Pausen en beslissingen van conciliën dan aan Gods woord – diegene zou hij (de Paus) tot afval brengen door vleierijen, d.w.z. hij zou hen overhalen door het schenken van rijkdom, eer en aanzien.

“In die tijd zou een volk bestaan dat zijn God niet kent en dat sterk zou zijn en heldendaden zou verrichten. Dat waren degenen die de godsdienst zuiver hielden en gedurende de donkere eeuwen van pauselijke overheersing opzienbarende daden van zelfopoffering en godsdienstige heldenmoed voor hun geloof hebben verricht. De belangrijkste onder hen waren de Waldenzen, de Albigenzen, Hugenoten, enz.” {**Uriah Smith**, *Daniel and the Revelation*, 263}

“Vleierijen”

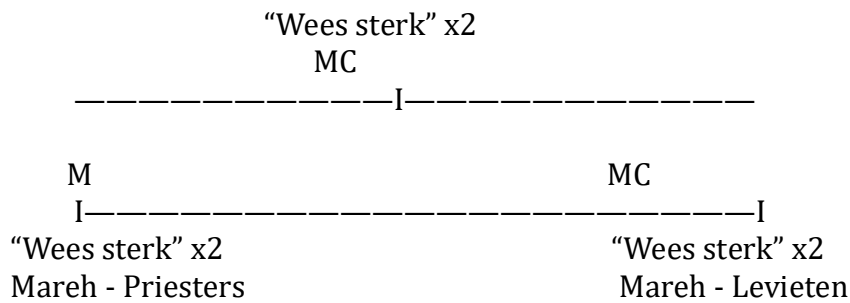
een karakteristiek geassocieerd met Trump. Zie Daniel 11:21; “en **het koninkrijk door vleierijen bemachtigen**.” Uriah Smith verbindt dit met partijdigheid. Partijdigheid is een karakteristiek van populisme. Trump gebruikt populisme om zijn doelen te bereiken.

P'ARTISAN, zelfst. nm.woord. 1. Een **aanhanger van een partij of fractie**. 2. In oorlog, de bevelhebber van een partij of een tak van het leger, uitgezonden voor een speciale onderneming. 3. Een persoon die in staat is een partij te leiden, of die snel is in het verkrijgen van inlichtingen, het onderscheppen van convoys, of op andere manier in staat vijanden lastig te vallen. 4. Het leidinggevend personeel van een bevelhebber. 5. Een soort Hellebaard (wapen).

In 2004 maakte Cas Mudde, een politieke wetenschapper aan de Universiteit van Georgia, een definitie van populisme die bijzonder invloedrijk werd. In zijn zienswijze is populisme een “dunne ideologie” die enkel een kader opbouwt: dat van een zuiver volk ten opzichte van een corrupte elite. (Hij onderscheidt het met pluralisme, die de legitimiteit van veel verschillende groepen accepteert.) Deze dunne ideologie kan worden gehecht aan allerlei 'dikke' ideologieën met bewegende delen, zoals socialisme, nationalisme, anti-imperialisme of racisme, om de wereld te verklaren en specifieke agenda's te rechtvaardigen. "Wat is Populisme?" *The Economist*.

“Corrupt”

In de marginale lezing is corrupt hier “verstoren”. Verstoren in het Hebreeuws betekent “misleiden” of “valselijk handelen”. Zij zullen de dwaling van Zondagsrust accepteren en verhogen, ondanks dat bewijzen aantonen dat het dwaling is. Dit zal plaatsvinden in de context van een partijdige en populistische ijver. “Maar het volk, die hun God kennen, zullen sterk wezen, en zullen het doen” (KJV) “Wees sterk” (“Be strong”) wordt dubbel gemarkeerd bij de MR, of op M-MR (Daniel 10:19 – Daniel mareh visioen). Het sterke volk is de overwinnelijke gemeente, versterkt door de Mareh ervaring (Heilige Geest en boodschap).

“zullen het doen”

“Doen” betekent “volbrengen”. De overwinnende gemeente zal sterk wezen en zal volbrengen. Zij volbrengen het bestemde werk namelijk dat van het brengen van de laatste waarschuwingsboodschap.

DANIEL 11:33

“de leraars des volks” (“zij die verstaan” (KJV))

de wijzen uit Daniel 12:10

“zullen velen onderwijzen”

Daniel 11:41 (Edom, Moab en Ammon)

“en zij zullen vallen...”

ze zullen hun karakters openbaren temidde van de verdrukking. Vier vormen van verwoesting staan hier beschreven, wijzend op de verstrooiing die plaatsvind (zwaard, vlam, gevangenis, beroving).

“velen dagen”

1260 als type; ZW – SGD als antitype. Velen zullen geestelijk ten val komen. Zij zullen het merkteken van het beest ontvangen. Maar er zullen ook vele martelaren zijn.

“De twee legers zullen totaal verschillend zijn en van elkaar gescheiden staan. Het verschil zal zo opmerkelijk zijn, dat velen die van de waarheid overtuigd raken, aan de zijde van Gods gebodenhoudend volk zullen komen staan. **Wanneer dit grootse werk in de veldslag plaats zal vinden, kort voor de laatste strijd**, zullen velen in de gevangenis geworpen worden. Velen zullen vluchten voor hun leven. Zij komen uit grote en kleine steden en **velen zullen door de waarheid te verdedigen, voor Christus’ zaak martelaren zijn.** ... U zult niet verzocht worden boven hetgeen u kunt dragen. Jezus droeg dit, en vele malen meer. *Selected Messages*, book 3 397.

“De Nationale Hervormingsbeweging, die al haar invloed aanwendt om godsdienstwetgeving van de grond te krijgen, zal na volledig tot ontplooiing te zijn gekomen, dezelfde geest van onverdraagzaamheid en onderdrukking laten zien, die ook in het verleden heeft overheerst. Menselijke concilies matigden zich de aanspraken van God aan, en maakten

gebruik van hun despotische macht om de vrijheid van het geweten te verpletteren; opsluiting, verbanning en de dood was het gevolg voor degenen die tegen hun besluiten ingingen. Als het pausdom of haar principes opnieuw door wetgeving aan de macht komen, zullen de vuren van de vervolging opnieuw worden ontstoken tegen hen die hun geweten en de waarheid niet zullen prijsgeven aan algemeen aanvaarde dwalingen. Dit kwaad staat op het punt werkelijkheid te worden.

“Wanneer God ons licht heeft gegeven over de gevaren die ons staan te wachten, hoe kunnen wij Hem dan onder ogen komen als wij verzuimen alles in het werk te stellen om dit licht aan de mensen door te geven? Kunnen wij er vrede mee hebben als wij hen aan hun lot overlaten om ongewaarschuwd met deze belangrijke kwestie te worden geconfronteerd?

“Het vooruitzicht dat wij hebben, is een voortdurende strijd en het gevaar gevangenschap, **verlies van eigendommen en zelfs van het leven, vanwege het opkomen voor de wet van God, die door menselijke wetten krachteloos is gemaakt**. In deze situatie zullen wereldse politici aandringen op een uiterlijk instemmen met de wetten van het land, om wille van de vrede en de harmonie. Ter verdediging van zo'n standpunt zullen sommigen zelfs de Schriften aanhalen: "Ieder mens moet zich onderwerpen aan de overheden, die boven hem staan. Want ... die er zijn, zijn door God ingesteld." {5T 712}

“Zij die trouw zijn aan God, zullen worden worden bedreigd, aangeklaagd en vogelvrij verklaard. Ze zullen worden verraden door ouders en familie, door broeders en vrienden, **tot de dood toe**. (zie Lucas 21:16). Hun enige hoop is Gods barmhartigheid; hun enige verdediging is het gebed. Zoals Jozua pleitte bij de Engel, zal het overblijfsel met gebroken hart en onwankelbaar geloof pleiten op vergiffenis en verlossing door Jezus, hun Voorspraak. Ze zijn zich ten volle bewust van hun zondige leven, ze zien hun zwakheden en onwaardigheid; en ze staan bloot aan wanhoop.” {PK 588}

DANIEL 11:34

“In Openbaring 12 waar deze zelfde pauselijke vervolging beschreven wordt, lezen wij dat de aarde de vrouw te hulp kwam door haar mond te openen en de rivier te verzwelgen die de draak uit zijn mond had geworpen om de vrouw mee te sleuren. De grote reformatie door Luther en zijn medewerkers vormde de hier voorspelde hulp. De Duitse Staten steunden de protestantse zaak, beschermden de hervormers en beperkten het vervolgingswerk dat zo vurig door de Roomse kerk werd doorgevoerd. Doch als er hulp op kwam dagen en de zaak populair begon te worden, dan zouden velen zich met onoprechte en onwaardige bedoelingen uit eigen belang door vleierijen bij hen aansluiten.” {Uriah Smith, *Daniel and the Revelation*, 263}

“met een kleine hulp geholpen worden”

Uriah Smith en andere pioniers verbinden dit met de Reformatie. De Reformatie was niet compleet. Het is een symbool voor het laatste werk van hervorming dat zal plaatsvinden door de Luide Roep.

“door vleierijen tot hen vervoegen”

Geen zondaar zal de overwinnende kerk binnentreden. Dit zou een andere klasse kunnen zijn die zich met de overwinnende gemeente menen te associëren – dwazen maagden wellicht?

DANIEL 11:35

538	1798
ZW	SGD
I-----I	I-----I
1260 jaar/"vele dagen" (Papacy)	TvE/
1 uur (10 koningen/V.N.)	"Bestemde tijd"

"Hoewel de vervolging in toom werd gehouden, was ze niet geheel en al tot staan gebracht. Zodra zich een gelegenheid voordeed braken nieuwe vervolgingen uit. Dit was voornamelijk in Engeland het geval. De godsdienst van dat land wisselde naar gelang de wetgevende macht onder protestants of pauselijk beheer stond. De bloeddorstige koning Maria was een gezworen vijand van de protestanten en onder haar beheer moesten velen de marteldood sterven. Deze staat van zaken zou min of meer tot 'op de tijd van het einde' bestaan. Natuurlijkerwijs verwacht men, dat op de tijd van het einde de kerk van Rome de macht om ketters te bestraffen ontnomen zou worden en dat er een einde zou komen aan de vervolgingen. De conclusie ligt voor de hand dat het ontnemen van de pauselijke oppermacht de aanvang kenmerkt van het tijdperk dat hier 'de tijd van het einde' wordt genoemd. Als deze toepassing juist is, dan heeft de tijd van het einde een aanvang genomen in 1798, want toen werd, zoals reeds opgemerkt, het pausdom omvergeworpen door de Fransen en nadien heeft het nooit meer de macht kunnen uitoefenen die het voordien bezat. Dat hier wordt verwezen naar de verdrukking van de gemeente door het pausdom is duidelijk; want dit is de enige verdrukking, met uitzondering van die in Openbaring 2:10, die verbonden is met een vastgestelde tijd, ofwel een profetisch tijdperk." {**Uriah Smith**, *Daniel and the Revelation*, 264}

"en van de leraars zullen er sommigen vallen"

Dit is de tweede groep martelaren in reactie op de vraag gesteld in connectie met het vijfde zegel. Openbaring 6:9-11. De tijd van het einde van Pauselijke onderdrukking was 1798, wat aan het einde van de wereld de 'Sluiting van de GenadeDeur' is ("bestemde tijd"). In type, zetten de koningen (Frankrijk voornamelijk) het Pausdom op de troon van deze wereld, maar verlaten haar en verbranden haar met vuur in 1798. Aan het einde van de wereld zullen de VS en de rest van de 10 koningen hetzelfde werk doen. Openbaring 17:12, 15-18.

DANIEL 11:36

*"En die koning zal doen naar zijn welgevallen, en hij zal zichzelf verheffen, en groot maken boven allen God, en hij zal tegen den God der goden wonderlijke dingen spreken; en hij zal voorspoedig zijn, totdat de gramschap voleind zij, want het is vastelijk besloten, het zal geschieden. De koning waarvan in dit vers wordt gesproken, is de kleine hoorn, verwijzend naar de pauselijke macht die zichzelf zou verhogen d.i. 'plaatsnemen in de plaats van God', boven alle heidense goden; en zich zelfs verzetten tegen de God der goden, door het uitgeven van wetten en het voorrecht te claimen nieuwe wetten te maken voor zijn koninkrijk. En is tevens de antichrist die voorspoedig zou zijn 'totdat de gramschap voleind zij;' of de grote oordeelsdag. **William Miller**, *Evidence from Scripture and History of the Second Coming of Christ About the Year A. D. 1843, and of His Personal Reign of 1000 Years*, 26.*

De “gramschap” is de periode van laatste zeven plagen die het Pausdom tot zijn einde zal brengen. De zeven laatste plagen (Gods toorn) is de straf voor het verwerpen van de waarschuwing van de derde engel.

DANIEL 11:37

“En op de goden zijner vadersen zal hij geen acht geven, noch op de begeerte der vrouwen; hij zal ook op geen God acht geven, maar hij zal zich boven alles groot maken.” De God van zijn heidense voorvadersen zal hij niet aanbidden of waarderen. Hij zal geestelijke leiders verbieden om te trouwen, en zal kloosterlijke instituten vestigen, voor zowel mannen als vrouwen. Hij zal tevens geen God of burgerlijke heerser aanvaarden. Want hij zal zich boven alles verheffen.” **Josiah Litch**, *The Probability of the Second Coming of Christ About A.D. 1843*, 95.

DANIEL 11:38

“En hij zal den god Mauzzim in zijn standplaats eren; namelijk den god, welken zijn vaders niet gekend hebben, zal hij eren met goud, en met zilver, en met kostelijk gesteente, en met gewenste dingen.” In plaats van 'Krachtige God' (KJV) zegt de kanttekening: “Mauzzim, of Gods beschermer”. De betekenis ervan is, dat de pauselijke macht in haar heerschappij eer zal bewijzen aan de beschermers van zijn beelden van de maagd Maria, van de heiligen, etc.. Deze beschermers waren monniken, priesters en Jezuiten. De kerk van Rome heeft aan hen grote eer bewezen. De pauselijke hebben goden vereerd, die hun heidense voorvadersen niet gekend hebben, zoals de maagd Maria en de gehele kalender van heiligen. Het heeft deze beelden vereerd met ornamenten van goud en zilver, met kostelijk gesteente en met gewenste dingen.” **Josiah Litch**, *The Probability of the Second Coming of Christ About A.D. 1843*, 95.

“En hij zal den god Mauzzim in zijn standplaats eren”

In de KJV zegt: “Maar in zijn standplaats zal hij de God der sterkte eren.”

“Sterkte” is gelijk aan “sterkten (Daniel 11:7,10); figuurlijk gezien betekent dit “menselijke bescherming”. Het Pausdom eert de beschermers (monniken, priesters en Jezuiten). Hetzelfde zal gebeuren in de antitype.

DANIEL 11:39

“Met betrekking tot dit vers zal ik hier het commentaar van bisschop Newton gebruiken. Na het vinden van fouten in de gebruikelijke versie, geeft hij de volgende vertaling:

“Zo zal hij doen aan de verdedigers van Mauzzim met den vreemden god; dengenen, die hij kennen zal, zal hij de eer vermenigvuldigen, en hij zal ze doen heersen over velen, en hij zal het land uitdelen om prijs.” De verdediger van Mauzzim, van de heiligen en de verdedigers van engelengoden, waren de monniken, priesters en bisschoppen, waarvan gezegd mag worden dat ze in toenemende mate eer ontvangen hebben, ze hebben geheerst over velen, en hebben het land verdeeld om prijs. Ze zijn bijna verheerlijkt tot aanbidding; Hun jurisdictie werd uitgebreid over het bezit en het geweten van mensen; Zij zijn verrijkt met de edelste gebouwen

en grootste schenkingen; En de mooiste stukken grond zijn toegewezen aan de kerk. Dit zijn feiten, van dergelijke openbare bekendheid dat ze geen bewijs nodig hebben." **Josiah Litch**, *The Probability of the Second Coming of Christ About A.D. 1843*, 96.

THABO MTETWA 1 – DE ZEVEN DONDRSLAGEN VAN SAMUEL SNOW

Zeven donderslagen (1798 -1844):

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1798	1816-1818	1833	11 Aug/19 Apr	21 Juli	15 Aug	22 Okt
ToE	Toen. van Kennis	Formal.	1E/2AM 1 ^e teleurst.	Middernacht	Middern. Roep	Grote teleurst.

Zeven donderslagen (Samuel Snow):

VVM (2 mei 1844)						
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Mei '43	Feb '44	3 Apr.	19 Apr.	21 Juli	15 Aug	22 Okt
Millers brief aan Himes	Snows brief aan Southard	Advent Herald	1 ^e teleurst. 2AM	Boston Tabernacle	Exeter Camp.	Grote teleurst.

Applicatie voor de Tegenwoordige waarheid:

VVM						
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1989	1992	1996	9/11	Middernacht	Middern.	Zondags-
ToE	Toen. van Kennis	Formal.	1 ^e teleurst./ 2 AM		Roep	wet

“Het bijzondere licht dat Johannes kreeg en dat tot uiting kwam in de zeven donderslagen, was de schildering van gebeurtenissen, die zich zouden afspelen tijdens de boodschappen van de eerste en tweede engel. Het was niet het beste voor de mensen om deze dingen te weten, want hun geloof moest beproefd worden. In opdracht van God moesten schitterende en voortgeschreden waarheden verkondigd worden. De boodschappen van de eerste en de tweede engel moesten worden verkondigd, maar er werd geen verder licht gegeven eer deze boodschappen hun bijzonder werk hadden gedaan. Dit wordt voorgesteld door de Engel, die met één voet op de zee staat, terwijl Hij onder het uiten van een plechtige eed verkondigde dat er geen tijd meer zou zijn. - {19 MR 320.3}

De donderslagen van Samuel Snow:

“Argumenten gebaseerd op de oudtestamentische zinnebeelden wezen er ook op dat de gebeurtenis die wordt aangeduid door „het in rechte staat herstellen van het heiligdom” in **de herfst** moest plaatsvinden. Dit werd heel duidelijk toen men aandacht ging schenken aan de manier waarop de zinnebeelden die verband hielden met Christus’ eerste komst in vervulling waren gegaan. {GC 399.1}

“Het slachten van het paaslam was een voorafschaduw van de dood van Christus. Paulus zegt: „Want ook ons paaslam is geslacht: Christus.” (1 Korintiërs 5:7). **De eerstelingsgarve,** die in de tijd van het Paasfeest voor het aangezicht des Heren moest worden bewogen, **was een beeld van de opstanding van Christus,** Paulus zegt over de opstanding van Christus en al zijn volgelingen: „Maar ieder in zijn eigen rangorde; Christus als eersteling, vervolgens die van Christus zijn bij zijn komst.” (1 Korintiërs 15:23). Zoals de eerstelingsgarve - het eerste rijpe graan voor de oogst - is Christus de eersteling van die onsterfelijke oogst van verlost die bij de toekomstige opstanding verzameld zal worden in Gods schuur. {GC 399.2}

“Deze zinnebeelden waren in vervulling gegaan, niet alleen wat de gebeurtenis, maar ook wat de tijd betreft. Op de veertiende dag van de eerste maand van de Joodse kalender, op dezelfde dag en in dezelfde maand waarin het paaslam vijftien eeuwen lang was geslacht, stelde Christus, nadat Hij het Pascha met zijn discipelen had genuttigd, het feest in ter herdenking van zijn eigen dood als „het Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt.” In diezelfde nacht werd Hij door de ongelovigen gegrepen om gekruisigd en gedood te worden. Als tegenbeeld van de eerstelingsgarve stond Hij op de derde dag op uit de doden, „de eersteling van hen, die ontslapen zijn”, het model voor alle opgewekte rechtvaardigen, wier „vernederd lichaam” zal worden veranderd „zodat het aan zijn verheerlijkt lichaam gelijkvormig wordt.” (Filippenzen 3:20,21). {GC 399.3}

“Op dezelfde manier moeten de zinnebeelden die in verband staan met zijn wederkomst worden vervuld op het tijdstip dat in de symbolische bediening is aangegeven. In het Mozaïsche stelsel vond de reiniging van het heiligdom of de Grote Verzoendag plaats op de tiende dag van de zevende maand van de Joodse kalender. (Leviticus 16:29-34). Op die dag trad de hogepriester, nadat hij verzoening had gedaan voor het hele volk van Israël en hun zonden uit het heiligdom had verwijderd naar buiten en zegende het volk. Op grond hiervan geloofde men dat Christus, onze Hogepriester, zou verschijnen om de aarde te reinigen door de vernietiging van de zonde en de zondaren, en om zijn wachtend volk de kroon der onsterfelijkheid te geven. **De tiende dag van de zevende maand, de Grote Verzoendag, de dag waarop het heiligdom werd gereinigd, viel in 1844 op 22 oktober. Men dacht dat Christus op die dag zou terugkomen. Dit stemde overeen met de reeds aangevoerde bewijzen dat de 2300 avonden en morgens in de herfst zouden eindigen. Deze conclusie scheen onweerlegbaar.** {GC 399.4}

1. MILLERS BRIEF AAN J.V. HIMES – TIJD VAN HET EINDE

Broeder Himes:

“Mijn gezondheid laat te wensen over, zoals men hier zouden zeggen. Ik heb nu maar tweeëntwintig builen, ter grootte van een druif tot een walnoot, op mijn schouder, zij, rug en armen, ik word echt gekweld zoals Job. En ik heb ongeveer net zoveel troosters – maar zij komen mij niet bezoeken zoals die van Job, en hun argumenten zijn zeker niet zo rationeel. Ik wil broeder Bliss zien. Ik hoop dat hij gelijk heeft over het einde van de perioden, maar ik denk het niet. Ik zal u vertellen waarom. Als u het zult onderzoeken, zult u vinden dat alle feesten van de ceremoniële wet die in de eerste maand, of de lente dag-en-nachtevening, in acht genomen werden, **hun vervulling vonden in Christus eerste komst** en lijden; maar alle feesten en ceremoniën **van de zevende maand, of herfst dag-en-nacht-evening, kunnen alleen hun vervulling hebben bij zijn tweede komst.**” {*Signs of the Times*, May 17, 1843}

Hoewel deze berekeningen het seizoen aantoonde waarin de tweede komst zou plaats vinden, **werd de exacte datum vastgesteld door Snow door het typologische argument dat meer dan een jaar eerder beschreven was door Miller. Miller had laten zien dat de Joodse feesten zinnebeelden waren van dat wat vervuld moest worden door Christus bij zowel zijn eerste als tweede komst.** 5 Volgens Snow waren de zinnebeelden in de lente die vervuld waren bij de eerste komst: (1) Pasen met zijn antitype in de dood van Christus als het Paaslam (1 Kor. 5:7); (2) het offeren van de eerstelingsvruchten van de oogst op de morgen na de Sabbat (Lev. 23:6,7,10,11) met zijn antitype in de opstanding van Christus als de eerstelingsvrucht van de doden (1 Kor. 15:20-23); (3) Het wekenfeest (Lev. 23:15-16) wat gezien werd als de gedenkdag van het neerdalen van de Heer op de berg Sinäi toen Hij de Wet gaf, met zijn antitype in het neerdalen van de Heilige Geest met pinksteren. 6 Maar de zinnebeelden van de herfst, welke in de zevende maand van het Joodse jaar in acht genomen werden, hadden nog niet hun vervulling in een antitype. De enige uitleg voor dit feit vond hij in de aanname dat zij vervuld moesten worden bij de tweede komst. Het was het zinnebeeld van de grote verzoendag, Yom Kippur, welke Snow leidde tot de berekening van de exacte datum van Christus' wederkomst, verklarende dat op de grote verzoendag, de tiende dag van de zevende maand, de hogepriester in het heilige der heiligen van de tabernakel ging, terwijl hij het bloed van het slachtoffer presenteerde voor het verzoendeksel, waarna hij op dezelfde dag naar buiten kwam en de wachtende verzameling van Israëlieten zegende. Zie Lev. 9: 7,22,23,24 en Lev. 16; Heb. 5:1-6, en 9 1-12, 27,28. Het belangrijke punt in dit zinnebeeld is de voltooiing van de verzoening als de hogepriester uit het heilige komt. De hogepriester was een zinnebeeld van Jezus als onze Hogepriester; het heilige der heiligen een zinnebeeld van de hemel zelf; en de komst van de hogepriester een zinnebeeld van de komst van Jezus voor de tweede keer om zijn wachtende volk te zegenen. Omdat dit op de tiende dag van de zevende maand (Karäitische berekening), moet Jezus zeker komen op die dag, omdat niet één enkel punt van de wet zal falen. Alles moet vervuld worden. 1 {1977 PGD, FSDA 95.2}

“God zond Zijn engel om het hart van een boer te bewegen die niet in de Bijbel had geloofd, om de profetieën te onderzoeken. Engelen van God bezochten deze uitgekomen man herhaaldelijk, om zijn gedachten te leiden en voor zijn verstand de profetieën te openen, die tot nu toe altijd duister geweest waren voor Gods volk. **Aan hem werd het begin van de keten der waarheid gegeven, en hij werd geleid om schakel na schakel te zoeken,** tot hij met verbazing en bewondering naar het Woord van God keek. Hij zag daar een perfecte keten van waarheid. Het Woord dat hij als ongeïnspireerd had beschouwd, werd nu in zijn schoonheid en heerlijkheid geopend voor zijn ogen. Hij zag dat het ene deel van de schrift het andere deel uitlegt, en als een passage gesloten was voor zijn verstand, dan vond hij in een ander deel in het Woord dat, wat het uitlegde. Hij keek naar het heilige Woord van God met vreugde en met het diepste respect en ontzag. {EW 229.1}

- Op de tijd van het einde wordt een boodschap ontzegeld. Miller, de boodschapper van de eerste engelboodschap, die ontzegeld werd op de tijd van het einde, presenteerde de ideeën, die de basis vormden voor de boodschap van de middernachtelijke roep.
- Snow's boodschap van de middernachtelijke roep had zijn basis in de boodschap geboren bij Miller (Daniel 8:14), wat in onze lijn Daniel 11:40-45 is.

2. DE PERS. BRIEF VAN SNOW AAN NATHANIEL SOUTHARD, 16 FEB. 1844 –

Toename van kennis

“Beste broeder Southard. – Ik wil graag een paar gedachten delen, voor de zorgvuldige overweging van de lieve broeders van het adventgeloof, over een punt waar ik een andere mening heb dan velen van hen, dit is, het einde van de profetische perioden. Dit doe ik niet omdat ik controverser wil; verre daarvan “laat er geen onenigheid zijn tussen ons, want we zijn broeders.” En ik wil ook niet hen ontmoedigen, die met eerlijk verlangen de verschijning van onze gezegende Meester verwachten in het huidige Joodse jaar 1843. En ik heb ook geen enkel verlangen om de heerlijke dag ver in de toekomst te leggen. Mijn gehele ziel ademt het gebed: “Kom, Heere Jezus en kom snel.” **Maar de Heer heeft me laten zien, denk ik, dat we nog een korte tijd moeten wachten en lijden.** {April 3, 1844 *JVHe*, HST 68.26}

“We geloven allemaal dat de grote week vervuld moet worden. Dat **de 6000 jaar**, die voorafschaduwde was door de zesdaagse schepping, vervuld moet worden; en dan zal de zeventuizendste komen – de heerlijke sabbat der rust “die blijft voor het volk van God.” Hoe deze lange periode – de generatie of tijdperk van deze tegenwoordige wereld, begon in de herfst. Om dit te bewijzen, wil ik een paar overwegingen delen. Ten eerste is het de overeenstemmende mening van chronologen, zowel Joden als Christenen. Ten tweede was de mens bij zijn schepping afhankelijk van fruit en zaden. Gen 1:29. Het lijkt niet logisch te zijn dat deze rijp waren in een ander seizoen dan de herfst. Ook werd, bij de uittocht uit Egypte, een verandering gemaakt in het begin van het jaar. Exodus 12:2, “Deze maand zal voor u de eerste van de maanden zijn.” Exodus 13:4, “Heden gaat gijlieden uit, in de maand Abib.” Het lijkt dan, dat vanaf de schepping tot de uittocht, de jaren begonnen met een andere maand. Zodoende zijn er sinds het vertrek uit Egypte, zoals blijkt uit de tafelen van de Joodse tijd, twee modellen van het begin van het jaar, één met de maand genaamd Ethanim of Tisri, in de herfst – de ander met Abib of Nisan in de lente. De laatste komt overeen met de tijd van de uittocht – de eerste met de berekening van de jaren vanaf de schepping. Alles samengevat, concludeer ik daarom dat de 6000 jaar in de herfst begon. En omdat de bedeling der heerlijkheid, bij de verschijning van Christus door de apostelen “de bedeling van de volheid der tijden” (Efeze 1:10) genoemd wordt, ben ik gedwongen te geloven dat deze periode 6000 volle jaren beslaat. En door alles wat ik tot nu toe heb kunnen ontdekken in de chronologie van de wereld, lopen deze jaren af in de herfst van 1844. {April 3, 1844 *JVHe*, HST 69.1}

“**De zeven tijden van Mozes in Leviticus 26**, tellen 2520 volle jaren. Ze begonnen met het breken van de macht Juda, bij de gevangenneming van Manasse, 677 v. Chr. Dit is de tijd die altijd is gegeven als datum van hun begin. Maar er is een fout geweest in de aanname dat ze eindigen in 1843, zoals ik zal aantonen. Als ze begonnen op 1 januari 677 v. Chr., dan kunnen ze niet eindigen voor 1 januari 1844 n. Chr. Of als ze begonnen waren met de eerste dag van het Joodse jaar in 677 v. Chr. dan kunnen ze niet eindigen voor de eerste dag van Joodse jaar 1844. Want het is duidelijk er 677 en 1843 volle jaren nodig zijn om de volle periode van 2520 uit te maken. Maar elk punt in 677 v. Chr. is alleen in het jaar 677 voor Christus. Als we

terugrekenen vanaf het christelijke tijdperk, hebben we niet 677 volle jaren, totdat we aankomen bij de laatste punt, dit is de eerste dag van 677 v. Chr. En het is ook zo, dat rekenende vanaf het begin van het christelijke tijdperk, we geen 1843 volle jaren hebben, totdat we aankomen bij het laatste punt, dit is het einde van 1843 na Chr. of de eerste dag van 1844 n. Chr. Als dan de gevangennamen van Manasse niet zo vroeg plaatsvond als op de eerste dag van het Joodse jaar 677 v. Chr, dan kan de 2520 jaar niet eindigen tot na de afloop van dit huidige Joodse jaar. Het is duidelijk dat Manasse niet in het eerste deel van het jaar gevangen genomen is, door het feit dat Esarhaddon en de Assyriërs in dienst waren gesteld om de tien stammen uit hun land weg te voeren en daarvoor in de plaats buitenlanders daar te plaatsen, in het zelfde jaar, vóór de invasie in Juda. We vinden deze geschiedenis in 2 koningen 27: 20-24. De profetie die hierover gaat vinden we in Jesaja 7:8. De datum van deze profetie is 742 v. Chr. Tel vanaf deze datum de 65 jaar op, dan brengt ons dat in 677 v. Chr. In dat jaar, als vervulling van de voorspelling in Hosea 5:5, zouden Israël en Juda beiden gebroken zijn. Maar omdat het zeker de nodige tijd vraagt om de tien stammen te verwijderen en buitenlanders te brengen om hun plaatsen te vullen – kunnen we de gevangennamen van Manasse niet eerder dateren als in de herfst van dat jaar. Dus moeten we ongeveer een half jaar van het Joodse jaar 677 v. Chr. buiten de rekensom laten. Dit laat noodzakelijkerwijs de periode van 2520 jaar dan doorlopen tot de herfst van 1844 n. Chr. {April 3, 144 JvHe, HST 69.2}

“De 2300 dagen van Daniel 8 begonnen met de 70 weken in 457 v. Chr. Maar ze begonnen niet op de eerste dag van dat jaar. Het is waar dat Ezra vanuit Babylon optrok op de eerste dag van de eerste maand. Maar dit was niet in het jaar 457 v. Chr., maar in het jaar 456 v. Chr. Het zevende jaar van Artaxerxes, waarin Ezra optrok, begon volgens Dr. Hales analyse van chronologie in 457 en eindigde in 456. 8 Het is de gewoonte geweest van chronologen om de jaartallen van de regering van een monarch te tellen vanaf het jaar waarin ze begonnen te heersen; wat dat dan het eerste jaar maakte. Daardoor wordt het jaar 457 v. Chr., waarin het zevende jaar van Artaxerxes begon, als het zevende jaar geteld. En het lijkt zo te zijn, gebaseerd op het beste licht dat we over dit punt kunnen krijgen, dat hij zijn regering begon in de herfst van 457 v. Chr. En als het in de lente was dat Ezra Babylon verliet – en in het zevende jaar van de koning; zie Ezra 7) dan moet het in de lente van 456 v. Chr. zijn – omdat er geen andere lente zit in het zevende jaar van de koning. Maar dit is niet het punt van waar we de 70 weken rekenen. Het decreet om Jeruzalem te herstellen en te bouwen moet van tevoren zijn uitgevaardigd door de koning. Uit Esther 2:16 leren we dat ze koningin geworden is in de tiende maand van het Joodse jaar en in het zevende jaar van de koning. Dit kan niet in het jaar 456 v. Chr. zijn geweest, omdat het zevende jaar afliep voor de tiende maand van dat jaar begon. Daarom moet het geweest zijn in het jaar 457 v. Chr. Op dat tijdstip werd een groot feest gehouden en een “vrijlating” naar de provincies; wat natuurlijk ook de Joden omvatte, omdat zij het volk van de koningin waren. Maar deze “vrijlating” kan niet gedaan zijn zonder een decreet van tevoren. De monarchen van Perzië waren de makers en beschikkers van de wetten, die absoluut onveranderlijk waren. Maar in het geval van deze “vrijlating”, wordt er niets gezegd over een “decreet” of wet, op dat moment gemaakt. Dit was alleen het begin van deze daden van de koning, waarbinnen het decreet ten uitvoer is gebracht. Het lijkt dan zo te zijn dat het decreet, waarmee de zeventig weken en de 2300 dagen beginnen, een korte tijd voor de tiende maand van het Joodse jaar 457 v. Chr door de koning moet zijn uitgevaardigd. Vanaf die tijd, volgens Daniel 9:25, zouden er negenenzestig weken, dit is 483 jaar zijn tot de komst van de Messias. Er werd door velen gedacht dat deze periode vervuld werd in 26 n. Chr. Maar dit is

een fout. Er moeten 457 en 26 hele jaren zijn om 483 te maken. Maar zoals we gezien hebben, moet een deel van 457 v. Chr. uit de rekensom worden gelaten, daarom moet de tijd volledig gemaakt worden door een deel van 27 n. Chr. toe te voegen. Het vijftiende jaar van Tiberius, waarin Johannes zijn dienst begon (zie Lukas 3:1) begon in 26 n. Chr. en komt overeen met een deel van het jaar 26 en een deel van het jaar 27. Dan begon Johannes zijn dienst in het laatste deel van 26 n. Chr. of in het eerste deel van 27 n. Chr. Maar het was na de gevangennamen van Johannes dat Jezus in Galilea kwam en zei: “de tijd is vervuld”. Dit moet, denk ik, geweest zijn in de herfst van 27 n. Chr. Het is zeker dat het na Pasen geweest is; zoals we leren door Johannes 2:23; 13:22-24 en 4:43 te vergelijken met Markus 1:14-15. Als dan de 69 weken eindigden in de herfst van 27 n. Chr., wanneer mogen we dan verwachten dat de 2300 dagen eindigen? Het antwoord is duidelijk. Trek 483 van 2300 af en er blijft 1817 over. Zoveel jaren bleven er over om vervuld te worden in de herfst van 27 n. Chr. Tel dan bij deze datum de 1817 jaar op en we zien dat het ons brengt in de herfst van 1844 n. Chr. {April 3, 144 JVHe, HST 69.3}

“Wat betreft de 1290 en 1335 dagen van Daniel 12, zij moeten natuurlijk op hetzelfde moment beginnen – de laatste eindigend met de 2300 in 1844. En omdat er maar vijfenveertig jaar verschil zit tussen de twee perioden, kunnen de 1290 niet geëindigd zijn in Februari 1798, omdat er anders zesenzeventig zouden zijn gepasseerd. De perioden moeten begonnen zijn in 509 n. Chr. – wat de 1290 dagen in 1799 laat eindigen, met het begin van Napoleons carrière van bloed en strijd, (zie Daniel 11:40;) de 1335 dagen, eindigend in de herfst van 1844. {April 3, 144 JVHe, HST 69.4}

Maar geliefden! het visioen zal spreken en niet liegen. Zo hij vertoeft, verbeid hem, want hij zal gewisselijk komen, hij zal niet achterblijven. {April 3, 144 JVHe, HST 69.5}

New York, 16 Februari 1844. Samuel S. Snow. {April 3, 144 JVHe, HST 69.6}

- Snow ontving een toename van kennis over Daniel 8:14 (Daniel 11:40-45 in onze lijn), wat liet zien dat de profetische perioden eindigden in de herfst en niet in de lente.
- Zijn vijf argumenten hielden de 6000 jaar, de 2520, de 2300 dagen, de 1335 en 1290 in.
- De toename van kennis is gemarkeerd in 1992, toen de reformator (volgens zijn persoonlijk getuigenis) de boodschap van Daniel 11:40-45 begreep.

3. PUBLICATIE VAN SNOWS ARGUMENTEN IN DE ADVENT HERALD –

Formalisering van de boodschap

Het volgende artikel van de pen van broeder Snow, publiceren wij op zijn verzoek opnieuw vanuit “The Midnight Cry” (Krant). **We kunnen geen periode vinden voor het einde van de profetische tijden, dan het Joodse jaar 1843, gerekend vanaf de data waar de beste chronologen hun begin hebben geplaatst.** Het kan niet worden getoond dat de 6000 jaar nog extra tijd nodig heeft voor zijn vervulling. De gevangennamen van Manasse, waar we de zeven tijden beginnen, wordt door chronologen geplaatst in de Juliaanse kalender in 4037; 2520 jaar vanaf dit punt brengen ons in het jaar 6557, wat begon op 1 januari 1844 na Christus, maar er wordt niets getoond over de tijd in het jaar van Manasses gevangennamen. Het zevende jaar van Artaxerxes, waar we de 2300 jaar laten beginnen, begon volgens Dr. Hales in 458 v. Chr. en eindigt in 457 v. Chr., wat overeenkomt met het 4256e jaar van de Juliaanse

kalender. 2300 jaar vanaf dit punt, reikt maar tot het jaar 6556 van deze kalender, welke eindigt op 1 januari 1844. {April 3, 1844 JVHe, HST 68.24}

Onze broeder heeft een fout gemaakt van één jaar in zijn verwijzing naar Dr. Hales; en is wellicht misleid door het diagram in broeder Hales' Watchman's laatste waarschuwing, waarin dezelfde fout was gemaakt. Ook is het zo, dat de 1335 dagen niet later beginnen dan 508 n. Chr. **Daarom kunnen wij geen tijd vinden na het Joodse jaar 1843;** en als er een tijd is hierna, kunnen we alleen maar een korte tijd wachten op het visioen, omdat de chronologie anders is als de aangewezen tijd. **Omdat we daarom het artikel plaatsen, moeten we afwijken van de conclusies van onze broeder.** {April 3, 1844 JVHe, HST 68.25}

- De publicatie van de redevoering van Snow in de Review and Herald markeert de formalisering van de boodschap in 1996.

4. DE EERSTE TELEURSTELLING – 9/11

“Rond deze tijd begon fanatisme te verschijnen. Sommigen, die beweerden bedreven gelovigen in de boodschap te zijn, wezen het Woord van God als onfeilbare gids af, en gaven zich over aan de controle van hun eigen gevoelens, indrukken en voorstellingen, terwijl ze beweerden geleid te worden door de Heilige Geest. Er waren sommigen die een blinde en fanatische ambitie manifesteerden, terwijl ze allen die niet hun weg volgden beschuldigden. Hun fanatische ideeën en oefeningen ontmoetten geen sympathie van het grote lichaam van Adventisten; maar zij brachten blaam op de zaak van de waarheid. {4SP 243.1}

“De prins van het kwaad verloor zijn onderdanen; en om blaam op de zaak van God te brengen, **probeerde hij degenen die het geloof belijden, te misleiden en hen tot extremen te drijven.** En dan stonden zijn medewerkers klaar om elke vergissing, elke fout, elke onbehoorlijke daad aan te grijpen, en het in het meest overdreven licht voor de mensen te voeren, om Adventisten en hun geloof afschuwelijk weer te geven. Dus hoe groter het aantal mensen was, die hij er toe aan kon zetten het Adventgeloof te belijden, hoewel zijn macht hun harten beheerste, des te groter zou het voordeel zijn als hij de aandacht zou vestigen op hen als representanten van het hele lichaam van gelovigen.” {4SP 243.2}

- De eerste teleurstelling markeert de aankomst van de tweede engel, wat 9/11 is in de lijn van de 144.000

2 MEI 1844 – VOORSPELLING VOOR MIDDERNACHT (VVM)

“Beste broeders in het adventgeloof, dit document dat ik nu voor jullie presenteer, draagt de stempel waar te zijn. Als dat zo is, bewijst het dat onze Heer gekruisigd werd in het midden van de laatste week van de zeventig. Dat wordt gedateerd in het zeventiende jaar van de ALLEENheerschappij van Caesar Tiberius. Ik zeg ALLEENheerschappij, want het was in het vijftiende jaar van Tiberius dat Johannes de Doper zijn werk begon. Zie lukas 3:1-3. Maar van het vijftiende tot het zeventiende jaar zijn ongeveer twee jaar; als gevolg daarvan zou er geen tijd zijn voor het werk van Johannes, en dan nog voor de halve week, wat 3 ½ jaar inhoudt, om

te verstrijken. Hierdoor wordt deze moeilijkheid opgelost. Johannes werk begon in het vijftiende jaar van de regering van Tiberius, en niet van zijn ALLEENheerschappij. Zijn regering omvat twee jaar en een deel, waarin hij samen met zijn oom Augustus regeerde. – Dit begon in augustus van het jaar 12 na Christus. Veertien jaar vanaf dat punt brengt ons naar augustus van het jaar 26 na Christus, toen het vijftiende jaar begon, waarin het werk van Johannes begon, “ welke duurde tot de herfst van 27 n. Chr., bij het eind van de 69 weken van Daniel 9:2. Zie Markus 1:14,15. Maar de alleenheerschappij van Tiberius begon niet lang na de het begin van het jaar 15 n. Chr., bij de dood van Augustus. Waar brengen ons de zeventien jaar? Dit is geen moeilijke vraag om op te lossen. Zestien volle jaren moeten voorbijgaan en dan zijn we in het zeventiende jaar. Dus we tellen 16 jaar op bij het jaar 15 na Christus en we komen uit in 31 na Christus. Dus zien we dat het zeventiende jaar van de alleenheerschappij van Tiberius begint rond de eerste van het jaar 31 na Christus.

Laat ons de redevoering samenvatten. Johannes dienst begon in het laatste deel van 26 n. Chr. en eindigde in de herfst van 27 n. Chr. Hier begon de week van de bevestiging van het verbond, dit is de instelling van het evangelie als een goddelijk systeem, door de machtige werken van Christus. Drie-en-een-half jaar vanaf dit punt brengen ons in de lente van 31 n. Chr., toen onze Heer gekruisigd werd in het “midden van de week”. Nog drie-en-een-half jaar verder, (de laatste helft van de week,) waarin het woord of het verbond bevestigd werd door hen, die de Heer gehoord hebben, (Heb.2:3) brengen ons in de herfst van 34 n. Chr., toen Paulus, de laatste van de getuigen, bekeerd was en gekwalificeerd om te getuigen van de grote fundamentele waarheid van de opstanding van Christus. Zie 1 Kor. 15:8. Zo werd het evangelie ingesteld, of het verbond bevestigd in 34 n. Chr.

Ik geloof dat dit argument gebaseerd is op juiste aannames, en precies klopt. Wat is hiervan de dan de conclusie? Het moet het volgende zijn: Dat als de 70 weken eindigen in de herfst van 34 n. Chr., het overgebleven deel van de 2300 dagen, dit is 1810, erbij opgeteld, ons brengt in de herfst van 1844 n. Chr. – Samuel Snow, The Midnight Cry!, 2 mei 1844.

Na enkele maanden (volgend op de eerste teleurstelling) trok het vastleggen van een tijdstip door Snow de aandacht van vele Millerieten. In februari 1844 berekende hij al, op basis van het eindigen van de 69^e week (Daniel 9:27) in de herfst van 27 n. Chr., dat de tweede komst plaats zou vinden in der herfst van 1844. **In mei 1844 berekende Snow het eind van de 2300 dagen in de herfst van 1844** vanwege zijn inzicht dat de kruisiging plaatsvond in het midden van de 70^e week in de lente van 31 n. Chr. en de 70^e week eindigde in de herfst van 34 n. Chr. 1 {1977 PGD, FSDA 93.5}

In augustus 1844 schreef Snow een artikel, de Ware Middernachtelijke Roep, met als doel deze boodschap te verkondigen. In zijn uiteenzetting nam Snow aan dat het begin van de 2300 dagen en de 70 weken gedateerd moesten worden vanaf de tijd van “proclamatie en de uitvoering” van het decreet (Dan. 9:25) in Judea en niet vanaf de tijd dat het decreet de eerste keer was uitgegeven. Het tijdstip van de uitvoering van het decreet vond hij op de volgende manier: {1977 PGD, FSDA 94.1}

Beginnende met een artikel geschreven op 16 februari 1843, en vervolgens doorgaande gedurende 1844, legde Samuel S. Snow de nadruk op de 7^e Joodse herfstmaand, Tishri, als het echte einde van de profetische 2300-jaar tijdspanne, met het begin gedateerd in de herfst van 457 v. Chr. **Al in mei 1844** schreef Snow: {1954 LEF, PFF4 799.1}

“Johannes dienst begon in het tweede deel van 26 n. Chr. en eindigde in de herfst van 27 n. Chr. Hier begon de week van de bevestiging van het verbond, dit is, de instelling van het

evangelie als een goddelijk systeem, door de machtige werken van Christus. Drie-en-een-half jaar vanaf dit punt brengen ons in de lente van 31 n. Chr., toen onze Heer gekruisigd werd in het “midden van de week”. Nog drie-en-een-half jaar verder, (de laatste helft van de week,) waarin het woord of het verbond bevestigd werd door hen, die de Heer gehoord hebben, (Heb.2:3) brengen ons in de herfst van 34 n. Chr. ... {1954 LEF, PFF4 799.2}

Ik geloof dat dit argument gebaseerd is op juiste aannames, en precies klopt. Wat is hiervan de dan de conclusie? Het moet het volgende zijn: **Dat als de 70 weken eindigen in de herfst van 34 n. Chr., het overgebleven deel van de 2300 dagen, dit is 1810, erbij opgeteld, ons brengt in de herfst van 1844 n. Chr.** ... Maar ik ben er zeker van, door het licht dat ik uit Gods gezegend woord heb ontvangen, in de heerlijke zinnebeelden die Hij in genade heeft gegeven, zodat Zijn kinderen het kunnen begrijpen, dat onze Koning en Redder in heerlijkheid zal verschijnen in de zevende maand van het Joodse heilige jaar.” 35 {1954 LEF, PFF4 799.3}

Dit standpunt bereikte zijn uiteindelijke geprinte versie in de “True Midnight Cry” van 22 augustus 1844, gepubliceerd in Haverhill, Massachusetts, meteen volgend op de historische Exeter Campmeeting. Snows redevoering was gebaseerd op de Karaïtische “ware berekening” van het heilige jaar-en omvatte zowel het “tiende dag van de zeven maand”-einde en de kruisiging in de lente van 31 n. Chr. Betreffende het juiste jaar (1844), wat nu gebaseerd was op de basis van de geschetste profetische perioden, zet hij de specifieke dag van de verwachte wederkomst op 22 oktober, in onze kalender de equivalent van de tiende dag van de zevende maand, de grote verzoendag – in dit Karaïtische kalenderjaar. Hiervan week hij nooit af. {1954 LEF, PFF4 799.4}

Vaststellende dat de “nieuwe maan”, of de eerste dag van de zevende Joodse maand, Tischri, viel op 13 oktober, dan zou de tiende dag van de zevende maand vallen op 22 oktober, als zijn civiele equivalent – hoewel het technisch gezien begint bij de vorige zonsondergang. Dus het zou eigenlijk 21/22 oktober zijn, omdat elke Joods dag, van zonsondergang tot zonsondergang twee civiele dagen omvat die van middernacht tot middernacht gaan. Maar omdat het grootste deel van de dag samenviel met 22 oktober, wordt deze dag normaal gesproken als zijn civiele equivalent gezien. {1954 LEF, PFF4 800.1}

- Voor middernacht ontving Snow een toename aan kennis over het begrip dat de 2300 dagen zouden eindigen in lente in 1844.
- Zijn argument was gebaseerd op het begrip dat Christus gekruisigd was in het midden van de week in 31 n. Chr.
  - Dit zou de het eind van de week in de herfst van 34 n. Chr. plaatsen en dus zouden de 2300 jaar eindigen in de herfst van 1844.
- Snow’s boodschap (of voorspelling) was een verduidelijking van de toename van kennis over Daniel 8:14
- Dus zal de voorspelling in onze lijn een toename aan kennis zijn over Daniel 11:40-45
- Het licht van Daniel 11: 1-39 is een toename aan kennis over Daniel 11:40-45

5. 21 JULI – MIDDERNACHT

„Terwijl de bruidegom uitbleef, werden zij allen slaperig en sliepen in. En te middernacht

klonk een geroep: De bruidegom, zie, gaat uit hem tegemoet! Toen stonden al die maagden op en brachten haar lampen in orde.” (Matteüs 25:5-7). **In de zomer van 1844 - halverwege de tijd die men aanvankelijk had bepaald als het einde van de 2300 avonden en morgens en de herfst van hetzelfde jaar tot waar men later meende dat die periode reikte - werd de boodschap verkondigd met de woorden van de Schrift: „Zie, de Bruidegom komt!” {GC 398.3}**

“En ter middernacht geschiedde een geroep: Ziet, de bruidegom komt, gaat uit hem tegemoet! Toen stonden al die maagden op, en bereidden haar lampen.” We hebben al aangetoond dat de tijd van vertoeven voor de bruidegom, door de profetische perioden, 6 maanden was, welke begon op 19 april en eindigde op 22 oktober 1844. **Middernacht in deze donkere stille tijd zou ongeveer 20 juli zijn. S.S. Snow gaf de ware middernachtelijke roep op deze tijd in de Tabernakel in Boston**, en zij werd ontvangen door de maagden in een ander licht als ooit tevoren. Hij zegt dat hij al eerder geprobeerd heeft de mensen het te laten geloven, maar zonder effect, omdat over het algemeen geloofd werd, wat we geleerd hebben vanaf 1840, namelijk dat de middernachtelijke roep het hele onderwerp omvatte, beginnende zelfs vanaf de Franse revolutie, en sommige waren oud genoeg om te geloven dat het al begonnen had in de dagen van de apostelen. Maar nu begon het in een snel tempo voort te schrijden. God gaf licht door Zijn geest. Ik herinner me sommigen met wie ik gesproken heb goed, die spraken over de wonderbaarlijke manier waarop ze bewogen werden dit onderwerp te onderzoeken, voordat zij het gehoord hadden. {1847 JB, BP2 72.1}

6. DE EXETER CAMPMEETING – DE MIDDERNACHTELIJKE ROEP

- De boodschap begon enige op te wekken bij middernacht, maar het had in die tijd niet zijn bedoelde effect op velen van de Millerieten.
- ... werd de boodschap herhaald op de Exeter Campmeeting op 15 Augustus. Van toen af aan verspreidde de boodschap van de “Middernachtelijke roep” zich als een lopend vuurtje.
- Dit was de boodschap van Snow en de “Beweging van de zevende maand” die de slapende maagden wakker schudde.

7. DE GROTE TELEURSTELLING – DE ZONDAGSWET

- De derde engel arriveerde met het openen van de tempel in de hemel op 22 oktober 1844, toen de tempel in de hemel geopend werd en Gods volk Zijn wet aanschouwde.

“Toen de bediening van **Jezus in het heilige geëindigd was en Hij het heilige der heiligen binnenging en voor de ark, waarin de wet van God is, stond, zond Hij een andere machtige engel naar de wereld met een derde boodschap**. De engel ontving een perkament in de hand en toen hij in macht en heerlijkheid op de aarde neerdaalde, kondigde hij een zeer ernstige waarschuwing aan, vergezeld van de vreselijkste bedreiging, die ooit aan de mens gegeven is. **Deze boodschap was bedoeld om Gods kinderen te waarschuwen, door de tijd van verzoeking en zielsangst te tonen, die vóór hen lag. De engel zei: “Zij zullen persoonlijk in strijd komen met het beest en zijn beeld. Hun enige hoop op het**

eeuwige leven is, standvastig te blijven. Al staat hun leven op het spel, zij moeten toch aan de waarheid vasthouden.” De derde engel eindigde zijn boodschap op de volgende wijze: “Hier is de lijdzaamheid der heiligen, hier zijn zij, die de geboden Gods bewaren en het geloof van Jezus.”(S.V.) **Toen hij deze woorden herhaalde, wees hij naar het hemels heiligdom. De aandacht van al degenen die deze boodschap aannemen, wordt op het heilige der heiligen gericht, waar Jezus voor de ark staat, voor de laatste maal voorspraak doet voor al degenen, die nog ontvankelijk zijn voor genade en voor hen, die onwetend de wet van God overtreden hebben.** Deze verzoening wordt gedaan voor de rechtvaardige doden, zowel als voor de rechtvaardige levenden . Hij sluit allen in, die in Christus gelovende zijn gestorven, maar die, omdat zij niet het licht op Gods geboden hebben ontvangen, onwetend gezondigd hebben door de voorschriften ervan te overtreden. {EW 254.1}

Ik zag de derde engel omhoog wijzen en de teleurgestelde gelovigen de weg tot het heilige der heiligen in het hemels heiligdom tonen. **Wanneer zij door het geloof het heilige der heiligen ingaan, vinden zij Jezus en krijgen opnieuw hoop en worden weer blij.** Ik zag hen terugblikken en het verleden overdenken, de tijd waarin de wederkomst van Jezus werd aangekondigd tot op hun ervaring dat de tijd voorbijging in 1844. Zij zagen de verklaring van hun teleurstelling en blijdschap en zekerheid vervulde hen wederom. **De derde engel heeft licht geschonken over het verleden, het heden en de toekomst en zij weten dat God hen inderdaad geleid heeft door Zijn onnaspeurlijke voorzienigheid.** {EW 254.2}

Er werd mij getoond dat de overgeblevenen Jezus in het heilige der heiligen volgden en de ark met het verzoendeksel aanschouwden en geïntrigeerd waren door de heerlijkheid ervan. Toen tilde Jezus het deksel van de ark op en zie! De stenen tafelen met de tien geboden erop geschreven. Zij gaan de levende woorden na, maar schrikken bevend terug, wanneer zij het vierde gebod tussen de tien heilige voorschriften zien en dat daarop een helderder licht schijnt dan op de andere negen en het omgeven is met een stralenkrans van heerlijkheid. Zij vinden daar niets, waaruit blijkt dat de Sabbat afgeschaft is of in de eerste dag van de week is veranderd. Het gebod laat zich lezen zoals het door de stem van God in plechtige en schrikwekkende grootsheid op de berg gesproken werd, terwijl de bliksemstralen door de lucht schoten en de donderslagen dreunden. Het is hetzelfde gebod, dat door Zijn eigen vinger op de stenen tafelen geschreven werd: “Zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk den, maar de zevende dag is de Sabbat van de Here, uw God.” Zij staan verbaasd als zij de zorg zien, die aan de tien geboden besteed is. **Zij zien ze dicht bij Jehova geplaatst, overschaduwd en beschermd met Zijn heiligheid. Zij zien, dat zij het vierde gebod van de decaloog met voeten getreden hebben en een dag gehouden hebben, die door de heidenen en Rooms-Katholieken ingesteld is, in de plaats van de dag, door Jehova geheiligd. Zij verootmoedigen zich voor God en treuren over hun bedreven overtredingen.** {EW 255.1}

- De aankomst van de derde engel op 22 oktober 1844 is een type voor de Zondagswet, waar de waarschuwing van de derde engel en het Sabbat-vs.-Zondag-Thema tegenwoordige waarheid wordt.

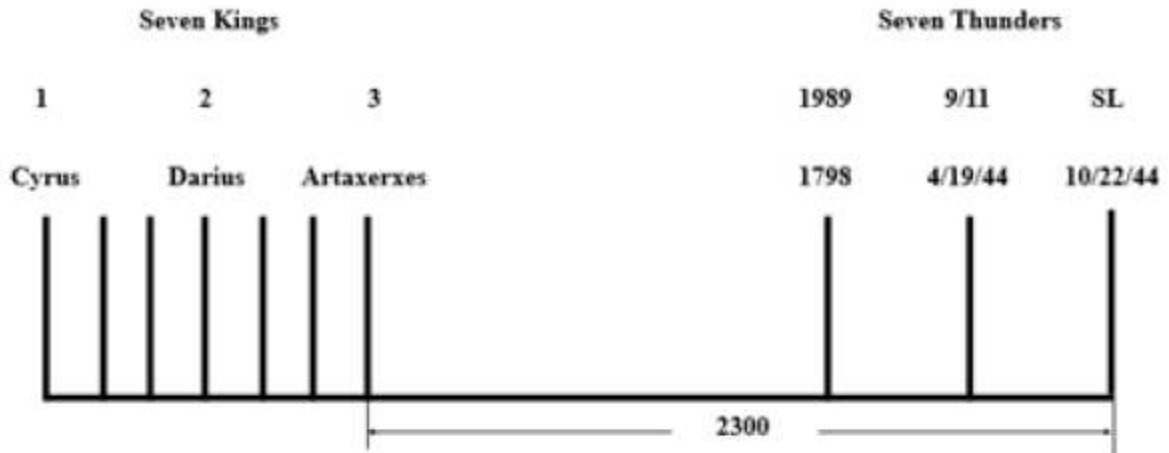
THABO MTETWA 2 – GERUCHTEN UIT HET NOORDEN

ZEVEN DONDRSLAGEN

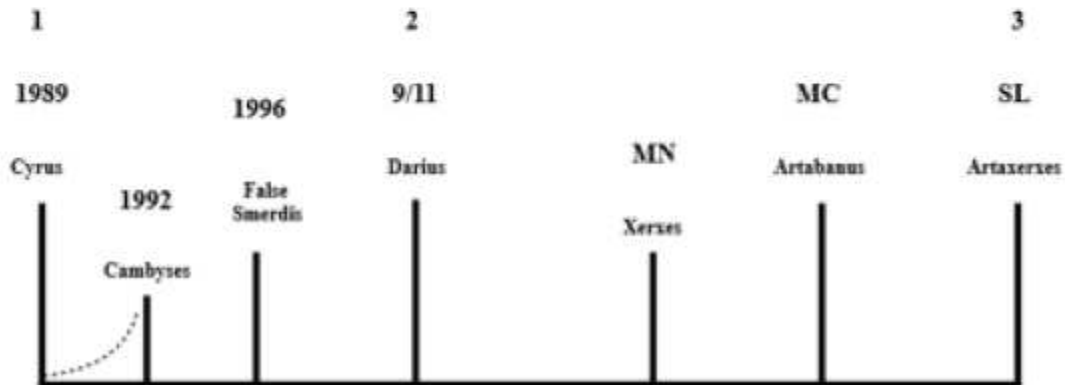
“Het speciale licht dat Johannes kreeg en dat tot uiting kwam in de zeven donderslagen, was een opeenvolging van gebeurtenissen die zouden plaatsvinden onder de eerste en tweede engelenboodschappen.” 19MR 320.3

“Nadat de zeven donderslagen gesproken hadden, kreeg Johannes, net als eertijds Daniel, bevel met betrekking tot het boekje: “Verzegel hetgeen de zeven donderslagen gesproken hebben en schrijf het niet op.” dit heeft betrekking op toekomstige gebeurtenissen, die te zijner tijd ontsloten zullen worden. {19MR 320.1}

- De zeven donderslagen staan symbool voor de gebeurtenissen tijdens de Millerieten geschiedenis, en de gebeurtenissen in onze geschiedenis.

Seven Thunders — 144,000

“Daniëls gebed was opgezonden, in het eerste jaar van Darius” (Dan. 9: 1), de vorst der Meden, wiens generaal, Cyrus, Babel had ingenomen. God eerde de regering van Darius. De engel Gabriël werd tot hem gezonden om hem te helpen en te sterken. (zie Dan. 11:1) **Na zijn dood, omstreeks twee jaar na de inneming van Babel, volgde Kores of Cyrus hem op, en het begin van zijn regering vormde het eind van de zeventig jaren die verstreken waren sinds de eerste Hebreëen door Nebukadnessar uit het land Juda naar Babel waren gebracht.**

“De **bevrijding van Daniël uit de leeuwenkuil was door God gebruikt om een gunstige indruk te maken op de geest van Cyrus de Grote.** De degelijke eigenschappen van de Godsman als staatsman met een ruime blik bracht de Perzische vorst ertoe hem te eerbiedigen en ontzag te hebben voor zijn oordeel. **En nu, op het tijdstip, door God vastgesteld om de tempel in Jeruzalem te herbouwen,** bewoog Hij Cyrus als zijn werktuig **om de profetieën te aanvaarden die op hem betrekking hadden,** en die Daniël zo goed kende, zodat hij het Joodse volk hun vrijheid zou schenken.” {PK 556-557}

“Nu is Gods gemeente vrij het goddelijk plan voor de redding van de verloren mensheid te voltooien. Eeuwen lang is de vrijheid van Gods volk beperkt geweest. De prediking van het evangelie in haar zuiverheid was verboden, en de strengste straffen werden toegepast op hen die de besluiten van mensen ongehoorzaam durfden zijn. Bijgevolg was de grote morele wijngaard van God vrijwel zonder werkers. De mensen bleven verstoken van het licht van Gods Woord. Het duister van dwaling en bijgeloof dreigde de kennis van de ware godsdienst teniet te doen. **Gods gemeente op aarde was in deze lange tijd van meedogenloze vervolging evenzeer in ballingschap als de kinderen van Israël in Babel tijdens de zeventigjarige ballingschap.** {PK 714.1}

“De 'mens der wetteloosheid', die ook 'het geheimenis der wetteloosheid', 'de zoon des verderfs' en 'de tegenstander' genoemd, **is het pausdom,** dat volgens de profetie gedurende 1260 jaar zou heersen. **Aan deze periode kwam een eind in 1798.** De wederkomst van Christus kon dus niet vóór die tijd plaatsvinden. Paulus bestrijkt met zijn waarschuwing de hele periode van de christelijke bedeling tot het jaar 1798. Pas na die tijd zou de boodschap van Christus' wederkomst worden verkondigd.

“Nooit is een dergelijke boodschap verkondigd in het verleden. Paulus, zoals we gezien hebben, verkondigde het niet; hij wees zijn broeders op het feit dat de wederkomst pas in een ver verwijderde toekomst zou plaatsvinden. De hervormers hebben het niet gedaan. Maarten Luther meende dat het oordeel ongeveer driehonderd jaar na zijn tijd zou plaatsvinden. **Maar sinds 1798 is het boek Daniël ontzegeld, is de kennis over de profetieën vermeerderd** en hebben velen de plechtige boodschap dat het oordeel nabij is, verkondigd. {GC 356}

- De komst van Kores tot de troon markeert het einde van de 70 jarige ballingschap (Tijd v/h/ Einde)
- 70 jarige ballingschap is een parallel van 1260 jaar, die in 1798 eindigde (Tijd vh Einde)
- Kores ervoer een vermeerdering van kennis, wat een parallel is met de opening van het het boek Daniel in 1798.

CAMBYSSES – VERMEERDERING VAN KENNIS

“De hemel had alles gedaan wat mogelijk was ten behoeve van Gods volk. Eindelijk werd de overwinning behaald; **de machten van de vijand werden in toom gehouden tijdens de regering van Kores en van zijn zoon Cambyses**, die ongeveer zeven en een half jaar regeerde. Dit was een tijd van wonderlijke gelegenheden voor de Joden. De voornaamste krachten van de hemel werkten aan de harten van koningen, en het volk van God moest alles doen om het besluit van Kores ten uitvoer te brengen. Ze hadden alles moeten doen om de tempel en zijn diensten te herstellen en zich weer te vestigen in hun eigen huizen. Maar op de dag van Gods heerkraft toonden velen zich onwillig. ... **Gedurende de regering van Cambyses ging het werk aan de tempel langzaam voort.** {PK 571-572}

- Kores en Cambyses worden door inspiratie met elkaar verbonden, zoals de “Tijd van het Einde” en de “vermeerdering van kennis” met elkaar verbonden zijn.
- Gedurende de regering van Cambyses ging het werk langzaam voort.
  4. Net als toen Miller van 1816-1818 een vermeerdering van kennis in de profetieën verkreeg, vorderde het werk voor die tijd erg langzaam.
  5. Na de val van de Sovjet-Unie ging het werk van deze beweging langzaam voorwaarts, ondanks dat er in 1992 een toename van kennis was over Daniel 11:40-45.

VALSE SMERDIS – FORMALISERING VAN DE BOODSCHAP

Gedurende de regering van Cambyses ging het werk aan de tempel langzaam voort. En tijdens het bestuur van de valse Smerdis (in Ezra 4:7 Artaxerxes genoemd) brachten de Samaritanen de gewetenloze bedrieger ertoe een wet uit te vaardigen, waarbij de Joden verboden werd hun tempel en stad te herbouwen.” {PK 572.2}

Ezechiël 37:7-8; Mattheus 3:1-12; David's eerste zalving.

- Volgens de boodschap van Ezechiël is er een geluid/stem en een schudding in de tijd van de eerste boodschap.
- De boodschap van Johannes de Doper was een stem roepende in de wildernis en werd geconfronteerd met verzet van de leiders van zijn tijd.
- De eerste zalving van David loopt parallel met de geschiedenis van 1989 tot 9/11 en bevestigt het feit dat er een controversi afspeelt in deze geschiedenis over de eerste boodschap. Dit wordt geïllustreerd door de reactie van Saul na de eerste zalving van David.
- De geformaliseerde boodschap is de eerste boodschap van een reformlijn, en gebaseerd op deze bovenstaande lijnen kunnen 'oppositie' en 'controversie' hier aan toegevoegd worden.
- Tijdens de regering van Valse Smerdis zien we een oppositie ontstaan tegen het werk van de Joden. De gebeurtenissen van deze geschiedenis kunnen de dynamiek in kaart brengen met de formalisering van de boodschap – het vindt plaats in de context van een controversie.
- Dit was het geval met de boodschap van Daniel 11:40-45.

DARIUS HYSTASPES – 9/11

Ezra 5:6

“En nu, vele jaren later, bereidde God de weg voor de duizenden die twijfelden om terug te keren. Een reeks aan gebeurtenissen leidde spoedig tot de bevestiging van het decreet van Kores en de uitvaardiging van **een tweede decreet door Darius Hystaspes.**” {RH, december 26, 1907}

“Dit decreet kunnen we in het zevende hoofdstuk van Ezra, vers 12-26, vinden. De volledige tekst werd door Artaxerxes (Artachsasta), koning van Perzië, afgekondigd in 457 v. Chr. Maar in Ezra 6:14 lezen wij dat de bouw voltooid werd „volgens het bevel van Kores, Darius en Artachsasta, koning van Perzië”. **Deze drie koningen brachten door hun afkondiging, bevestiging en aanvulling het bevel tot de volmaaktheid die nodig was om het begin van de profetie van de twee duizend driehonderd avonden en morgens aan te markeren.** Als men 457 v. Chr. als uitgangspunt voor de berekening aanneemt, kan men vaststellen dat elk detail in verband met de zeventig weken in vervulling is gegaan.” {GC 326.3}

“Twee en veertig duizend driehonderd en zestig personen, voldoende om een flinke stad mee te bevolken, keerde terug onder de uitvaardiging van Kores, terug naar Jeruzalem om het huis des Heeren te herbouwen. En de geheiligde vaten die meegenomen waren werden teruggebracht (Ezra 5:13-15). Twee en vijftig jaar na de volledige verwoesting van de eerste tempel, werden de fundamenteën van de tweede tempel door Zerubbabel gelegd. De profeten, Haggai en Zacharia bemoedigden de bouwers. (Ezra 5:1; 6:14). Voor ca. vijftien jaar gehinderd door de invloed van de Samaritanen en anderen, **werd het uiteindelijk afgerond en ingewijd in het zesde jaar van Darius Hystaspes.** In 515 v.Chr. éénentwintig jaar na de aanvang ervan. {1898, UrS, LUJ 79.1}

- De bouw van de tempel werd afgerond onder de regering van Hystaspes, wat parallel loopt aan het begin van de herbouw van de tempel bij 9/11 (Exo. 40:1-2,17)

“Meer dan een jaar werd de tempel verwaarloosd en bijna in de steek gelaten. Het volk woonde in hun huizen, en trachtte tijdelijk welvaart te verkrijgen; maar hun toestand was beklagenswaardig. Hoe hard ze ook werkten, het ging hun niet voor de wind. **Zelfs de natuurelementen schenen tegen hen samen te spannen. Omdat ze de tempel woest lieten liggen, zond de Here hen een verwoestende droogte. God had hen de vruchten van veld en tuin gegeven, koren en wijn en olie, als teken van zijn gunst;** maar omdat ze deze rijke gaven zo zelfzuchtig hadden gebruikt, werden de zegeningen hun onthouden.

“Deze toestanden bestonden tijdens de eerste regeringsjaren van Darius Hystaspes. **Zowel geestelijk als stoffelijk verkeerden de Israëlieten in een beklagenswaardige toestand.** Ze hadden zo lang gemord en getwijfeld; zo lang hadden ze hun eigen belangen op de voorgrond geplaatst, terwijl ze onverschillig toezagen hoe de tempel des Heren in puin lag, dat velen Gods doel met hun terugkeer in Judea uit het oog hadden verloren; en deze mensen zeiden: De tijd is nog niet gekomen, de tijd, dat des Heren huis herbouwd worde.” (Hag. 1: 2)

Openbaring 3:14-20

- De Joden in de tijd van Darius Hystaspes verkeerden in een Laodicea staat.
- Dit markeert 9/11 wanneer de derde engel (de boodschap voor Laodicea) werd bekrachtigd.

“Intussen veranderden de toestanden in het Medo-Perzische rijk snel. Darius Hystaspes, onder wiens regering de Joden opmerkelijke gunsten hadden gekregen, werd opgevolgd door Xerxes de Grote. **Tijdens zijn regering werden die Joden, die geen acht geslagen hadden op de waarschuwing om te vluchten, geconfronteerd met een verschrikkelijke crisis.** Omdat ze geen gebruik hadden gemaakt van de uitweg die God had geboden, **stonden ze nu oog in oog met de dood.**” {PK 600}

“In een crisis wordt het karakter openbaar. Toen de ernstige roep **te middernacht** werd vernomen: “De bruidegom komt; ziet, gaat uit hem tegemoet!” en de slapende meisjes uit hun slaap werden gewekt, bleek wie voorbereidingen hadden getroffen voor de gebeurtenis. Beide partijen werden overvallen, maar de ene groep was op de gebeurtenis voorbereid, terwijl de anderen onvoorbereid waren. Op gelijke wijze kan nu een plotselinge en onvoorziene ramp, **iets dat de ziel oog in oog met de dood brengt**, openbaren of er werkelijk geloof in Gods beloften aanwezig is. Dan moet blijken of de ziel door Gods genade wordt ondersteund. De laatste grote toets komt aan **het einde van de menselijke genadetijd**, als het voor de mens te laat zal zijn om in zijn tekorten te voorzien.” {COL 412.1}

- De crisis tijdens de regering van Xerxes de Grote (Ahasveros) stelt de crisis te Middernacht voor.

“De gebeurtenissen volgden in snelle opeenvolging, - de komst van Esther voor de koning, de opmerkelijke gunst die haar werd bewezen, de feestmaaltijd van de koning en de koningin met Haman als enige gast, **de verontruste slaap van de koning**, de openbare eer die aan Mordekai werd bewezen en de vernedering en val van Haman, bij het ontdekken van zijn goddeloze samenzwering, — alle delen van een bekende geschiedenis. God werkte op wonderbare wijze voor zijn berouwvol volk; en een tegenbesluit werd uitgevaardigd door de koning, waarin hen werd toegestaan te strijden voor hun leven, welk bericht “met de grootste spoed” naar alle delen van het rijk werd gebracht door snelle boden. “Aan de Joden was licht en vreugde, blijdschap en eer ten deel gevallen. Ook in alle gewesten en steden, overal waar het woord en de wet des konings aankwamen, was bij de Joden vreugde en blijdschap, maaltijd en feestdag, en velen uit de volken des lands werden Joden, want de schrik voor de Joden was op hen gevallen.” (Esther 8: 14,17) {PK 602.1}

“Het decreet dat ten slotte uitgevaardigd zal worden tegen het overgebleven volk van God, zal veel overeenkomst vertonen met het besluit, door Ahasveros tegen de Joden uitgevaardigd. Ook nu zien de vijanden van de ware gemeente in het kleine aantal mensen dat de sabbat viert, een Mordekai in de poort. De eerbied van Gods volk voor zijn heilige wet is een

aanhoudende aanklacht tegen hen die de vreze des Heren hebben losgelaten en zijn sabbat vertreden.

“Satan zal de haat opwekken tegen de minderheid **die weigert in te stemmen met gangbare gebruiken en tradities**. Invloedrijke en vooraanstaande mannen zullen samengaan met wetteloze en lasterlijke personen om samen te spannen tegen Gods volk. **Rijkdom, talent, en opvoeding zullen SAMENSPANNEN om hen met smaad te overdekken**. Vervolgende heersers, godsdienstige leiders en kerkleden zullen tegen hen samenspannen. Door woord en geschrift, door bedreigingen en bespottung zullen ze trachten hun geloof te vernietigen. **Door onjuiste voorstellingen en boze aanklachten** zullen mensen de hartstochten van het volk **OPWEKKEN**. Omdat ze zich niet kunnen beroepen op een “Zo zegt de schrift” tegen de voorstanders van de bijbelse sabbat, zullen ze hun toevlucht nemen **tot verdrukkende maatregelen** om hun tekort te dekken. Om **de volksgunst en medewerking** te krijgen, zullen wetgevers toegeven aan de eis tot het instellen van **Zondagswetten**. Maar zij die God vrezen, kunnen niet instemmen met een instelling die een schending is van een van Gods geboden. Op dit strijdperk zal de laatste grote slag in de strijd tussen waarheid en dwaling worden gestreden. En omtrent de uitkomst worden we niet in het onzekere gelaten. Ook nu zal de Here, evenals in de dagen van Esther en Mordekai, zijn waarheid en zijn volk in het gelijk stellen. {PK 605}

VOORSPELLING VOOR MIDDERNACHT – GERUCHTEN UIT HET NOORDEN

“De profeet is geïnspireerd met een ernstige boodschap tot het volk van God dat nog steeds steeds in Babylon verkeert, het land van hun gevangenschap. Op het moment dat het decreet van Kores werd gegeven, ca. twintig jaar eerder, slechts een relatief klein aantal, louter een overblijfsel, keerde terug naar Judea. Het overgrote deel was niet in staat de voorzienigheid van God te herkennen in het decreet van Koning Kores. Ze hadden verkozen liever achter te blijven in een heidens land, dan naar Jeruzalem terug te keren. {RH, december 26, 1907}

“En nu, vele jaren later, bereidde God de weg voor de duizenden die twijfelden om terug te keren. Een reeks aan gebeurtenissen leidde spoedig tot de bevestiging van het decreet van Kores en de uitvaardiging van een tweede decreet door Darius Hystaspes. **De Heere voorzag de moeilijke tijden die spoedig zouden komen tijdens de regering van Xerxes – de Ahasveros uit het boek Esther. En gelijk dit, in een tijd van speciale gunsten en mogelijkheden, werd de boodschap door Zacharias gegeven.**” -- {RH, december 26, 1907 par. 16}

“**Hui, hui, vliedt toch uit het Noorderland**, spreekt de HEERE; want Ik heb ulieden uitgebreid naar de vier winden des hemels, spreekt de HEERE. Hui, Sion! ontkomt gij, die woont bij de dochter van Babel! Want zo zegt de HEERE der heirscharen: Naar de heerlijkheid over u, heeft Hij mij gezonden tot die heidenen, die ulieden beroofd hebben; want die ulieden aanraakt, die raakt Zijn oogappel aan. Want ziet, Ik zal Mijn hand over henlieden bewegen, en zij zullen hunnen knechten een roof wezen. Alzo zult gijlieden weten, dat de HEERE der heirscharen mij gezonden heeft.” -- {RH, december 26, 1907 par. 17}

- Psalm 102:13-16

HO, HO – OUT OF THE CITIES – OUT OF THE CITIES

“Verlaat de steden; verlaat de steden!” -- dit is de boodschap die de Heere mij gegeven heeft. De aardbevingen zullen komen; de overstromingen zullen komen; en wij dienen onszelf niet in de goddeloze steden te vestigen, waar de vijand in alle opzichten wordt vereerd, en waar God zo menigmaal vergeten wordt. De Heere verlangt ernaar dat wij een helder geestelijk onderscheidingsvermogen hebben. We moeten scherp zijn in het onderscheiden van de gevaren die gepaard zullen gaan met het vestigen van instellingen in deze steden. **We moeten wijze plannen maken de steden te waarschuwen, en tegelijkertijd daar wonen waar we onze kinderen en onszelf kunnen beschermen tegen de verontreinigende en demoraliserende invloeden die in deze plaatsen de overhand hebben.** {CL 31.4 ; LS 409,410}

DE OVERVLOEIENDE GESEL – HET PAUSDOM

Jesaja 28:15, Openbaring 6:8

“Vooraleer **de overstromende gesel** over de inwoners der aarde zal komen, roept de Here allen op die ware Israëlieten zijn, om zich op die gebeurtenis voor te bereiden. Tot de ouders zendt Hij de waarschuwende roep: Verzamel uw kinderen in uw eigen huizen; verzamel hen, weg van diegenen die de geboden van God veronachtzamen, die het kwaad leren en in praktijk brengen. Trekt zo snel mogelijk uit de grote steden weg. {AH 139.5}

De crisis

“Spoedig zal er een zodanige strijd en verwarring in de steden heersen, dat degene die wensen deze te verlaten daar niet toe in staat zijn. We moeten ons daarop voorbereiden. Dit is het licht dat mij is gegeven. {GCB, 6 april 1903; CL 11.1}

Haggai:

“De belofte: “De handen van Zerubbabel hebben dit huis gegrondvest; zijn handen zullen het ook voltooien” (Zach. 4: 9), ging letterlijk in vervulling. “De oudsten der Judeeërs bouwden voorspoedig voort tijdens het profeteren van de profeet Haggai en van Zacharia, de zoon van Iddo; zij voltooiden de bouw volgens het gebod van de God van Israël en volgens het bevel van Kores, Darius en Artachsasta, koning van Perzië, en zij waren met dit huis gereed tegen de derde dag van de maand Adar, en wel in het zesde jaar van de regering van koning Darius.” (Ezra 6: 14,15) {PK 596.1}

“Zacharia, de zoon van Berechiah, de zoon van Iddo de profeet,” begon met profeteren “in de achtste maand, in het tweede jaar van Darius” -- slechts enkele dagen nadat de Heer de Israëlieten door Haggai had verzekerd dat “de heerlijkheid van het huis” dat ze aan het bouwen waren groter zou zijn dan de heerlijkheid van de vorige tempel die door Salomo gebouwd was.

De eerste boodschap van Zacharia was een verzekering dat Gods woord nimmer faalt, en een belofte van zegeningen voor hen die gehoor geven aan het vaste woord der profetie." {RH december 19, 1907, par 1}

- Zacharia en Haggai werkten gelijktijdig. Dus dat betekent dat Haggai ook op de VVM kan worden geplaatst.

Haggai 2:6-9

Want also zegt de HEERE der heirscharen: Nog eens, een weinig tijds zal het zijn; en Ik zal de hemelen, en de aarde, en de zee, en het droge doen beven. Ja, Ik zal al de heidenen doen beven, en zij zullen komen tot den Wens aller heidenen, en Ik zal dit huis met heerlijkheid vervullen, zegt de HEERE der heirscharen. Mijn is het zilver, en Mijn is het goud, spreekt de HEERE der heirscharen. De heerlijkheid van dit laatste huis zal groter worden, dan van het eerste, zegt de HEERE der heirscharen; en in deze plaats zal Ik vrede geven, spreekt de HEERE der heirscharen.

- “Wens der natiën” – Christus (DA 52.3). Hij komt te Middernacht (mareh) en vervult de tempel met Zijn heerlijkheid (Overwinnelijke Gemeente).
  - Vandaar dat de profetieën van Zacharia over het vestigen van de overwinnende gemeente gaan.
  - De heerlijkheid van het nieuwe huis (overwinnelijke gemeente) zal de heerlijkheid van de vorige (ZDA) overtreffen.

Haggai 2:10-14

Op den vier en twintigsten dag der negende maand, in het tweede jaar van Darius, geschiedde het woord des HEEREN door den dienst van den profeet Haggai, zeggende: Also zegt de HEERE der heirscharen: Vraag nu den priesters de wet, zeggende: Ziet, iemand draagt heilig vlees in de slip van zijn kled, en hij raakt met zijn slip aan het brood, of aan het moes, of aan den wijn, of aan de olie, of aan enige spijs, zal het heilig worden? En de priesters antwoordden, en zeiden: Neen. En Haggai zeide: Indien iemand, die onrein is van een dood lichaam, iets van die dingen aanroert, zal het onrein worden? En de priesters antwoordden, en zeiden: Het zal onrein worden. Toen antwoordde Haggai, en zeide: Also is dit volk, en also is deze natie voor Mijn aangezicht, spreekt de HEERE, en also is al het werk hunner handen; en wat zij daar offeren, dat is onrein.

- Gods volk wordt als onrein geïdentificeerd.
  - De ZDA vormt een beeld van het beest bij Middernacht.
  - Dit zou ook over de dwaze priesters kunnen spreken die bij 9/11 boodschap van de tweede engel ontvingen. Ze worden als “onrein” verklaard wanneer hun genadetijd bij Middernacht is gesloten.

Haggai 2:20-23

Het woord des HEEREN nu geschiedde ten tweeden male tot Haggai, op den vier en twintigsten der maand, zeggende: Spreek tot Zerubbabel, den vorst van Juda, zeggende: Ik zal de hemelen en de aarde bewegen. En Ik zal den troon der koninkrijken omkeren, en verdelgen de vastigheid van de koninkrijken der heidenen; en Ik zal den wagen omkeren, en die daarop rijden; en de paarden,

en die daarop rijden, zullen nederstorten, een iegelijk in des anderen zwaard. Te dien dage, spreekt de HEERE der heirscharen, zal Ik u nemen, o Zerubbabel, gij zoon van Sealthiel, Mijn knecht! spreekt de HEERE, en Ik zal u stellen, als een zegelring; want u heb Ik verkoren, spreekt de Heere der heirscharen.

- De profetie over Zerubbabel is als een zegelring (een teken).
- Zerubbabel betekent “uit Babylon.” Hij is een symbool van de wijzen priesters die gehoord geven aan de boodschap van 911 om Babylon te verlaten.
  - De wijze priesters worden een zegelring, of worden verzegeld, bij Middernacht wanneer zij de overwinnende gemeente worden.
  - De overwinnende gemeente wordt gevestigd in een tijd dat God oordelen over de naties brengt.

ARTABANUS – MIDDERNACHTSROEP

Volgens Aristoteles **was Artabanus verantwoordelijk voor de dood van Kroonprins Darius.** Hij werd bang dat Xerxes wraak zou nemen en dus ging hij over op **het vermoorden van de Koning.** Maar, Julianus Justinus schrijft hierover dat Artabanus **persoonlijke ambities voor de troon** had. Eerst vermoordde hij Xerxes in het geheim en beschuldigde vervolgens Darius van vadermoord, gevolgd door een executie. De volgorde van gebeurtenissen blijkt wat onzeker te zijn, maar het is zeker dat Xerxes en Darius de troon leeg achterlieten. De handelingen van Artabanus blijven ook onzeker. **Sommige schrijven hierover dat hij met geweld de troon voor zich opeiste.** Anderen beschrijven dat hij Artaxerxes I als koning heeft benoemd en dat hij als regent en machthebber achter troon stond. Deze situatie zou echter niet langer dan een aantal maanden duren. **Artaxerxes schijnt hem met z'n eigen zwaard gedood te hebben, in een oorlog, dan wel onverwachts.** Artabanus staat soms opgenomen in de lijst van Koningen van het Achaemidische dinastie, ook al was hij geen naverwant van hen.

“Artabanus regeerde de **Acaemenidische staat voor zeven maanden en werd erkent als koning van Egypte.** Uiteindelijk, echter, werd hij verraden door zijn mede samenzweerder Megabyzus en werd door Artaxerxes gedood.”

{<https://www.britannica.com/biography/Artabanus>}

VERMOORDEN; 1. Doden, poging tot doodslag, **onverwachts** of door geheime aanval; doden **door plotseling geweld.** 2. In de weg liggen, **om te verraden.**

Openbaring 8:10-11

“Door de uitleg en toepassing van dit gedeelte worden wij bepaald bij de derde belangrijke gebeurtenis die de ondergang van het Romeinse Rijk bewerkstelligde. Om een historisch verslag voor de vervulling van de derde bazuin te kunnen geven, moeten wij een paar citaten van dr. A Barnes aanhalen. In de verklaring van dit Schriftgedeelte zegt hij:

“Volgens dit Schriftgedeelte moet er een hoofdman of krijgsman geweest zijn, die vergeleken kan worden met een brandende ster. Zijn loopbaan moet schitterend geweest zijn en **hij moet even plotseling opgekomen zijn als een vurige meteor en weer verdwenen zijn**

als een brandende ster die in het water uitdooft. Het vernietigingswerk van deze meteor zou zich hoofdzakelijk richten op die delen van de wereld waarin zich overvloedig bronnen en stromen bevinden. Daardoor zouden deze fonteinen en wateren als het ware bitter worden, dat wil zeggen dat vele mensen zouden omkomen. Grote verwoestingen zouden worden aangericht in de nabijheid van deze fonteinen en rivieren, alsof een bittere en verderfelijke ster in het water was gevallen, die dood en verderf bracht over de landen waardoor die wateren stromen." *Notes on Revelation 8.*

"Hier wordt vooropgesteld dat deze bazuin zinspeelt op de verwoestende oorlogen en grimmige aanvallen die Attila, aan het hoofd van zijn horden Hunnen, tegen de Romeinse macht voerde. Sprekende over deze krijgsman en in het bijzonder over zijn persoonlijke verschijning zegt A. Barnes:

"Door zijn uiterlijk en opkomst geleek hij sterk op een schitterende meteor, die door het luchtruim schiet. Hij kwam uit het oosten, verzamelde zijn Hunnen en overviel het rijk met de snelheid van een voortschietende meteor. Hij beschouwde zichzelf als een aan Mars (de god van de oorlog) gewijd persoon. Hij kleepte zich gewoonlijk op een bijzonder schitterende wijze, zodat zijn verschijning volgens de taal van de vleiers rondom hem "de ogen van zijn aanschouwers als het ware verblindde." {1897 UrS, DAR 483, 484}

- Artabanus was een usurpator (overweldiger) die de koning vermoordde
- De karakteristieken van onverwachts en plotseling geweld wordt ook geassocieerd met Attila de Hun (derde bazuin) die bij de Middernachtelijke Roep geplaatst kan worden.
- Onverwachte crisis (Beeld van het Beest) door Donald Trump bezorgd bij de MC. Zijn acties zullen te neergeslagen worden door radicale Islamitische aanvallen die de VS klem zal zetten (Bileams voet wordt klem gezet tegen de muur).

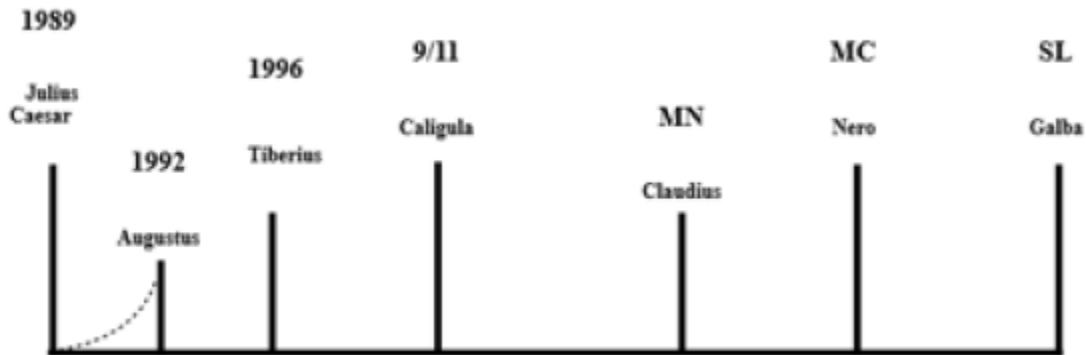
ARTAXERXES – ZONDAGSWET

Maar het was pas enkele jaren later, in het zevende jaar van Artaxerxes I, de opvolger van Xerxes de Grote, keerde een aanzienlijk aantal terug naar Jeruzalem, onder leiding van Ezra. {PK 602.3}

THABO MTETWA 3 – GERUCHTEN UIT HET OOSTEN

DE EERSTE ZEVEN KEIZERS VAN ROME – AGABUS' VOORSPELLING

Julius Ceasar – 1989 – De dood van de republiek

- Daniel 11:40
- Laatste dictator van de Romeinse Republiek en de eerste in de Julisch-Claudische dynastie.

“Het was in 44 v.Chr. Dat de plannen van Julius Caesar gestopt werden door zijn vroegtijdige dood. Het Republicanisme was ver te zoeken zodat de overheid in de handen kwam van de sterkste man, zij die militaire ondersteuning hadden. {1901 SNH, SDP 213.1}

- De dood van de republiek onder Julius Caesar staat symbool voor de VS dat in 1989 onder controle van Rome komt.

AUGUSTUS CAESAR – 1992 – VERMEERDERING VAN KENNIS

- Lukas 2:1-11 De geboorte van Christus
- Mattheus 2:1 – De Wijzen.

TIBERIUS CAESAR – 1996 – FORMALISERING

- Lukas 3:1-10 Johannes de Doper
- Een gesloten deur boodschap / Hervormingsboodschap geformaliseerd.

“**Johannes de Doper was een hervormer.** Hem was een groot werk toevertrouwd voor de mensen van zijn tijd. En in voorbereiding op dat werk waren al zijn gewoontes zorgvuldig in orde gemaakt, reeds vanaf zijn geboorte. De engel Gabriel werd vanuit de hemel gestuurd om

de ouders van Johannes te instrueren in de principes van gezondheidshervorming. “Noch wijn, noch sterken drank zal hij drinken,” zei de hemelse boodschapper; “en hij zal met de Heiligen Geest vervuld worden.” [Lukas 1:15] {CTBH 38.4}

CALIGULA – 911 – FINANCIËLE CRISIS

Volgens Cassius Dio, ontstond er in 39 n.Chr. een financiële crisis. Suetonius plaats het begin van de crisis in 38 n.Chr. Caligula's politieke kosten voor ondersteuning, vrijgevigheid en verkwisting had de staatskas uitgeput. Historici van de oudheid beweren zelfs dat Caligula individuen vals begon te beschuldigen, te beboeten, en zelfs te doden om zo hun landgoederen in beslag te nemen...

Een korte hongersnood van onbekende grootte ontstond, wellicht ontstaan door deze financiële crisis, echter Suetonius beweert dat het ontstond door Caligula's aanval op openbare vrachten. Volgens Seneca werd de import van graan verstoord doordat Caligula graanboten hergebruikte voor pontonbruggen. – *Wikipedia*

- Hongersnood en financiële crisis in Caligula's tijd.
- De Oostenwind brengt honger en financiële crisis.
- Exodus 10:13-15 – Oostenwind brengt sprinkhanen.
- Genesis 41:27; 47:13-21 – Oostenwind en hongersnood.
- Jesaja 23:1, Psalm 48:7, Jesaja 27:8 – Schepen van Tarsis gebroken door de Oostenwind
- Schepen – Financieel systeem; Psalm 107:23, Openbaring 18:19.
- Openbaring 8:8 – Genseric 911

CLAUDIUS – MIDDERNACHT

“Spoedig na zijn aankomst te Corinthe vond Paulus “een Jood, genaamd Aquila, van geboorte uit Pontus, die juist uit Italië gekomen was met Priscilla, zijn vrouw”. Dezen waren van “hetzelfde handwerk” als hij. **Verbannen door het decreet van Claudius, dat alle Joden beval Rome te verlaten, waren Aquila en Priscilla naar Corinthe gekomen, waar zij een tentenmakersbedrijf vestigden.** Paulus informeerde naar hen en toen hij vernam dat zij God vreesden en dat zij de verderfelijke invloeden waarmee zij waren omringd, zochten te vermijden, “bleef hij bij hen”, en werkte hij. “En hij hield elke sabbat besprekingen in de synagoge en trachtte Joden en Grieken te overtuigen.” (Hand. 18:2-4) {AA 349.1}

“**Na de hemelvaart van Christus** gingen de apostelen uit om overal het Woord te verkondigen. Zij waren getuigen van Christus' werk als een leraar en genezer. Hun getuigenis in Jeruzalem, in Rome, en in andere plaatsen was positief en krachtig. **De Joden, die de waarheid weigerden te ontvangen,** konden slechts erkennen dat Christus volgelingen omgeven werden door een krachtige invloed, omdat de Heilige Geest hen bijstond. Dit zorgde voor groot verzet; maar niet tegenstaande het verzet, twintig jaar na de kruisiging van Christus was er een levende, ernstige gemeente in Rome. Deze gemeente was sterk en ijverig, en de Heer werkte voor hen. **De haat en woede van de Joden tegen de Christenen kende geen grenzen,** en de ongelovige bewoners werden telkens opgehitst. Ze klaagden dat de

Christelijke Joden ongeorganiseerd waren, en een gevaar voor het publieke domein. Ze waren er voortdurend op uit om twist op te wekken. Dit zorgde ervoor dat de Christenen verbannen werden uit Rome. Onder de verbanningen waren Aquila en Priscilla, die naar Korinthe gingen en daar een tentenmakersbedrijf startte. Toen Paulus in Korinthe kwam vroeg hij werk bij Aquila.” {RH, maart 6, 1900, par. 6}

- Deportatie en immigratie problemen bij Middernacht.
- Joden (Adventisten) zullen op deportatie van de Priesters aandringen.

Immigratie problemen in de profetie

- Middeleeuwen

“De geschiedenis van de middeleeuwen is er een van edicten, keizers en prinsen, en van de dekreten van pausen, bisschoppen, en concilies, en allemaal met het ene doel voor het vestigen van zondag als heilige dag. Wonderen, wonderkinderen, en oordelen ontbraken niet om deze edicten en dekreten te bevestigen. **Verbanning**, in beslagneming van goederen, gevangenschap, slavernij, het verliezen van een hand, en dan de ander, en meer van dit soort, waren de straffen waarmee de zondagsheiliging, door de edicten, de mensen werden opgelegd. Eén van deze wonderen is opgetekend door Francis West “Historical and Practical Discourse on the Lord's day.” {*Sermons on the Sabbath and the Law* 151.2}

“Op welk moment de sabbat in Amerika een punt van aandacht werd kunnen we niet exact zeggen. De intolerantie van de eerste kolonisten in New England was ongunstig ten opzichte van de sabbat. De arme Christen die mogelijk genoodzaakt was naar dit land te vluchten vanwege het houden van de sabbat, kon geen toevlucht vinden bij de Pilgrim Vaders. De wetten in Rhode Island waren toleranter dan de wetten in andere Staten, en de eerste sabbathouders verschenen in 1671 in Newport. Vanaf dat moment won de sabbat geleidelijk aan meer terrein in dit land; maar het vond ook veel verzet, zelfs in Rhode Island. Het stond recht tegenover de algemene gebruiken van de Christenen, welke een afschuw ervan hadden, en zij die de sabbat onderhielden werden beschuldigd als judaïsering, en onder de Joden ingedeeld. Daarnaast zijn ze altijd onderworpen geweest aan een groot ongemak in de uitvoering van hun baan, voornamelijk in de steden en dorpen. {*Refutation of the Claims of Sunday-Keeping to Divine Authority* 36.2}

VERBANNING, zelfst. Nmw.

1. De daad van een heerser of regering in het dwingen van een burger het land te verlaten, voor bepaalde dan wel onbepaalde tijd, vanwege een misdaad.
2. Een vrijwillig verzaken van iemand's land door een eed, afzwering genoemd.
3. De staat van verbannen zijn; ballingschap.
4. De daad van wegdrijven of wegnemen; zoals het verbannen van zorg uit de geest.

Noah Webster's 1828 English Dictionary

- Johannes verbannen naar Patmos, waar hij het Mareh visioen had
- Emigranten gedurende de Franse Revolutie 1791

“9 November 1791. De wetgevende vergadering vaardigt een dekreet uit waarin het alle immigranten beveelt terug te keren naar Frankrijk. Zij die niet terugkeren voor 1 januari 1792, zullen worden verdacht van samenzwering tegen Frankrijk, dat alleen met de doodstraf beantwoord kan worden.” –

{https://emersonkent.com/history/timelines/french_revolution_timeline_1791}

SAMENZWERING,

1. **Een vereniging** van mannen met een kwade bedoeling; een overeenkomst tussen twee of meer personen om een bepaalde misdaad te plegen; in het bijzonder, **een vereniging om verraad te plegen, of het opwekken van een opstand tegen de regering of staat**; een plot; een samenzwering tegen het leven van de koning; een samenzwering tegen de regering. Meer dan veertig hebben een dergelijke samenzwering gemaakt. Handelingen 23:13
2. Per wet, een overeenkomst tussen twee of meer personen, om een onschuldige persoon valselijk en kwaadwillig van misdrijf te beschuldigen of te verklaren.
3. Een overeenstemming; een algemene tendens van twee of meer oorzaken voor één gebeurtenis.

Noah Webster's 1828 Dictionary of American English

“Satan zal de haat opwekken tegen de minderheid die weigert in te stemmen met gangbare gebruiken en tradities. Invloedrijke en vooraanstaande mannen zullen samengaan met wetteloze en lasterlijke personen om samen te spannen tegen Gods volk. Rijkdom, talent, en opvoeding zullen zich verbinden om hen met smaad te overdekken. Vervolgende heersers, godsdienstige leiders en kerkleden zullen tegen hen samenspannen. Door woord en geschrift, door bedreigingen en bespotting zullen ze trachten hun geloof te vernietigen. Door onjuiste voorstellingen en boze aanklachten zullen mensen de hartstochten van het volk wekken. Omdat ze zich niet kunnen beroepen op een “Zo zegt de schrift” tegen de voorstanders van de bijbelse sabbat, zullen ze hun toevlucht nemen tot verdrukkende maatregelen om hun tekort te dekken. Om de volksgunst en medewerking te krijgen, zullen wetgevers toegeven aan de eis tot het instellen van zondagswetten. Maar zij die God vrezen, kunnen niet instemmen met een instelling die een schending is van een van Gods geboden. Op dit strijdperk zal de laatste grote slag in de strijd tussen waarheid en dwaling worden gestreden. En omtrent de uitkomst worden we niet in het onzekere gelaten. Ook nu zal de Here, evenals in de dagen van Esther en Mordekai, zijn waarheid en zijn volk in het gelijk stellen.” {PK 605.3}

Opruiing bij Middernacht

“De Heiland stelde Zijn eigen werkwijze tegenover de methoden van Zijn aanklagers. Maandenlang hadden zij jacht op Hem gemaakt en getracht Hem in de val te lokken en Hem voor een geheime raad te brengen, waar zij door meened zouden bereiken wat onmogelijk op eerlijke wijze kon worden verkregen. Nu brachten zij hun opzet ten uitvoer. Het **gevangennemen te middernacht** door de menigte, de bespotting en de hoon voordat Hij was veroordeeld, of zelfs beschuldigd, was hun werkwijze, niet de Zijne. Hun handelwijze was een schending van de wet. Hun eigen inzettingen verklaarden, dat ieder mens als onschuldig moest worden behandeld, totdat bewezen was dat hij schuldig was. De priesters werden door hun eigen inzettingen veroordeeld.” {DA 699.2}

“Er waren twee beschuldigingen die de priesters wilden handhaven. Indien zij konden bewijzen, dat Jezus God had gelasterd, zou Hij door de Joden worden veroordeeld. Indien Hij van **opruïing** werd beschuldigd, zou Hij daarvoor door de Romeinen worden veroordeeld. Annas probeerde eerst de tweede beschuldiging te bevestigen. Hij ondervroeg Jezus aangaande Zijn discipelen en aangaande Zijn leerstellingen, in de hoop, dat de gevangene iets zou zeggen dat hem materiaal in handen zou geven waarmee hij zou kunnen werken. Hij probeerde Hem een uitspraak te ontlokken dat Hij trachtte een geheime gemeenschap te stichten, met de bedoeling een nieuw koninkrijk op te richten. Dan zouden de priesters Hem aan de Romeinen kunnen overleveren als een vredeverstoorder en een oproermaker. {DA 698.3}

Voorspelling voor Middernacht

Handelingen 11:27-30

En in dezelfde dagen kwamen enige profeten af van Jeruzalem te Antiochie. **En een uit hen, met name Agabus, stond op, en gaf te kennen door den Geest, dat er een grote hongersnood zou wezen over de gehele wereld; dewelke ook gekomen is onder den keizer Claudius.** En naardat een iegelijk der discipelen vermocht, **besloot elk van hen iets te zenden ten dienste der broederen, die in Judea woonden.** Hetwelk zij ook deden, en zonden het tot de ouderlingen, door de hand van Barnabas en Saulus.

Agabus

02285. bgx Chagab, khaw-gawb' Zoek voor 02285 in KJV zelfde als 2284; sprinkhanen; Chagab, een van de Nethinim:--Hagab.
Zie Hebrew 02284 (chagab)

- Een voorspelling van een wereldwijde economische crisis bij Middernacht. De crisis zal een relatie hebben met de activiteiten van radicale Islam.

“In India, China, Rusland, en de steden van Amerika, sterven duizenden mannen en vrouwen aan hongersnood. **De mannen met geld beheersen de markt, omdat zij de macht hebben.** Ze kopen tegen lage tarieven alles wat ze kunnen krijgen, en verkopen het tegen fors gestegen prijzen. **Dit betekent hongersnood voor de armere klassen,** en zal leiden tot een burgeroorlog. Er zal een tijd van benauwdheid zijn, zoals er nog nooit was sinds er een volk was. “En te dier tijd zal Michael opstaan, die grote vorst, die voor de kinderen uws volks staat, als het zulk een tijd der benauwdheid zijn zal, als er niet geweest is, sinds dat er een volk geweest is, tot op dienzelven tijd toe; en te dier tijd zal uw volk verlost worden, al wie gevonden wordt geschreven te zijn in het boek... Velen zullen er gereinigd en wit gemaakt, en gelouterd worden; doch de goddelozen zullen goddelooslijk handelen, en geen van de goddelozen zullen het verstaan, maar de verstandigen zullen het verstaan.” {5MR 305}

- Centralisering van de rijkdom bij Middernacht wordt beschreven in Daniel 11:23-29.
- Handelingen 11:29 identificeert dat de Joden reageerde op de voorspelling door fysieke voorbereidingen te treffen.

“De tijd nadert snel wanneer de macht van vakbonden zeer onderdrukkend zal zijn. **Keer op keer heeft de Heere mij verteld dat onze mensen hun families uit de steden moeten verwijderen, naar het platteland, waar zij hun eigen voedsel kunnen verbouwen; want in de toekomst zullen de problemen omtrent kopen en verkopen zeer groot zijn.** We zouden de instructies die keer op keer aan ons gegeven nu zeer serieus moeten nemen: Verlaat de steden en trek het platteland in, waar de huizen niet dicht op elkaar staan, en waar u vrij zult zijn van de verstoringen van de vijand.” {*Country Living* 9.5} CL 9.5

Handelingen 21:8-11

En des anderen daags, Paulus en wij, die met hem waren, gingen van daar en kwamen te Cesarea; en gegaan zijnde in het huis van Filippus, den evangelist (die een was van de zeven), bleven wij bij hem. Deze nu had vier dochters, nog maagden, die profeteerden. En **als wij daar vele dagen gebleven** waren, kwam er een zeker profeet af van Judea, met name Agabus; En hij kwam tot ons, en nam den **gordel** van Paulus, en zichzelf handen en voeten **gebonden** hebbende, zeide: Dit zegt de Heilige Geest: **Den man, wiens deze gordel is, zullen de Joden alzo te Jeruzalem binden, en overleveren in de handen der heidenen.**

- Caesarea is Caesarea Philippi – “Gek op paarden” – Islam
- “velen dagen gebleven” (tarry) – tijd van vertoeven bij 911
- “Gordel” -- Gerechtigheid (Jes 11:5)
- “gebonden” -- binding off
- Agabus geeft een voorspelling over de priesters die in hun rechtvaardig karakter gebonden worden. Dit komt samen met dat de Joden (ZDA) hen in de handen van de civiele autoriteiten zullen geven (vervolging).

NERO – MIDDERNACHTELIJKE ROEP

- Nero 66 n.Chr.
- Mattheus 24:15-18
- Nero verbrandt de stad Rome

“Gezien vanuit menselijk standpunt stond de veroordeling van Paulus voor zulk een rechter vast. Maar de apostel wist, dat zolang hij trouw was aan God, hij niets had te vrezen. Hij die in het verleden zijn Beschermmer was geweest, kon hem nog steeds beschermen voor de kwaadaardigheid der Joden en voor de macht van de keizer.

“En God beschermde Zijn dienstknecht inderdaad. Bij het verhoor van Paulus werden de aanklachten tegen hem niet ondersteund; en tegen de algemene verwachting in, en met een gevoel voor recht, volkomen in strijd met zijn natuur, verklaarde Nero de gevangene onschuldig. De boeien van Paulus werden losgemaakt en hij was weer een vrij man.

“Als zijn verhoor langer was uitgesteld, of als hij tot het daarop volgende jaar in Rome was gebleven, zou hij ongetwijfeld zijn omgekomen in de vervolging die toen uitbrak. Gedurende de gevangenschap van Paulus was het aantal bekeerlingen tot het christendom zo talrijk geworden, dat het de aandacht trok en de vijandschap opwekte van de autoriteiten. De

toorn van de keizer werd vooral opgewekt door de bekering van leden van zijn eigen huishouding, en al spoedig vond hij een aanleiding om de christenen tot het doelwit van zijn genadeloze wreedheid te maken.

“Omstreeks deze tijd **brak er een geweldige brand uit in Rome, waardoor bijna de helft van de stad in vlammen opging.** Het gerucht ging dat Nero zelf deze brand had veroorzaakt, maar om de verdenking van zich af te wenden maakte hij een groot vertoon van edelmoedigheid door de daklozen en verlatenen te helpen. Men beschuldigde hem echter van de misdaad. Het volk was opgewonden en razend, en om de aandacht van zich af te wenden en tevens de stad te bevrijden van een groep mensen die hij vreesde en haatte, **beschuldigde Nero de christenen. Hij had succes, en duizenden volgelingen van Christus — mannen, vrouwen en kinderen — werden op wrede wijze ter dood gebracht.**” {AA 486-487}

- De stad was “heiligdom en de sterkte” ('sanctuary of strenght') van het rijk (Daniel 11:31).

“De macht van het rijk werd aangewend om dit werk ten uitvoer te brengen. “En zij zullen het heiligdom, de vestiging, (Rome) ontheiligen.” Indien dit betrekking heeft op hetgeen de Barbaren zouden doen, dan is dit letterlijk in vervulling gegaan want Rome werd door de Goten, Hunnen en Vandalen in puin gelegd en het Westers Romeinse rijk verviel toen Odoacer Rome innam. Indien men het echter wil toepassen op de heersers die het pausdom ondersteunden in de strijd tegen de invloeden van het heidendom en alle andere vijandelijk gezinde godsdienstige instellingen, dan duidt dit op de verplaatsing van de rijkszetel van Rome naar Constantinopel – een daad die meer dan iets anders heeft bijgedragen tot de val van Rome. Deze schriftuurplaats kom dan overeen met Daniel 8:11 en Openbaring 13:2. {DAR 254.4}

- Het heiligdom en de sterkte van Amerika is de Grondwet van de VS. De grondwet wordt “verbrand” wanneer het verstoten wordt bij de MR (MR-ZW).

“En het had twee horens als die van het Lam.” De horens „als die van het Lam” wijzen op de jeugdigheid, onschuld en tederheid: De juiste beschrijving van het karakter van de Verenigde Staten toen ze in 1798 „opkwamen”, zoals de profeet had gezegd. Onder de eerste christelijke ballingen die naar Amerika vluchtten om te ontsnappen aan verdrukking door de kroon en aan de onverdraagzaamheid van de geestelijkheid, waren er velen die een staat wilden stichten op de brede basis van burgerrechten en godsdienstvrijheid. Hun opvattingen werden uitgewerkt in de Amerikaanse Onafhankelijkheidsverklaring, die de belangrijke waarheid onderstreept dat „alle mensen gelijk geschapen zijn” en begiftigd zijn met het onvervreembare recht op „leven, vrijheid en geluk”. **De Amerikaanse Grondwet erkent het recht op zelfbestuur en bepaalt dat de wetten moeten worden gemaakt door de vertegenwoordigers van het volk. De Grondwet erkent ook het recht op godsdienstvrijheid;** iedereen heeft het recht om zijn God te dienen volgens zijn eigen geweten. **De republikeinse staatsvorm en het protestantisme werden de grondbeginselen van het Amerikaanse volk. Deze beginselen verklaren zijn kracht en welvaart.** De verdrukten en vervolgd uit de hele christelijke wereld kwamen met hoop en optimisme naar dit land. Miljoenen zijn de zeeën overgestoken en de Verenigde Staten behoren nu tot de machtigste landen ter wereld.” {GC 141.1}

- Het verbranden van Rome gaf Nero de aanleiding om de Christenen valselijk te beschuldigen en hen te vervolgen. Hetzelfde zal gebeuren na de afschaffing van de grondwet van de VS bij de Middernachtelijke Roep.
- Priesters zullen worden vervolgd bij Middernacht en Adventisten worden vervolgd bij de Middernachtelijke Roep. (Mattheus 7:1-2, Jesaja 33:1).

REGEREN VAN VIER KEIZERS – ZW

- 70 n.chr; ZW
- Tegen Griekenland – Daniel 11:2-4
- Vier winden – Politieke strijd.

“Korte tijd later **voer Nero uit op zijn schandelijke expeditie naar Griekenland**, waar hij zichzelf en zijn keizerrijk onteerde door een verachtelijke en vernederende levenswijze. Bij zijn terugkeer naar Rome omringde hij zich met zijn hovelingen en hield hij zich bezig met tonelen van weerszinwekkende liederlijkheid. Te midden van braspartijen werd in de straten een tumult vernomen. **Een boodschapper die uitgezonden was om naar de oorzaak hiervan te vragen, kwam terug met het ontstellende nieuws dat Galba** aan het hoofd van een leger opmarcheerde naar Rome, dat in de stad reeds opstand was uitgebroken, en dat de straten gevuld waren met een woedende menigte, die onder het uiten van bedreigingen dat zij de keizer en zijn aanhangers zouden doden, oprukte naar het paleis.” {AA 496.3}

Het jaar van de vier keizers was een jaar in de geschiedenis van het Romeinse Rijk, 69 nChr, waarin vier keizers elkaar opvolgden: **Galba, Otho, Vitellius, en Vespasian**. De zelfmoord van keizer Nero, in 68, werd gevolgd door een korte burgeroorlog, **de eerste Romeinse burgeroorlog sinds de dood van Mark Anthony in 30vChr**. Tussen juni 68 en december 69, was Rome getuige van de opkomst en val van Galba, Otho, en Vitellius tot de laatste toetreding van Vespasian, de eerste van de Flavianus dynastie, in juli 69. De sociale, militaire en politieke omwentelingen van deze periode hadden een Keizerrijk-wijde terugslag, inclusief de uitbraak van de Batavieren rebellie . -- *Wikipedia*

- Burgeroorlog wordt gemarkeerd bij de ZW, omdat de burgeroorlog plaatsvond in het jaar van de vier keizers.
- Vespasian regeerde van 68-79 nChr. Hij was de keizer waarvan de zoon (Titus) Jeruzalem verwoeste in 70 nChr.

THABO MTETWA 4 – VOORSPELLING VOOR MIDDERNACHT (EZRA 8)

	<u>1838</u>		<u>1840</u>	
	1	2	3	
9/11	VVM		M	MR
1d1m	9d1m		12d1m	4m
	-----I-----		-----I-----	-----I-----
	Vertoeven in Ahava 11 mannen naar Iddo gestuurd 38 Levieten (40 Priesters) 220 Nethinim		Vertrek naar Jeruzalem 12 priesters apart gezet	Jeruzalem

- Ezra verliet Babylon op de 1d1m (9/11) en arriveerde in Jeruzalem op de 1d5m (MR). Maar Ezra 8 laat ons gebeurtenissen zien die plaatsvinden tussen de 1d1m en de 1d5m. Ze vertoefden 3 dagen in Ahava.

Ezra 8:15 En ik vergaderde hen aan de rivier, gaande naar Ahava, en **wij legerden ons aldaar drie dagen**; toen lette ik op het volk en de priesteren, en vond aldaar **geen van de kinderen van Levi**.

- Ezra's legeren van drie dagen markeert de drie stappen tussen de VVM (Voorspelling voor Middernacht) en Middernacht.
- De drie stappen voor het samenbinden van het onkruid. Zie Jozefs voorspelling voor Middernacht.

Twee jaar - Jozefs dromen:

1	2	3 dagen
VVM	2 jr	M
	-----I-----	
Farao's verjaardag Gen 40 Voorspelling		Farao's verjaardag Gen 41 Jozef opgeheven (banier) Jozef 30 jr oud

Genesis 40:6-13

[6] En Jozef kwam des morgens tot hen, en hij zag hen aan, en ziet, zij waren ontsteld. [7] Toen Vraagde hij de hovelingen van Farao, die bij hem waren in hechtenis van het huis zijns heren, zeggende: Waarom zijn uw aangezichten heden kwalijk gesteld? [8] En zij zeiden tot hem: Wij hebben een droom gedroomd, en er is niemand, die hem uitlegge. En Jozef zeide tot hen: Zijn de uitleggingen niet van God? Vertelt ze mij toch. [9] Toen vertelde de overste der schenkers Jozef zijn droom, en zeide tot hem: In mijn droom, zie, zo was een wijnstok voor mijn aangezicht; [10] En aan den wijnstok waren **drie ranken; en hij was als bottende, zijn bloeisel ging op, zijn**

trossen brachten rijpe druiven voort. [11] En Farao's beker was in mijn hand; en ik nam die druiven, en drukte ze uit in Farao's beker; en ik gaf den beker op Farao's hand. [12] Toen zeide Jozef tot hem: Dit is zijn uitlegging: de drie ranken zijn **drie dagen**. [13] Binnen nog drie dagen zal Farao uw hoofd verheffen, en zal u in uw staat herstellen; en gij zult Farao's beker in zijn hand geven, naar de vorige wijze, toen gij zijn schenker waart.

- In Gen. 40 doet Jozef een voorspelling over de bakker en de schenker (tarwe en onkruid).
- Het is de late regen, die het fruit laat rijpen. De wijnstok geeft rijp fruit, wat betekent dat de late regen kort voor Middernacht begint te vallen.
5. Dit kan ook worden gezien in het openen van het Zevende Zegel voor Middernacht.
- De drie dagen representeren de drie stappen van de VVM – Middernacht (Samenbinden van het onkruid).
- Aan het einde van de drie dagen (Middernacht) zullen de wijze priesters, gerepresenteerd door de schenker, als Gods afgevaardigden de beker met wijn (een boodschap) naar de Farao brengen.

Genesis 40:16-22 (SV)

[16] Toen de overste der bakkers zag, dat hij een goede uitlegging gedaan had, zo zeide hij tot Jozef: Ik was ook in mijn droom, en zie, **drie getraliede (KJV: witte) korven** waren op mijn hoofd. [17] En in den oppersten korf was van alle spijs van Farao, die bakkerswerk is; en het gevogelte at dezelve uit den korf, van boven mijn hoofd. [18] Toen antwoordde Jozef, en zeide: Dit is zijn uitlegging: de drie korven zijn drie dagen. [19] Binnen nog drie dagen zal Farao uw hoofd verheffen van boven u, en hij zal u **aan een hout hangen**, en **het gevogelte zal uw vlees van boven u eten**. [20] En het geschiedde op den derden dag, **den dag van Farao's geboorte**, dat hij voor al zijn knechten een maaltijd maakte; en hij verhief het hoofd van den overste der schenkers, en het hoofd van den overste der bakkers, in het midden zijner knechten. [21] En hij deed den overste der schenkers wederkeren tot zijn schenkambt, zodat hij den beker op Farao's hand gaf. [22] Maar den overste der bakkers hing hij op; gelijk Jozef hun uitgelegd had.

- De bakker representeert het onkruid. Zijn drie witte korven staan voor de drie stappen van VVM – Middernacht, welke het samenbinden van het onkruid is.
- Te Middernacht wordt hij opgehangen. Opgehangen zijn staat voor vervloekt zijn (Gal. 3:13). De vloek is het einde der genadetijd voor het onkruid bij Middernacht.
- Vogels zijn een symbool voor een kerk of een boodschapper (Jer. 12:9, Spr. 27:8, Pred. 10:20). Dit laat zien dat het onkruid door valse boodschappers wordt verslonden te Middernacht. Dit is de volle manifestatie van de sterke dwaling die voor Middernacht begint

Ezra 8:16 -17

Zo zond ik tot Eliezer, tot Ariel, tot Semaja, en tot Elnathan, en tot Jarib, en tot Elnathan, en tot Nathan, en tot Zacharja, en tot Mesullam, de hoofden; en tot Jojarib en tot Elnathan, **de leraars (KJV: mannen met verstand)**; En ik gaf hun bevel aan Iddo, het hoofd in de plaats Chasifja; en ik leide de woorden in hun mond, om te zeggen tot Iddo, zijn broeder, en de Nethinim, in de plaats **Chasifja**, dat zij ons brachten dienaars voor het huis onzes Gods.

- Ezra zag geen Leviëten onder de mensen en zond 11 mannen naar Iddo.
- Het nummer 11 representeert de discipelen zonder Judas. Dit wijst naar het samenbinden van het onkruid, wat voor Middernacht begint.
  - Judas verliet de tafel bij de voetwassing vóór de gevangennamen van Christus te Middernacht. Voeten staan voor de boodschap van het evangelie en het wassen van de voeten door Christus representeert het verduidelijken van de evangelieboodschap van Daniel 11:40-45 door een toename van kennis over de verzen 1-39. Dit vindt nu plaats voor Middernacht.
  - In de taal van Ezech. 8 – Judas zonderde zich af door de sterke dwaling (huilen voor Tammuz), wat geplaatst is bij de VVM voor de vierde gruwel (welke geplaatst is te Middernacht).
- “Mannen van verstand” - Zij zijn de wijze maagden, want het zijn de wijzen die het “begrijpen” (Dan. 12:10).
- “Iddo” betekent “tijdig”.
- Encyclopedie – Internationale Standaard Bijbel Encyclopedie – Chasifja ka-sif-i-a, ka-sif-e'-a (kaciphya’):
Een niet geïdentificeerde plaats in Noord-Babylonië, vlakbij de rivier Ahava, waar Ezra boodschappers naar toe zond voor “dienaars voor het huis onzes Gods” (Ezra 8:17). Sommigen denken dat de naam verbonden is met keceph, “**zilver**” of “**geld**”. De Septuaginta geeft argurio tou topou weer, zoals in 1 Esdras 8:45, “**de plaats van de schat.**”
- 11 priesters geven een voorspelling, waarvan de vervulling de Leviëten verzamelt.

Ezra 8:18 -19

En zij brachten ons, naar de goede hand onzes Gods over ons, een man van verstand, van de kinderen van Mahli, den zoon van Levi, den zoon van Israel; namelijk **Serebja**, met zijn zonen en broederen, **achttien**; En **Hasabja**, en met hem Jesaja, van de kinderen van Merari, met zijn broederen, en hun zonen, **twintig**;

H8274 - shêrê byâ h

Van H8273 en H3050; Jah heeft hitte gebracht; Sherebjah, de naam van twee Israëliëten: - Sherebiah.

H8273 - shârâ b

*Van een ongebruikte wortel met de betekenis schitteren; trillende gloed (van de lucht), in het bijzonder de luchtspiegeling: - hitte, **uitgedroogde grond**.*

- “uitgedroogde grond”- deze Leviëten hebben de late regen niet ontvangen en komen tot de priesters om die te verkrijgen.

H2811 - chã shabyâ h

*Van H2803 en H3050; **Jah heeft acht geslagen**; Chashabjah, de naam van negen Israëliëten: - Hashabiah.*

- Er zijn oprechten onder de Laodicezen, waarop “God acht heeft geslagen”.

H3470 - Yshayahuw

Van 3467 en 3050; **Jah heeft gered**; Jeshajah, de naam van zeven Israëlieten: --Isaiah, Jesaiah, Jashaiah. H3467 H3050

- Jeshiah betekent "God heeft gered" - dit identificeert de verzegeling van de Levieten.
- 38 Levieten (worden opgeteld bij Sherebiah, Hashabiah en Jeshiah) antwoordden op Ezra's oproep
- Het nummer 38 in de Millerieten geschiedenis markeert de voorspelling van Josiah Litch in 1838, welke geplaatst wordt bij de VVM.
  - 1840 in deze lijn staat type voor Middernacht, omdat 40 een symbool is van 9/11 – Middernacht. De engel van Openbaring 10 daalt af wat parallel staat aan het afdalen van de engel te middernacht (zie Lukas 1)
  - Dat de Levieten hier geplaatst worden laat zien dat er een verbinding is tussen deze voorspelling en de Levieten. Deze vervulling is wat ze zal wakker maken.
- Samuel Snow gaf de boodschap van de Middernachtelijke Roep in 1844 – zijn 38^e levensjaar.

Ezra 8:20

En van Nethinim, die David en de vorsten ten dienste der Levieten gegeven hadden, **tweehonderd en twintig Nethinim**, die allen bij namen genoemd werden.

- 220 representeert verzoening.
- Nethinim is een symbool van de 11^e uur werkers.
- Dus alle drie de groepen (priesters, Levieten en 11^e uur werkers) worden geïdentificeerd bij de Voorspelling voor Middernacht
- 13. De voorspelling is "de geruchten uit het oosten en uit het noorden", die alle drie de groepen van mensen na elkaar zullen testen
- 14. Zie de VVM-lijn van Christus – Jeruzalem, Judea en het gebied rond de Jordaan kwamen luisteren naar de voorspelling van Johannes de Doper

Dertig jaar – Christus

9/11 4BC	VVM I-----6m ----->	M 27 AD
I-----I-----I		
Christus geboren	Dienst van JdD "Bekeert u..." Jeruzalem, Judea, Jordaan	"Christus" verschijnt (March) "Bekeert u..."

- "Toen is tot hem uitgegaan Jeruzalem en geheel Judea, en het gehele land rondom de Jordaan" (Matt. 3:5) – Priesters, Levieten en de 11^e uur werkers.
- Judea – Het Griekse woord voor het gebied waar de stam Juda woonde. David werd tot koning over Juda gezalf op 9/11. Judea is dus een beeld voor de priesters
- Jeruzalem is geplaatst bij de MR (Ezra arriveerde in Jeruzalem op de 1d5m). Dit refereert dus naar de Levieten

- De volkeren rond de Jordaan zijn de heidenen/ 11^e uur werkers.

Ezra 8:21-24

Toen riep ik aldaar een vasten uit aan de rivier Ahava, opdat wij ons verootmoedigden voor het aangezicht onzes Gods, om van Hem te verzoeken een rechten weg, voor ons, en voor onze kinderkens, en voor al onze have. Want ik schaamde mij van den koning een heir en ruiters te begeren, om ons te helpen van den vijand, op den weg; omdat wij tot den koning hadden gesproken, zeggende: De hand onzes Gods is ten goede over allen, die Hem zoeken, maar Zijn sterkte en Zijn toorn over allen, die Hem verlaten. Alzo vastten wij; en verzochten zulks van onzen God; en Hij liet zich van ons verbidden. **Toen scheidde ik twaalf uit van de oversten der priesteren:** Serebja, Hasabja, en tien van hun broederen met hen.

- Na het vertoeven in Ahava, scheidde Ezra 12 priesters uit. Te middernacht is het getal van de priesters vol gemaakt.
- Het nummer 12 is ook een symbool van organisatie

“Bij het aanstellen van de twaelve werd de eerste stap ondernomen voor de organisatie van de gemeente, die na Christus' hemelvaart Zijn werk op aarde moest voortzetten. Over deze aanstelling luidt het verlag: „En Hij ging de berg op en riep tot Zich, wie Hij zelf wilde, en zij kwamen tot Hem. En Hij stelde er twaalf aan, opdat zij met Hem zouden zijn en opdat Hij hen zou uitzenden om te prediken.” (Marc.3:13,14) {AA 18.1}

Ezra 8:25-29

En ik woog hun toe het zilver, en het goud, en de vaten, zijnde de offering van het huis onzes Gods die de koning en zijn raadsheren, en zijn vorsten, en gans Israel, die er gevonden werden, geofferd hadden; Ik woog dan aan hun hand zeshonderd en vijftig talenten zilvers, en honderd zilveren vaten in talenten; aan goud, honderd talenten; En twintig gouden bekers, tot duizend drachmen; en twee vaten van blinkend goed koper, begerlijk als goud. En ik zeide tot hen: Gij zijt heilig den HEERE, en deze vaten zijn heilig; ook dit zilver en dit goud, **de vrijwillige gave, den HEERE, den God uwer vaderen. Waakt en bewaart het, totdat gij het opweegt, in tegenwoordigheid van de oversten der priesteren en Levieten, en der vorsten der vaderen van Israel, te Jeruzalem,** in de kameren van des HEEREN huis.

“Gods zegen maakte echter voorzichtigheid en voorzorg niet overbodig. Als bijzondere voorzorg in het beschermen van de schatten **zonderde Ezra twaalf van de oversten der priesters af, mannen wier trouw gebleken was,** en woog voor hen het zilver en het goud af en de voorwerpen die de heffing voor het huis van onze God waren, die de koning, zijn raadsheren, zijn vorsten en alle Israëlieten, die zich daar bevonden, als heffing hadden gebracht”. Deze mannen kregen de ernstige opdracht als waakzame rentmeesters zorg te dragen voor de schatten die hun waren toevertrouwd. “Gij zijt de Here geheiligd”, zei Ezra; “evenzo zijn deze voorwerpen geheiligd, en het Zilver en het goud zijn een vrijwillige gave voor de Here, de God uwer vaderen; bewaakt ze en houdt ze onder uw hoede, totdat gij ze kunt afwegen in het bijzijn van de oversten der priesters, van de Levieten en van de overste,, van Israëls families te Jeruzalem, in de vertrekken van het huis des Heren.” (Ezra 8: 24,25,28 29) {PK 616.2}

“De zorg, door Ezra getoond bij de voorzieningen voor het vervoer en de veiligheid van de schatten des Heren, leert een les die de moeite van nauwgezette studie waard is. **Alleen zij die betrouwbaar waren gebleken, werden uitgekozen;** en ze kregen duidelijke voorschriften betreffende de verantwoordelijkheid die op hen rustte. Bij het aanwijzen van betrouwbare beambten als schatbewaarders van de goederen van de Heer, **erkende Ezra de noodzaak en de waarde van orde en Organisatie in verband met Gods werk.**” {PK 617.1}

- De priesters beginnen hun dienst in de tempel te Middernacht – De triomferende kerk.
- Er waren 12 priesters – het getal der priesters wordt vol gemaakt door diegenen te vervangen, die gerepresenteerd worden door Judas, die wegviel.
- 12 is ook een symbool van organisatie, wat identificeert dat de voltooiing van het proces van organisatie op 9/11 begon.
- De priesters waren mannen, wiens trouw bewezen waren - zij zijn succesvol door hun testproces gekomen.

Openb. 17:14 Dezen zullen tegen het Lam krijgen, en het Lam zal hen overwinnen (want Het is een Heere der heren, en een Koning der koningen), **en die met Hem zijn, de geroepenen, en uitverkorenen en gelovigen.**

“Het werk zal snel worden afgesloten. **De leden van de strijdende kerk, die bewezen hebben trouw te zijn, zullen de triomferende kerk worden.** Kijkende naar onze geschiedenis, en daarbij elke stap van vooruitgang ziende tot op onze huidige stand, kan ik alleen maar zeggen: “Prijs de Heer”! Als ik zie wat God gedaan heeft, ben ik met verbazing gevuld en met vertrouwen in Christus als Leider. We hebben niets te vrezen voor de toekomst, hetzij dat we vergeten hoe de Heer ons geleid heeft en wat Hij ons geleerd heeft in onze geschiedenis.” {RH October 12, 1905, par. 22}

- Ze doen dit tot de offers gebracht worden in de tempel in Jeruzalem (MC).

Ezra 8:30-31

Toen ontvingen de priesters en de Levieten het gewicht des zilvers en des gouds, en der vaten, om te brengen te Jeruzalem, ten huize onzes Gods. Alzo verreisden wij van de rivier Ahava, **op den twaalfden der eerste maand, om te gaan naar Jeruzalem;** en de hand onzes Gods was over ons, en redde ons van de hand des vijands, en desgenen, die ons lagen leide op den weg.

- Na het vertoeven in Ahava vertelt het verhaal dat ze vertrokken naar Jeruzalem op de 12d1m.

“Tijdens de weinige dagen die de Israëlieten bleven bij de rivier, werden alle voorzieningen getroffen voor de lange reis. Ezra schrijft. “Wij braken dan op van de rivier Ahawa op de twaalfde dag van de eerste maand om naar Jeruzalem te gaan, en de hand van onze God was over ons en redde ons uit de macht van vijanden en struikrovers.” (Ezra 8: 31) **De reis duurde omstreeks vier maanden,** omdat de menigte die Ezra vergezelde, waaronder vrouwen en kinderen, maar langzaam kon voorttrekken. Allen bleven echter veilig bewaard.

Hun vijanden werden weerhouden hun kwaad te doen. Ze hadden een voorspoedige reis; en op de eerste dag van de vijfde maand in het zevende jaar van Artaxerxes bereikten ze Jeruzalem.”
{PK 617.2}

- Ze arriveerden vier maanden later in Jeruzalem op de 1^e dag van de 5^e maand.
- Het nummer 4 is een symbool van M – MR. Lazarus werd opgewekt op de vierde dag (triumferende kerk); de vierde gruwel in Ezechiël 8.

TAMINA BLÄSING - DE REFORMLIJN VAN MAARTEN LUTHER

ER IS NIETS NIEUWS ONDER DE ZON

Ecc 1:9-10 Hetgeen er geweest is, hetzelfde zal er zijn, en hetgeen er gedaan is, hetzelfde zal er gedaan worden; zodat er niets nieuws is onder de zon. Is er enig ding, waarvan men zou kunnen zeggen: Ziet dat, het is nieuw? Het is alreeds geweest in de eeuwen, die voor ons geweest zijn.

“De belangrijke hervormingen en godsdienstige bewegingen die Gods werk in de loop der eeuwen hebben bevorderd, vertonen een aantal opvallende gemeenschappelijke kenmerken. **De beginselen van Gods handelen met de mens zijn altijd dezelfde.** Er zijn in de geschiedenis parallellen te vinden voor de belangrijkste bewegingen van tegenwoordig en de ervaringen van de gemeente in het verleden zijn ook voor onze tijd van grote betekenis.” {GC 343}

DUISTERNIS

“De macht die grote woorden spreken zal tegen de Allerhoogste, en heiligen van de Allerhoogste zal vervolgen, werd 1260 jaar gegeven zijn werk te doen; maar die macht was zo gruwelijk dat deze tijd verkort werd, om te voorkomen dat niemand de vervolgingen zou overleven. Het was Egyptische en Babylonische gevangenschap voor de Christelijke kerk. Maar zelfs toen God sommigen in Egypte of Babylon had die volgelingen van het licht waren door de duistere periode heen, was er altijd een klein gezelschap van gelovigen die de Schriften dicht bij hun hart droegen, en die de geboden gehoorzaam waren.” {*The Story of Daniel the Prophet*, 237}

TIJD VAN HET EINDE

“Maarten Luther was één van de belangrijkste hervormers die door God werd uitgekozen om de kerk uit de duisternis van het pausdom naar het licht van een zuiverder geloof te leiden. Hij was ijverig, enthousiast en toegewijd. Hij vreesde alleen God en beschouwde de Bijbel als de enige grondslag voor het christelijk geloof. **Hij was de man voor zijn tijd; door hem volbracht God een groot werk in het hervormen van de kerk en in het verlichten van de wereld.** {*Great Controversy* 120.1}

TOENAME IN KENNIS

“Toen Luther eens langs de boekenrekken in de universiteitsbibliotheek liep, ontdekte hij een bijbel in het Latijn. Zo'n boek had hij nog nooit gezien. **Hij wist zelfs niet dat zoiets bestond.** Hij had wel gedeelten uit de evangeliën en de brieven in de kerk horen voorlezen en had altijd gedacht dat de Bijbel daarmee volledig was. **Voor de eerste keer in zijn leven zag hij het volledige Woord van God.** Met eerbied en verwondering sloeg hij de bladen van het heilig Woord om. Zijn pols klopte sneller en zijn hart bonsde toen hij de woorden des levens las. Af en toe stopte hij even en zei: „Ik hoop dat God mij zo'n boek zal geven!” (Ibid., b.2, ch.2).

Engelen stonden naast hem en lichtstralen van Gods troon wezen hem de weg in de schatkamer der waarheid. Hij was altijd bang geweest dat hij God zou beledigen, maar nu werd hij zich meer dan ooit bewust van zijn zondige toestand. {*Great Controversy* 122.2}

“Na zijn terugkeer uit Rome promoveerde hij tot doctor in de godgeleerdheid aan de universiteit van Wittenberg. **Vanaf dat ogenblik kon hij zich meer dan ooit toeleggen op het onderzoek van de Bijbel.** Hij had zich heilig voorgenomen zijn geliefkoosd onderwerp, het Woord van God, elke dag van zijn leven grondig te bestuderen en alleen de Schrift - niet de uitspraken en leerstellingen van pausen - in alle getrouwheid te verkondigen. Hij was nu niet alleen monnik en hoogleraar, maar ook de gezaghebbende verdediger van de Bijbel. **Hij was geroepen als een herder om Gods kudde, die naar waarheid hongerde en dorste, te voeden.** Hij verklaarde uitdrukkelijk dat christenen alleen leerstellingen mochten aannemen die op het gezag van de Heilige Schrift steunden. Deze woorden, die het grondbeginsel van de Hervorming uitdrukken, ondermijnden de grondslag van het pauselijk oppergezag.” {*Great Controversy* 125.2}

“**De mensen luisterden aandachtig naar zijn waardevolle boodschap.** Zij hadden zoiets nog nooit gehoord. Het goede nieuws van een liefdevolle Heiland en de verzekering van vergeving en vrede door zijn verzoenend bloed maakte de mensen blij en gaf hun een onvergankelijke hoop. **In Wittenberg werd een licht ontstoken dat tot de verste uithoeken van de aarde zou schijnen en tot het einde der tijden steeds helderder zou stralen.**” {*Great Controversy* 126.2}

FORMALIZATIE VAN DE BOODSCHAP

“De stellingen van Luther lokten discussie uit, maar niemand durfde op zijn uitdaging in te gaan. De problemen die hij stelde, werden in enkele dagen tijd over het hele Duitse rijk verspreid en vonden in enkele weken tijd in heel Europa weerklank. {*Great Controversy* 130.2}

“**Hoewel Luther een vrijgeleide had gekregen, wilden de aanhangers van de paus hem grijpen en in de gevangenis laten opsluiten.** Zijn vrienden zeiden hem dat het helemaal geen zin had nog langer te blijven. Ze vonden dat hij onmiddellijk naar Wittenberg moest terugkeren. Men moest ervoor zorgen dat niets van deze plannen uitlekte. **Vóór zonsopgang verliet hij Augsburg te paard en was slechts vergezeld door een gids die het stadsbestuur hem ter beschikking had gesteld. Met angstige voorgevoelens trok hij door de donkere, stille straten van de stad. Waakzame en wrede vijanden wilden hem vermoorden. Zou hij ontkomen aan de strikken die zij hadden gespannen? Dat waren angstige momenten, en momenten van ernstig gebed. Hij kwam aan een kleine poort in de stadsmuur, die voor hem werd geopend zodat hij ongehinderd met zijn gids verder kon trekken.** Toen zij eenmaal veilig buiten de stad waren, spoorden de vluchtelingen de paarden aan om harder te draven. Toen de legaat hoorde dat Luther was vertrokken, was hij al buiten het bereik van zijn vervolgers. Satan en zijn medewerkers hadden het onderspit gedolven. Ze dachten dat ze Luther in hun macht hadden, maar hij ontkwam als een vogel aan

de strik van de vogelvang. {*Great Controversy* 137.3}

“De werken en de leer van de hervormer werden in alle landen binnen het Christendom verspreid. Het werk breidde zich uit tot Zwitserland en Nederland. Zijn publicaties werden uitgegeven in Frankrijk en Spanje. In England werd zijn leer ontvangen als het levende woord. Ook in Nederland en Italië drong de waarheid door. Duizenden ontwaakten uit hun geestelijke slaap en kenden de vreugde en hoop van een rijk geloofsleven. {*Great Controversy* 139.3}

“Luther was nog maar gedeeltelijk van de dwalingen van het rooms-katholicisme bekeerd. Hij stond telkens stomverbaasd wanneer hij de Bijbel met de pauselijke decreten en verordeningen vergeleek. Hij schreef: „Ik ben de decreten van de pausen aan het lezen en... ik weet niet of de paus de antichrist zelf of zijn apostel is, want Christus wordt in de pauselijke documenten helemaal verkeerd voorgesteld en gekruisigd" (Ibid., b.5, ch.1). **Toch was Luther op dat ogenblik nog een aanhanger van de roomse kerk en dacht hij er helemaal niet aan ooit met die kerk zou breken.** {*Great Controversy* 139.2}

De bekrchtiging van de eerste engel / 911

“In die tijd ontdekte Luther bij het lezen van de publicaties van Hus dat de belangrijke waarheid van de rechtvaardiging door het geloof die hij verdedigde en verkondigde ook door de hervormer uit Bohemen was onderwezen. „Wij allen - Paulus, Augustinus en ik zelf -zijn zonder dat wij het wisten Hussieten geweest!" „God zal de wereld zeker laten weten dat de waarheid een eeuw geleden is gepredikt en met vuur is bestreden!" (Wylie, b.6, ch. 1). {*Great Controversy* 140.3}

HET LEGGEN VAN HET FUNDAMENT

- Luther schreef velen tractaten en artikelen, maar de drie boeken die hij schreef worden over het algemeen beschouwd als zijn belangrijkste werken.

ACTIVITEIT VAN DE VIJAND

“Het hele rijk werd in beroering gebracht en zeer velen sloten zich aan bij de Hervorming. Luthers tegenstanders waren weer op wraak belust. Ze verzochten de paus dringend om radicale maatregelen tegen hem te nemen. Per decreet werd bepaald dat zijn leer onmiddellijk veroordeeld moest worden. De hervormer en zijn aanhangers kregen zestig dagen de tijd. Als zij hun dwaling niet openlijk wilden erkennen, zouden ze in de ban van de kerk worden gedaan.” {*Great Controversy* 141.1}

“Toen Luther de pauselijke bul ontving, zei hij: „Ik veracht en verwerp deze bul, omdat zij goddeloos en vals is... Christus zelf wordt erin veroordeeld ... Ik ben blij dat ik zoveel moet lijden voor de beste zaak ter wereld. Ik voel me al heel wat vrijer. Nu weet ik tenminste dat de paus de antichrist is en dat hij op de troon van Satan zit" (D'Aubigné, b.6, ch.9). {*Great*

Controversy 141.3}

“Toch bleef het bevelschrift van Rome niet zonder uitwerking. Gevangenschap, foltering en het zwaard waren wapens die gehoorzaamheid konden afdwingen. **De zwakke, bijgelovige massa beefde voor het decreet van de paus. Velen sympathiseerden wel met Luther, maar vonden dat hun leven te veel waard was om het voor de Hervorming in de waagschaal te stellen.** {*Great Controversy 141.3*}

Toen zijn vijanden hem spottend wezen op het feit dat zijn zaak er zo slecht voor stond, antwoordde Luther: „Wie weet of God mij niet gekozen en geroepen heeft. Zij zouden zich moeten afvragen of zij God niet verwerpen als ze met mij spotten. Bij het vertrek uit Egypte stond **Mozes** alleen. **Elia** stond alleen in het rijk van koning Achab. **Jesaja** stond alleen in Jeruzalem. **Ezechiël** stond alleen in Babyion ... God heeft nooit de hogepriester of een andere belangrijke persoonlijkheid als profeet uitgekozen. Hij koos gewoonlijk nederige, verachte mannen. Eens koos hij zelfs een schapenfokker: **Amos**. **De heiligen hebben altijd invloedrijke mensen, koningen, vorsten, priesters en wijzen moeten vermanen en hebben daardoor zelfs hun eigen leven in gevaar gebracht** ...Ik zeg niet dat ik een profeet ben, maar beweer wel dat zij heel voorzichtig moeten zijn omdat ik alleen sta en zij talrijk zijn. Ik ben er zeker van dat het Woord van God mij gelijk geeft en dat zij ongelijk hebben" (Ibid., b.6, ch.10). {*Great Controversy 142.3*}

“De paus had bedreigd Luther in de ban van de kerk te zullen doen als hij zijn dwalingen niet wilde herroepen. Deze bedreiging werd nu uitgevoerd. Er werd **een nieuwe bul uitgegeven waarin Luthers definitieve breuk met de rooms-katholieke kerk bekend werd gemaakt en de hervormer werd gebrandmerkt als een door God vervloekte, terwijl allen die zijn leer zouden aannemen door dezelfde veroordeling werden getroffen.** De grote strijd was nu in alle hevigheid ontbrand.” {*Great Controversy 143.2*}

DE MIDDERNACHTELIJKE ROEP

“Luther maakte zijn gevaarlijke reis niet alleen. **Behalve de heraut van de keizer besloten ook drie van zijn beste vrienden mee te gaan.** Melanchton wilde ook absoluut meegaan. Hij was Luthers boezemvriend en wilde hem overal volgen. Hij was zelfs bereid met hem in de gevangenis te gaan of met hem te sterven. Maar men stond hem dat niet toe. Als Luther vermoord werd, moest zijn jeugdige medewerker de verantwoordelijkheid voor de vooruitgang van de Hervorming op zich nemen. Bij zijn afscheid zei Luther aan Melanchton: „Als ik niet terugkeer en als mijn vijanden mij ter dood brengen, moet jij het evangelie blijven verkondigen en volharden in de waarheid. Jij moet mijn taak overnemen... Als jij in leven blijft, is het niet zo erg als ik sterf" (Ibid., b. 7. ch. 7). {*GC 151.1*}

“Toen hij in Worms aankwam, ging een grote menigte naar de stadspoorten om hem te verwelkomen. Zelfs bij de aankomst van de keizer was er niet zo'n grote toeloop geweest. De mensen waren zeer uitbundig. Uit de menigte klonk een schelle, klagende stem die een lijkzang zong om Luther te waarschuwen voor het lot dat hem te wachten stond. „God zal

mij beschermen", zei hij toen hij uit zijn rijtuig stapte. {GC 153.3}

"De volgende dag moest hij voor de raad verschijnen om zijn definitief antwoord te geven. **Luther werd even ontmoedigd als hij dacht aan de machten die tegen de waarheid samenspannen. Zijn geloof begon te wankelen. Hij werd door vrees overmand en met angst vervuld. Hij werd door steeds meer gevaren bedreigd. Het scheen alsof zijn vijanden zouden winnen en de machten van de duisternis de overhand zouden krijgen. Donkere wolken trokken zich boven hem samen en schenen een scheiding tussen hem en God te brengen. Hij wilde er zeker van zijn dat de Here der heerscharen met hem zou zijn. Wanhopig wierp hij zich met zijn gezicht ter aarde en uitte jammerklachten die God alleen volledig kan begrijpen.** {GC 156.2}

"In zijn wijsheid heeft God Luther de gevaren laten inzien opdat hij niet op eigen kracht zou rekenen en zich niet overmoedig in het gevaar zou storten. Toch was hij niet bang voor het persoonlijk lijden, de foltering of de dood die hem nu boven het hoofd schenen te hangen. Hij was in een beslissend stadium gekomen en voelde zich niet opgewassen tegen de problemen. Door zijn zwakheid zou hij afbreuk aan de zaak van de waarheid kunnen doen. Hij streed niet met God voor zijn eigen veiligheid, maar voor de overwinning van het evangelie. **Zijn angst en strijd waren als die van Jakob in dat nachtelijk gevecht met de engel op de oever van de verlaten rivier. Zoals Jakob slaagde hij erin God te overwinnen.** Toen hij helemaal hulpeloos was, stelde hij al zijn vertrouwen in Christus, de machtige Verlosser. **Hij scheen gesterkt door de zekerheid dat hij niet alleen voor de Rijksdag verscheen. Hij kwam weer tot rust en was blij dat hij het Woord van God mocht verdedigen voor de machthebbers van de volken.** {GC 157.1}

"Met zijn geest op God gericht, bereidde Luther zich voor op de strijd die hem te wachten stond. Hij dacht erover na hoe hij zijn antwoord zou formuleren, bestudeerde passages in zijn eigen boeken en haalde het juiste bewijsmateriaal uit de Heilige Schrift om zijn stellingen te verdedigen. Toen legde hij zijn linkerhand op de geopende bijbel die vóór hem lag en met zijn rechterhand ten hemel geheven, beloofde hij „trouw te zullen blijven aan het evangelie en vrijmoedig zijn geloof te belijden, ook al zou hij zijn getuigenis met zijn bloed moeten bezegelen" (Ibid., b. 7, ch. 8). {GC 157.2}

"Luther had in het Duits gesproken. Men verzocht hem in het Latijn te herhalen wat hij had gezegd. Hoewel hij uitgeput was door de inspanning die hij al had geleverd, ging hij toch op het verzoek in en sprak nogmaals met dezelfde duidelijkheid en kracht als de eerste keer. God wees in deze zaak de weg. **Het verstand van vele vorsten was door dwaling en bijgeloof zo verduisterd dat zij de degelijkheid van Luthers uiteenzetting niet onmiddellijk door hadden. Nadat zij het betoog voor de tweede keer hadden gehoord, werd alles duidelijk.** {GC 159.3}

Deze integere man bleef op het vaste fundament van Gods Woord staan. **Zijn gezicht straalde met een hemelse lichtglans. Zijn grootheid en onkreukbaarheid, zijn vrede en blijdschap waren voor iedereen duidelijk toen hij tegen de macht van de dwaling getuigde en de voortreffelijkheid van het geloof dat de wereld overwint, verdedigde.** {GC

“Vele Duitse vorsten keken met trots en vreugde naar deze vertegenwoordiger van hun volk.” {GC 160.4}

“Hij was niet hoogmoedig of agressief geweest en had de waarheid geen geweld aangedaan. Hij had zichzelf en de machthebbers die rondom hem stonden gewoon weggecijferd en voelde alleen dat er iemand bij hem was die oneindig machtiger dan pausen, prelaten, koningen en keizers was. Christus had door het getuigenis van Luther overtuigend en voortreffelijk gesproken, zodat zijn toespraak vriend en vijand enige tijd met ontzag en verbazing vervulde. De Geest van God was aanwezig in die raadsvergadering en beïnvloedde de rijksgroten. Verscheidene vorsten erkenden openlijk dat Luthers zaak rechtvaardig was. Velen waren overtuigd van de waarheid, maar bij sommigen waren de indrukken niet van blijvende aard. Er waren ook mensen die op dat ogenblik hun overtuiging niet kenbaar maakten, maar later, nadat ze de Schrift zelf hadden onderzocht onbevreesde aanhangers van de Hervorming werden.” {GC 161.4}

“Christus zei over de ongelovige Joden: „Indien Ik niet gekomen was en tot hen gesproken had, zij zouden geen zonde hebben, maar nu hebben zij geen voorwendsel voor hun zonde” (Johannes 15: 22). **Dezelfde goddelijke macht sprak bij monde van Luther tot de keizer en de vorsten van het Duitse rijk. Toen het licht uit zijn Woord scheen, pleitte zijn Geest voor de laatste keer met velen die daar bijeengekomen waren. Zoals Pilatus vele eeuwen vroeger, door trots en populariteit gedreven, zijn hart voor de Verlosser van de wereld sloot; zoals de bange Felix aan Paulus zei: „Ga voor heden heen; wanneer ik nog eens gelegenheid heb, zal ik u wel weder ontbieden”; zoals de hoogmoedige Agrippa moest toegeven: „Gij wilt mij wel spoedig als christen laten optreden!”** (Handelingen 24: 25; 26: 28), maar de boodschap die God hem zond verwierp - zo besloot Karel V het licht van de waarheid af te wijzen. Hij wilde de ijdelheid van deze wereld en de diplomatie volgen.” {GC 164.2}

“Nauwelijks was hij uit Worms vertrokken of de aanhangers van de paus haalden de keizer ertoe over een edict tegen hem uit te vaardigen. In dit decreet werd Luther gebrandmerkt als „Satan in mensengedaante en in monnikspij” (D'Aubigné, b. 7, ch. 11). **Er werd een bevel uitgevaardigd dat men onmiddellijk na het verstrijken van zijn vrijgeleide maatregelen diende te nemen om een eind aan zijn werk te maken. Niemand mocht hem onderdak, voedsel of drank geven, noch hem door woord of daad, in het openbaar of in het geheim helpen. Hij moest gevangen genomen worden, waar hij zich ook mocht bevinden en aan de overheid worden uitgeleverd. Zijn aanhangers moesten ook gevangen genomen worden en hun bezittingen moesten verbeurd verklaard worden. Zijn geschriften moesten worden vernietigd. Tenslotte zou iedereen die dit bevelschrift zou durven overtreden ook worden veroordeeld.** De keurvorst van Saksen en de vorsten die Luther het meest genegen waren, hadden Worms onmiddellijk nadat Luther vertrokken was, verlaten. Daarom kon het decreet van de keizer door de Rijksdag worden bekrachtigd. De aanhangers van de paus waren in hun nopjes. Ze dachten dat het lot van de Hervorming nu bezegeld was.” {GC 167.3}

Lente, zomer en herfst gingen voorbij. De winter stond voor de deur en Luther zat nog altijd gevangen. **Aleander en zijn aanhangers waren blij omdat ze dachten dat het licht van het evangelie spoedig zou worden gedooft. Maar daarin vergisten ze zich deerlijk, want de hervormer was zijn lamp aan het vullen uit de schatkamer van de waarheid. Zijn licht zou nog helderder gaan schijnen.** {GC 168.2}

“Zijn pen rustte nooit. Terwijl zijn vijanden zich met de ijdele hoop vleiden dat ze hem het zwijgen hadden opgelegd, werden ze verbaasd en in de war gebracht door de tastbare bewijzen van zijn activiteit. **Tal van verhandelingen die uit zijn pen waren gevloeid, werden in alle delen van het Duitse rijk verspreid. Hij bewees zijn landgenoten ook een zeer belangrijke dienst door zijn vertaling van het Nieuwe Testament in het Duits. Vanuit zijn Patmos in het gebergte verkondigde hij bijna een heel jaar lang het evangelie en veroordeelde hij de zonden en dwalingen van zijn tijd.**” {GC 168.3}

“Maar God had zijn dienaar niet alleen uit het openbare leven weggenomen om hem tegen de woede van zijn vijanden te beschermen of hem rust te geven voor dit belangrijke werk. Er waren **nóg** belangrijkere waarden die gevrijwaard moesten worden. **In de eenzaamheid en duisternis van zijn schuilplaats in de bergen was Luther ver van alle menselijke hulp en onbereikbaar voor menselijke lof. Zo werd hij beschermd tegen hoogmoed en zelfingenomenheid, die zo vaak samengaan met succes. Door lijden en vernedering werd hij weer voorbereid om veilig de duizelingwekkende hoogten te betreden waartoe hij plots verheven was.**” {GC 169.1}

“In hun blijdschap over de vrijheid die de waarheid schenkt, zijn de mensen vaak geneigd om degenen die God heeft gebruikt om de ketens van dwaling en bijgeloof te verbreken, lof toe te zwaaien. **Satan probeert de gedachten en de liefde van de mensen van God af te leiden en ze op menselijke bemiddelaars te vestigen. Hij zet hen ertoe aan alleen het middel te eren en wil dat ze de Hand die alle gebeurtenissen leidt, vergeten.** Heel vaak verliezen godsdienstige leiders die zo geprezen en geëerd worden hun afhankelijkheid van God uit het oog en gaan op zichzelf vertrouwen. Ze proberen dan de geest en het geweten te beheersen van mensen die op hèn rekenen om geleid te worden in plaats dat ze vragen wat het Woord van God zegt. **Hervormingen worden vaak vertraagd omdat hun aanhangers door deze instelling gekenmerkt worden. God wilde de Hervorming voor dit gevaar behoeden. Hij wilde dat dit werk geen menselijk, maar een goddelijk stempel zou dragen. De blik van de mensen was op Luther gericht. Ze beschouwden hem als de uitlegger van de waarheid. Daarom werd hij tijdelijk uit hun midden weggenomen, zodat alle ogen op de eeuwige Bron van waarheid gericht konden worden.**” GC 169.2}

UITSTORTING VAN GOD GEEST / WONDERLIJKE MANIFESTATIE VAN GODS KRACHT

“Maar Satan bleef niet werkeloos toezien. Hij wilde nu doen wat hij bij alle andere hervormingsbewegingen ook al had geprobeerd: hij streefde ernaar de mensen te bedriegen en wilde hun geestelijke ondergang bewerken door ze een namaak van de echte hervorming

aan te smeren. **Zoals er in de begintijd van het christendom valse Christussen waren, stonden er in de zestiende eeuw valse profeten op.** {GC 186.1}

“Het nieuws dat hij gevangen genomen was, maar toch in goede handen was, stelde het volk gerust en bezorgde Luther een nog grotere populariteit. **Men las zijn werken met grotere belangstelling dan ooit tevoren. Steeds meer mensen kozen partij voor deze held, die het Woord van God tegen zo'n geduchte overmacht verdedigd had. De Hervorming won steeds meer aan kracht en het zaad dat Luther had gezaaid, schoot overal op. Zijn afwezigheid bracht dingen tot stand die tijdens zijn aanwezigheid niet mogelijk waren.** Door de verdwijning van de grote leider werden anderen zich meer bewust van hun verantwoordelijkheid. Ze deden met meer geloof en toewijding hun uiterste best om het werk dat zo prachtig begonnen was, voort te zetten.” {GC 185.3}

“Enkele mensen waren diep getroffen door de beroering in de godsdienstige wereld en **beeldden zich in dat ze speciale openbaringen van God hadden ontvangen. Ze zeiden dat God hun de opdracht had gegeven om de Hervorming, die ondanks het optreden van Luther volgens hen nog in de kinderschoenen stond, te voltooien.** In werkelijkheid ondermijnden ze het werk dat Luther had opgebouwd. **Ze verwierpen het grondbeginsel van de Hervorming - het Woord van God is de enige regel voor geloof en leven - en vervingen deze onfeilbare gids door een veranderlijke, onbetrouwbare norm. Hun eigen gevoelens en indrukken. Door hun verwerping van deze belangrijke toetssteen, die dwaling en bedrog aan het licht brengt, zetten ze de deur open voor Satan om de geesten te beheersen zoals hij wilde.**” {GC 186.2}

“Door de prediking van Luther waren de mensen zich ervan bewust geworden dat de hervorming noodzakelijk was, maar door de uitspraken van deze nieuwe profeten werden sommige oprechte gelovigen op een dwaalspoor gebracht. De leiders van deze beweging gingen naar Wittenberg en wilden hun opvattingen aan Melanchton en zijn medewerkers opdringen. Ze zeiden: „**God heeft ons gezonden om het volk te onderwijzen. We zijn in zeer nauw contact met God geweest en weten wat er zal gebeuren. We zijn met andere woorden apostelen en profeten en beroepen ons op dr. Luther**” (Ibid., b.9, ch.7).

“De Hervormers waren verbaasd en van hun stuk gebracht. Zoiets was hun nog nooit overkomen en ze wisten niet goed hoe ze de zaak moesten aanpakken. Melanchton zei: „Deze mannen worden ongetwijfeld gedreven door een buitengewone geest. Maar wat voor geest?..... We moeten voorzichtig zijn dat we Gods Geest niet aan banden leggen, maar dienen er ook voor te zorgen dat de geest van Satan ons niet op een dwaalspoor brengt” (Ibid., b.9, ch.7).

“**De resultaten van deze nieuwe leer lieten niet lang op zich wachten. De mensen hadden weinig of geen belangstelling voor de Bijbel of zeiden ronduit dat ze er helemaal niets mee te maken wilden hebben. Er heerste grote verwarring op de universiteiten. De studenten weigerden zich aan de discipline te onderwerpen, wilden niet studeren en verlieten de universiteit. De mannen die zichzelf zo bekwaam vonden om de Hervorming nieuw leven in te blazen, brachten haar alleen aan de rand van de ondergang.** De rooms-katholieken kregen meer zelfvertrouwen en zeiden triomfantelijk: „Nog een laatste krachtsinspanning en wij zijn de overwinnaars” (Ibid., b.9, ch.7).

“Toen Luther op de Wartburg hoorde wat er aan de hand was, werd hij erg bezorgd: „Ik

wist wel dat Satan ons met deze plaag zou kwellen" (Ibid., b.9, ch.7).

"Hij doorzag de ware aard van deze zogenaamde profeten en onderkende het gevaar dat de waarheid bedreigde. Hij was lang niet zo bang geweest voor de tegenstand van paus en keizer. Enkele mensen die zich voor trouwe aanhangers van de Hervorming hadden uitgegeven, bleken nu haar ergste vijanden te zijn. Dezelfde waarheden die hem zoveel blijdschap en troost hadden geschonken, werden gebruikt om tweedracht te zaaien en verwarring te stichten in de gemeente. {GC 186-187}

"En nu kwam Wittenberg, het hart van de Hervorming, steeds meer in de greep van fanatisme en wetteloosheid. Deze toestand was geen gevolg van Luthers leer, maar toch stelden zijn vijanden in heel Duitsland hem daar wel voor verantwoordelijk. Hij vroeg zich soms verbitterd af: „Zal dit het einde van de Hervorming zijn?" (Ibid., b.9, ch.7).

"Toen hij met God in gebed worstelde, kwam er weer vrede in zijn hart. „De hervorming is niet mijn werk, maar Uw werk", zei hij, „U zult er wel voor zorgen dat het niet door bijgeloof of fanatisme verknoeid wordt". Maar de gedachte dat hij zich in zo'n crisis niet in de strijd mocht mengen, werd hem ondraaglijk. Daarom besloot hij naar Wittenberg terug te keren. Hij begon onmiddellijk aan zijn gevaarlijke reis. Hij was in de rijksban gedaan. Zijn vijanden mochten hem ongestraft van het leven beroven en zijn vrienden mochten hem niet helpen en hem geen onderdak verschaffen. Bovendien nam het rijksbestuur de strengste maatregelen tegen zijn aanhangers. Luther zag dat de verkondiging van het evangelie in gevaar was; terwille van God trok hij er onbevreesd op uit om voor de waarheid te strijden." {GC 188}

"Luther preekte een hele week lang elke dag voor aandachtig luisterende menigten. Het Woord van God maakte een eind aan de betovering van de fanatieke rage. De kracht van het evangelie bracht de misleide mensen terug in het spoor van de waarheid. {GC 190.2}

"Men had het fanatisme voor een tijdje de kop ingedrukt, maar verscheidene jaren later was er een veel ernstiger uitbarsting met rampzaliger gevolgen. Luthers uitspraak over de leiders van deze beweging was: „De Heilige Schrift is voor hen een dode letter. Toen riepen ze in koor: 'De Geest! De Geest!' Maar ik wil hen beslist niet volgen naar de plaats waar hun geest hen leidt. Moge God mij in zijn genade bewaren voor een kerk die alleen uit heiligen bestaat. Ik wil omgaan met de eenvoudigen, de zwakken en de zieken, die zich bewust zijn van hun zonde en God voortdurend uit de grond van hun hart smeken om hen te steunen en te troosten" (Ibid., b.10, ch.10). {GC 190.4}

"De fanatieke leraren werden door hun indrukken geleid en beschouwden elke gedachte en elke emotie als de stem van God. Ze vervielen dan ook in uitersten. Sommigen verbrandden zelfs hun Bijbel onder het motto: „De letter doodt, maar de Geest maakt levend". De leer van Münzer bevredigde het verlangen van de mens naar het wonderbaarlijke, terwijl het ook hun hoogmoed streelde omdat het eigenlijk menselijke gedachten en opvattingen boven het Woord van God plaatste. Duizenden namen zijn leerstellingen aan. Het duurde niet lang of hij kantte zich tegen elke vorm van orde in de kerkdienst en zei dat gehoorzaamheid aan de vorsten gelijk stond met een poging om zowel God als Belial te dienen.

“Het volk begon het juk van het pausdom van zich af te schudden en kreeg ook een steeds grotere afkeer van de vrijheidsbeperking die door de burgerlijke overheid werd opgelegd. **De revolutionaire leer van Münzer, die volgens hem van God kwam, was er de oorzaak van dat het volk zich aan elk gezag onttrok en de vrije teugel liet aan hun vooroordelen en hartstochten. Daardoor brak er een verschrikkelijke opstand en strijd uit, die de akkers van Duitsland met bloed doordrenkte.**” {GC 191}

“De rooms-katholieken waren blij omdat ze dachten dat de ondergang van de Hervorming niet lang meer op zich zou laten wachten. Ze gaven Luther de schuld van alles, zelfs van de dwalingen, die hij fel bestreden had. De fanatici slaagden erin een groot deel van het volk voor zich te winnen door ten onrechte te beweren dat men hen erg onrechtvaardig behandeld had. Zoals vaker het geval is met mensen die de verkeerde kant kiezen, werden zij als martelaren beschouwd. Zo werden degenen die hun uiterste best deden om de Hervorming tegen te werken, beklaagd en geprezen als slachtoffers van wreedheid en verdrukking. Dit was het werk van Satan, gedreven door de zelfde geest van rebellie die zich vroeger al in de hemel had geopenbaard.

“Satan is er voortdurend op uit om de mensen te misleiden en hij wil hen zover krijgen dat ze het kwade goed noemen en het goede kwaad. Daar heeft hij bijzonder veel succes mee! Heel vaak worden Gods trouwe boodschappers beschuldigd of veroordeeld omdat ze de waarheid onbevreesd verdedigen. Mensen die slechts medewerkers van Satan zijn, worden geprezen, gevlaid en zelfs als martelaren beschouwd, terwijl degenen die vanwege hun trouw aan God gewaardeerd en gesteund dienen te worden, verdacht, gewantrouwd en aan hun lot overgelaten worden.” {GC 192}

“Na zijn terugkeer van de Wartburg voltooide Luther zijn vertaling van het Nieuwe Testament en kort nadien kregen de inwoners van Duitsland het evangelie in de volkstaal. Deze vertaling werd met grote vreugde ontvangen door iedereen die de waarheid liefhad, maar werd minachtend afgewezen door hen die de voorkeur gaven aan menselijke overleveringen en geboden.

“De gedachte dat het gewone volk voortaan met hen zou kunnen discussiëren over de voorschriften van Gods Woord en dat hun eigen onwetendheid op die manier aan het licht zou komen, verontrustte de priesters. De wapens van hun zinnelijke redenering waren machteloos tegen het zwaard van de Geest. Rome zette alles op alles om de verspreiding van de Bijbel tegen te werken, maar decreten, banvloeken en foltering baatten niets. Hoe meer men de Schrift veroordeelde en verbood, des te groter werd het verlangen van het volk om te weten wat er eigenlijk in stond. Iedereen die kon lezen, wilde Gods Woord zelf bestuderen. Ze hadden het altijd bij zich, lazen en herlazen het en waren pas tevreden als ze grote gedeelten uit het hoofd kenden. **Toen Luther zag hoe gunstig het Nieuwe Testament was ontvangen, begon hij direct aan de vertaling van het Oude Testament, dat in afleveringen werd uitgegeven.**”

“De geschriften van Luther werden zowel in de steden als in de dorpen goed ontvangen. „Wat Luther en zijn medewerkers schreven, werd door anderen verspreid. Monniken die ervan overtuigd waren dat hun kloostergeloften waardeloos waren en hun leeglopersbestaan wilden stopzetten om iets nuttigs te doen, maar niet genoeg geschoold waren om Gods Woord te verkondigen, trokken door het land en bezochten gehuchten en hutten om de boeken van

Luther en zijn medewerkers te verkopen. Duitsland werd overspoeld door deze moedige colporteurs" (Ibid., b.9, ch.11).

"Deze werken werden door rijk en arm, door geleerden en ongeletterden met grote belangstelling gelezen, 's Avonds lazen de onderwijzers van de dorpsscholen ze voor aan groepen die rond de haard zaten. Elke keer opnieuw werden enkelen van de waarheid overtuigd, namen het woord met blijdschap aan en gingen op hun beurt het goede nieuws aan anderen vertellen. {GC 193-194}

Wat in de Bijbel was gezegd, werd bevestigd: „Het openen van uw woorden verspreidt licht, het geeft de onverstandigen inzicht" (Psalm 119:130). **Het onderzoek van de Schrift was de oorzaak van een ingrijpende verandering in het hart en in het denken van de mensen.** Het pausdom had het volk een ijzeren juk opgelegd om het dom te houden. Men hield zich angstvallig aan een bijgelovige vormencultus, terwijl het gemoed en het verstand slechts een ondergeschikte rol speelden in de eredienst. Door de prediking van Luther, waarin de duidelijke waarheid van Gods Woord naar voren werd gebracht, en door de verspreiding van dit Woord onder het gewone volk, werden de mensen uit hun geestelijke slaap gewekt, waardoor hun geest gezuiverd en veredeld werd en hun verstand nieuwe kracht en sterkte kreeg.

“Mensen uit alle lagen van de bevolking verdedigden de leer van de Hervorming met de Bijbel in de hand. De aanhangers van het pausdom hadden het onderzoek van de Schrift aan priesters en monniken overgelaten en deden nu een beroep op hen om de nieuwe leer te weerleggen, maar daar ze noch de Schrift, noch de kracht Gods kenden, werden ze verslagen door degenen die zij als achterlijk en ketters hadden bestempeld.

“Een rooms-katholiek schrijver zei: „Het is erg jammer dat Luther zijn volgelingen ervan doordrongen heeft dat ze alleen geloof mogen hechten aan de uitspraken van de Heilige Schrift" (D' Aubigné, b.9, ch.11). **Vaak stroomden grote menigten samen om naar de waarheid te luisteren. Deze werd verdedigd door mensen met weinig ontwikkeling, die zelfs met geleerden en welsprekende theologen debatteerden. De schandelijke onwetendheid van deze grote mannen kwam duidelijk aan het licht wanneer hun argumenten door de eenvoudige leer van Gods Woord werden weerlegd. Arbeiders, soldaten, vrouwen en zelfs kinderen kenden meer van de Bijbel dan priesters en geleerde theologen.**

Toen de vervolging tegen de leraren van de waarheid losbrak, dachten ze aan de woorden van Christus: „Wanneer men u vervolgt in deze stad, vlucht naar een andere" (Mattheüs 10:23).

“Het licht drong overal door. De vluchtelingen werden gewoonlijk wel ergens gastvrij ontvangen en terwijl ze daar verbleven, verkondigden ze Christus; soms was dat in de kerk, maar als dat niet mocht, in woonhuizen of in de open lucht. Elke plaats waar zij gehoor vonden, werd een gewijde tempel. De waarheid werd met veel geestdrift en zelfvertrouwen verkondigd en verspreidde zich met onweerstaanbare kracht.

“Tevergeefs deed men een beroep op de burgerlijke en kerkelijke overheid om de ketterij te verpletteren. Tevergeefs nam men zijn toevlucht tot gevangenisstraffen, foltering, brandstapel en het zwaard. Duizenden aanhangers bezegelden hun geloof met hun bloed, maar toch ging het werk vooruit. De vervolgingen droegen alleen bij tot de verspreiding van de waarheid. Door het fanatisme dat Satan aan de Hervorming wilde

koppelen, werd de tegenstelling tussen het werk van Satan en het werk van God des te duidelijker. {GC 195-196}

DE DERDE ENGEL / ZONDAGSWET / WERELDWIJDE ZONDAGSWET

“Het was een kritieke tijd voor de Hervorming. Ondanks het edict van Worms, dat Luther vogelvrij had verklaard en de verkondiging van alsook het geloof in zijn leer had verboden, was er tot dusver godsdienstvrijheid geweest in het rijk. Gods voorzienigheid had de krachten die zich tegen de waarheid verzetten in toom gehouden. **Karel V wilde de Hervorming absoluut verpletteren, maar telkens wanneer hij zijn hand ophief om toe te slaan, werd hij gedwongen de slag ergens anders toe te brengen. Telkens weer scheen de onmiddellijke uitroeiing van allen die zich tegen Rome durfden te verzetten onvermijdelijk. Op het kritieke ogenblik verschenen echter de Turkse legers aan de oostgrens of verklaarde de koning van Frankrijk - of zelfs de paus - de oorlog aan de keizer omdat ze afgunstig waren op zijn groeiende macht. Op die manier kreeg de Hervorming te midden van de strijd en het oproer van de volken de kans vaste voet te krijgen en zich te verspreiden.**” {GC 197.2}

“Toch kwam na enige tijd het ogenblik dat de rooms-katholieke vorsten hun geschillen hadden bijgelegd, zodat ze konden afrekenen met de hervormers. **De Rijksdag te Spiers in 1526 had elke staat volledig vrijgelaten in geloofszaken tot er een algemeen concilie bijeen zou komen om deze problematiek te bespreken. Maar zodra de gevaren die tot deze toegeving hadden geleid uit de weg waren geruimd, riep de keizer een tweede Rijksdag te Spiers bijeen in 1529 om de ketterij met wortel en tak uit te roeien. De vorsten moesten, indien mogelijk met vreedzame middelen, ertoe gebracht worden zich tegen de Hervorming op te stellen, maar als dat niet lukte was Karel V bereid het zwaard te laten spreken.**” {GC 197.3}

“Het recht op godsdienstvrijheid werd door de wet gewaarborgd. Daarom waren de protestantse staten vastbesloten zich tegen de schending van hun rechten te verzetten. Luther was nog altijd in de ban die hem door het edict van Worms was opgelegd en mocht niet naar Spiers gaan. Zijn plaats werd echter ingenomen door zijn medewerkers en door de vorsten die God had geroepen om zijn zaak in deze kritieke tijd te verdedigen. De edelmoedige Frederik van Saksen, die Luther vroeger had beschermd, was inmiddels gestorven, maar zijn broer en opvolger, hertog Johan, had de Hervorming met vreugde begroet. Hoewel hij op vrede was gesteld, trad hij energiek en moedig op wanneer de belangen van het geloof op het spel stonden. {GC 198.3}

“De priesters eisten dat de staten die de Hervorming aanhingen zich onvoorwaardelijk aan het gezag van Rome zouden onderwerpen. De Hervormers eisten echter dat de vrijheid die hun vroeger was verleend, werd erkend. Zij konden niet toestaan dat Rome de staten die het Woord van God met zoveel vreugde hadden ontvangen weer onder haar heerschappij zou brengen. {GC 199.1}

“Tenslotte werd het volgende compromis voorgesteld; in gebieden waar de hervorming nog geen ingang had gevonden, zouden de bepalingen van het edict van Worms stipt worden

toegepast: „In gebieden waar de mensen zich daar niet aan hadden gehouden en waar zij er niet toe gebracht konden worden zich aan het edict te onderwerpen zonder gevaar voor opstand, zou men op zijn minst geen hervormingen meer mogen invoeren, geen omstreden punten mogen bespreken en zich niet tegen de viering van de mis mogen verzetten; bovendien zou men moeten verhinderen dat een rooms-katholiek tot het lutheranisme overging" (Ibid., b.13, ch.5). Deze maatregel werd tot grote blijdschap van de pausgezinde priesters en prelaten goedgekeurd. {GC 199.2}

“Als de bepalingen van dit edict werden toegepast „zou de Hervorming zich niet kunnen verspreiden... tot gebieden waar ze tot dan toe niet bekend was en zou ze ook niet op een stevige basis kunnen worden gevestigd in gebieden waar ze al ingang had gevonden" (Ibid., b.13, ch.5). De vrijheid van meningsuiting zou worden ingetrokken. Er zouden geen bekeerlingen meer mogen worden gemaakt. Men verwachtte van de aanhangers van de Hervorming dat ze zich onvoorwaardelijk aan deze beperkingen en verbodsbepalingen zouden onderwerpen. De zaak scheen hopeloos. Door het herstel van de roomse heerschappij zouden de vroegere misbruiken onvermijdelijk weer worden ingevoerd en zou men vlug een aanleiding vinden om de vernietiging van een werk dat al zo erg had geleden door fanatisme en onenigheid te voltooien" (Ibid., b.13, ch.5). {GC 199.3}

“De vorsten zeiden: „Wij moeten dit decreet verwerpen". „De meerderheid heeft niet te beslissen in gewetenszaken". De afgevaardigden verklaarden: „De vrede die in het rijk heerst, hebben wij aan het decreet van 1526 te danken. Als het wordt ingetrokken, zal Duitsland door onrust en verdeeldheid worden verscheurd. De Rijksdag is alleen bevoegd de godsdienstvrijheid te waarborgen tot het concilie bijeenkomt" (Ibid., b. 13, ch.5). De Staat behoort de gewetensvrijheid te beschermen en daar eindigt haar gezag in godsdienstige aangelegenheden. Elke wereldlijke overheid die godsdienstige voorschriften door middel van het burgerlijk gezag wil instellen of afdwingen, offert het beginsel op waar de evangelische christenen zo moedig voor hebben gestreden." {GC 201.1}

“Koning Ferdinand, die de keizer op de Rijksdag vertegenwoordigde, begreep wel dat het decreet ernstige verdeeldheid zou veroorzaken als de vorsten er niet van overtuigd konden worden het aan te nemen en het te steunen. Daarom gebruikte hij al zijn overredingskracht, omdat hij wist dat de hervormers nog vastberadener zouden worden als hij geweld gebruikte. „Hij smeekte de vorsten het decreet te aanvaarden en gaf hun de verzekering dat de keizer erg tevreden over hen zou zijn" Maar deze gelovige mannen erkenden een gezag dat hoger stond dan dat van aardse machthebbers en antwoorden kalm: „Wij zijn bereid de keizer te gehoorzamen in alles wat kan bijdragen tot het behoud van de vrede en tot eer van God" (Ibid.. b. 13, ch.5). . {GC 201.3}

“Ten overstaan van de Rijksdag deelde de koning tenslotte de keurvorst en diens vrienden mee dat het edict „binnenkort in de vorm van een keizerlijk decreet zou worden opgesteld" en „dat ze zich alleen nog aan de meerderheid konden onderwerpen". Toen hij dat gezegd had, verliet hij de vergadering en gaf de hervormers niet eens de kans van gedachten te wisselen of hem te antwoorden. „Tevergeefs stuurden zij een afvaardiging om de koning dringend te verzoeken terug te komen". Zijn

enige reactie op hun verzoek was: „De beslissing is genomen. Jullie hebben je maar te onderwerpen" (Ibid., b. 13, ch.5).

“De aanhangers van de keizer waren ervan overtuigd dat de christelijke vorsten de Heilige Schrift zouden blijven beschouwen als een boek dat hoger stond dan menselijke leerstellingen en wetten. Ze wisten ook dat overal waar dit beginsel werd aanvaard het pausdom vroeg of laat ten val zou worden gebracht. Maar zoals duizenden anderen sindsdien, die slechts kijken „naar de dingen die gezien worden", vleiden ze zich met de hoop dat de zaak van de keizer en de paus er goed voor stonden en dat de hervormers er slecht aan toe waren. **Als de hervormers alleen op menselijke hulp hadden gesteund, zouden ze even machteloos zijn geweest als de pausgezinden veronderstelden. Maar hoewel ze gering in aantal waren en niet op goede voet stonden met Rome, waren ze sterk. „Ze legden het bevel van de Rijksdag en de keizer naast zich neer en beriepen zich op het Woord van God en op Jezus Christus, de Koning der koningen en de Here der heren" (Ibid., b.13,ch.6).**

“Daar Ferdinand geen rekening had willen houden met hun geloofsovertuiging, besloten de vorsten zich niet te bekommeren om zijn afwezigheid, maar hun protest zonder uitstel voor de nationale raad te brengen. Ze stelden een plechtige verklaring op en legden die voor aan de Rijksdag:

„Bij deze protesteren wij voor God, onze enige Schepper, Onderhouder, Verlosser, Redder en eens ook onze Rechter, en voor alle mensen en alle schepselen, dat wij, in ons eigen belang en in het belang van ons volk op geen enkele wijze kunnen instemmen met het voorgestelde decreet en niets kunnen goedkeuren dat in strijd is met God, zijn heilig Woord, ons geweten of de verlossing van onze zielen".

„Zouden wij dit decreet dan bekrachtigen? Zouden wij toegeven, dat wanneer de Almachtige iemand tot Zijn kennis roept, die mens desondanks die kennis niet zou mogen aannemen?" „Alleen een leer die in overeenstemming is met Gods Woord is betrouwbaar. God heeft ons het verbod opgelegd een ander leer te verkondigen. De Heilige Schrift dient door andere, duidelijker teksten te worden verhelderd. Dit heilig boek is alles wat een christen nodig heeft en is gemakkelijk te begrijpen en is bestemd om de duisternis te verdrijven. Met Gods genade zijn wij vastbesloten de zuivere en volledige prediking van zijn enig Woord te handhaven, zoals het is vervat in de Bijbelboeken van het Oude en het Nieuwe Testament, zonder er iets aan toe te voegen dat ermee in strijd zou kunnen zijn. Dit Woord is de enige waarheid. Het is de norm voor elke leer en voor elk leven en kan ons nooit op een dwaalspoor brengen. Wie op deze grondslag bouwt, zal standhouden tegen alle krachten van de hel, terwijl alle menselijke ijdelheden die ertegen worden aangevoerd voor het aangezicht van God zullen verdwijnen".

„Daarom verwerpen wij het juk dat ons wordt opgelegd". „Tegelijkertijd verwachten wij ook van zijne keizerlijke majesteit dat hij zich tegenover ons zal gedragen als een christelijk vorst die God bovenal liefheeft. Wij verklaren ons bereid hem en ook u, genadige heren, alle liefde en gehoorzaamheid te betonen die in overeenstemming zijn met onze rechtvaardige en rechtmatige plicht" (Ibid., b. 13, ch.6).

“De Rijksdag was diep onder de indruk. De meerderheid was verbaasd en verontrust over de stoutmoedigheid van de protestanten. De toekomst scheen stormachtig en onzeker. Verdeeldheid, strijd en bloedvergieten schenen onvermijdelijk. Maar de hervormers waren zich bewust van de rechtvaardigheid van hun zaak. Ze steunden op de arm van de Almachtige en waren „vol goede moed en vastberaden."

„De beginselen die in dit beroemde protest worden geformuleerd..... zijn de uitdrukking van het wezen van het protestantisme. Dit protest hekelt twee misbruiken van de mens in geloofszaken; - ten eerste, de inmenging van de burgerlijke overheid; - ten tweede, de willekeurige macht van de kerk. Het protestantisme verwerpt deze twee misbruiken en stelt het persoonlijk geweten boven de overheid, en het gezag van Gods Woord boven de zichtbare kerk. Het verwerpt in de eerste plaats de bevoegdheid van de burgerlijke overheid in godsdienstige aangelegenheden en het zegt met de profeten en apostelen: 'Men moet Gode meer gehoorzamen dan de mensen'. Het stelt de kroon van Jezus Christus boven die van Karel V. Maar het gaat nog verder: Het protestantisme gaat uit van het grondbeginsel dat elke menselijke leer aan Gods uitspraken ondergeschikt behoort te zijn" (Ibid., b.13, ch.6). De protestanten hebben er bovendien de nadruk op gelegd dat ze het recht hebben hun geloofsovertuiging vrij te verkondigen. Ze wilden niet alleen geloven in het Woord van God en het gehoorzamen, maar wilden ook verkondigen wat het leert en ze ontzegden de kerkelijke of burgerlijke overheid het recht zich daarmee te bemoeien. **Het protest van Spiers was een plechtige verklaring tegen onverdraagzaamheid op godsdienstig gebied en een bevestiging van het recht van elk mens om God volgens zijn eigen geweten te dienen.**

“De verklaring was afgelegd. Ze werd in het geheugen van duizenden gegrift en opgetekend in de boeken des hemels, waar geen mens haar kan uitwissen. Alle evangelische kringen in het Duitse rijk namen het protest aan als de uitdrukking van hun geloofsovertuiging. Overal beschouwde men deze verklaring als een voorbode van een nieuwe, betere tijd. Eén van de vorsten zei aan de protestanten te Spiers: „Moge de Almachtige, die u genade heeft geschonken om uw geloof krachtig, vrijmoedig en onbevreesd te belijden, u in uw christelijke vastberadenheid sterken tot de eeuwige dag" (Ibid., b.13, ch.6).

“Als de hervorming na haar gedeeltelijke succes tot een vergelijk was gekomen om in de gunst te staan bij de wereld, zou ze God en zichzelf niet trouw zijn geweest en op die manier haar eigen ondergang hebben bewerkt. Alle generaties na deze edelmoedige hervormers kunnen een les leren uit hun ervaringen. Satans optreden tegen God en zijn woord is niet veranderd. Hij is vandaag nog even sterk gekant tegen het feit dat men de Schrift als levensgids kiest als in de zestiende eeuw. **In onze tijd wijkt men erg af van haar leer en haar voorschriften en is het dringend nodig terug te keren tot het basisbeginsel van het protestantisme: De Bijbel en de Bijbel alléén is het richtsnoer voor geloof en leven. Satan streeft er nog altijd naar de godsdienstvrijheid met alle mogelijke middelen uit te schakelen. De anti-christelijke macht die door de protestanten in Spiers werd bestreden, probeert nu met vernieuwde kracht haar verloren oppergezag te herstellen. Dezelfde onwrikbare trouw aan het Woord van God, waarvan de hervormers in de crisis van de zestiende eeuw blijk gaven, is de enige hoop op een hervorming in onze tijd. {GC 202-204}**

“De dag die was vastgesteld om voor de keizer te verschijnen was aangebroken. Karel V, gezeten op zijn troon en omringd door keurvorsten en vorsten, verleende audiëntie aan de protestantse hervormers. Hun geloofsbelijdenis werd voorgelezen. In die doorluchtige vergadering werden de waarheden van het evangelie duidelijk uiteengezet en de dwalingen van de rooms-katholieke kerk naar voren gebracht. Die dag wordt terecht „de mooiste dag van de Hervorming en één van de roemrijkste in de geschiedenis van het christendom en van de mensheid" genoemd.” (Ibid., b.14, ch.7)

“Een paar jaar daarvoor stond de monnik uit Wittenberg nog alleen op de Rijksdag te Worms. Nu waren er in zijn plaats de edelmoedigste en machtigste vorsten van het rijk. Luther mocht niet in Augsburg verschijnen, maar was er wel aanwezig met zijn woorden en gebeden. Hij schreef: „Ik ben bijzonder blij dat ik heb mogen leven tot dit uur, waarop Christus in het openbaar wordt verheerlijkt door zulke illustere gelovigen op zo'n roemrijke vergadering” (Ibid., b. 14, ch.7). Zo gingen de woorden van de Schrift in vervulling: „Ook zal ik voor koningen over uw getuigenissen spreken” (Psalm 119:46).

“In de dagen van Paulus werd het evangelie, waarvoor hij in de gevangenis terecht gekomen was, ook op die manier voor de vorsten en edellieden in de hoofdstad van het keizerrijk gebracht. Bij deze gelegenheid werd hetgeen op keizerlijk bevel niet van de preekstoel mocht worden verkondigd in het paleis gepredikt; wat volgens velen zelfs niet geschikt was voor de oren van dienstknechten en meiden werd met verbazing beluisterd door de meesters en heren van het rijk. Koningen en rijksgroten waren het publiek, gekroonde vorsten waren de predikers en de preek ging over Gods koninklijke waarheid. Een schrijver zegt: „Sinds de tijd van de apostelen is er geen belangrijker werk verricht en geen indrukwekkendere geloofsbelijdenis afgelegd” (D' Aubigné, b. 14, ch.7). {GC 207-208}

“Enkele Duitse vorsten werden voor het protestantisme gewonnen. De keizer verklaarde dat de protestantse geloofsartikelen niets anders dan de waarheid uitdrukten. De Augsburgse Confessie werd in vele talen vertaald, over heel Europa verspreid en later door miljoenen aanvaard als de uitdrukking van hun geloof.” {GC 208.3}

“Gods trouwe dienaren werkten niet alleen. Terwijl „de overheden, de machten en de boze geesten in de hemelse gewesten” de strijd tegen hen aanbonden, liet God zijn volk niet aan hun lot over. Als hun ogen geopend waren, zouden zij, zoals Elisa, Gods aanwezigheid en bijstand duidelijk hebben gemerkt. Toen de knecht van Elisa wees op het vijandelijke leger dat hen omringde en elke uitweg afsneed, bad de profeet: „Here open toch zijn ogen, opdat hij zie” (2 Koningen 6:17). En zie, de berg was vol vurige paarden en wagens; het hemelse leger stond opgesteld om de godsman te beschermen. Zo waakten engelen ook over de mensen die de Hervorming bevorderden.” {GC 208.4}

“De macht die de wereld in de tijd van de Hervorming deed wankelen, kwam uit de verborgen plaats vanwaar de gebeden tot God werden opgestuurd. Daar plaatsten Gods dienaren met heilige kalmte hun voeten op de rots van zijn beloften. Tijdens de strijd te Augsburg „liet Luther geen dag voorbijgaan zonder tenminste drie uur te bidden en hij bad op uren die eigenlijk het meest geschikt waren voor zijn studie. In de afzondering van zijn kamer hoorde men hem vaak zijn ziel voor God uitstorten ,vol aanbidding, vrees en hoop, zoals iemand die tot een vriend spreekt!'. Hij zei: „Ik weet dat u onze Vader en onze God bent en dat U de vervolgers van uw kinderen zult verstrooien, want U bent met ons in dit gevaar. Dit is uw werk en wij zijn er op uw bevel aan begonnen. Verdedig ons dan, o Vader!” (Ibid., b.14, ch.6). {GC 210.1}

“God hoorde het geroep van zijn dienaren. Aan vorsten en predikanten schonk hij genade en moed om de waarheid te verdedigen tegen de heersers van de duisternis in deze wereld.

God zegt: „zie. Ik leg in Sion een uitverkoren kostbare hoeksteen en wie op hem zijn geloof bouwt, zal niet beschaamd uitkomen" (1 Petrus 2;6). De protestantse hervormers hadden op Christus gebouwd en de poorten van het dodenrijk konden hen niet overweldigen. {GC 210.3}

---EINDE---